ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1
ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Θ' - ΑΡ. 9-33

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 22711—22712

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝ. ΓΛΩΣΣΗΣ
20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
Α' ΤΟΜΟΣ ΔΡΧ. 15

ΚΥΡΙΑΚΗ
3
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1933
Ἀνατολὴ ἡλίου 7.26'. Δύσις 5.04',
Σοφονίου τοῦ προφήτου

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 18.9, ἐλαχ. 7.2. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι μέτριοι. Θάλασσα τεταραγμένη
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 785.6

ΗΘΙΚΗ ΚΑΙ ΔΗΜΑΓΩΓΙΑ

Ὁ ἀντιπολιτευόμενος Τύπος ἐπενόησε κατ' αὐτὰς ἓν νέον εἶδος δημαγωγικῆς τυμπανοκρουσίας: ζητεῖ ἐπιμόνως νὰ ψηφισθῇ ὁ νόμος τοῦ «Πόθεν ἔσχες;» διὰ νὰ μὴ κατασυκοφαντῆται — λέγει — ἀναποδείκτως καὶ χωρὶς νὰ δύναται ν' ἀμυνθῇ ὁ βενιζελικὸς πολιτικὸς κόσμος. Τὸ πρωϊνὸν μάλιστα ὄργανον τοῦ γνωστοῦ συγκροτήματος ἐθαρρύνθη — κατὰ τρόπον κάπως ἐκπληκτικὸν καὶ ἀρκούντως διασκεδαστικὸν — μέχρι τοῦ νὰ βροντοφωνῇ χθὲς — καὶ πρὸς ποῖον; πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Δημοσίαν Γνώμην! — ὅτι τὸ βενιζελικὸν κόμμα εἶνε τὸ ἠθικώτερον ἐξ ὅσων εἶδον ποτὲ οἱ αἰῶνες, ἡ χώρα καὶ τεσσαράκοντα καὶ εἷς αἰῶνες ἀπὸ τῆς αἰχμηρᾶς κορυφῆς τῆς πυραμίδος τοῦ Χέοπος.

Ἂς ἀφήσωμεν ὅμως κατὰ μέρος τὰ ἀπροσδόκητα αὐτὰ εὐτράπελα καὶ ἂς ἴδωμεν κατὰ πόσον δικαιοῦνται οἱ τοῦ βενιζελικοῦ στρατοπέδου νὰ ἰσχυρίζωνται ὅτι ἡ κυβέρνησις, λησμονοῦσα τὰς προεκλογικὰς ἐπαγγελίας της, διότι, κυρία ἤδη τῶν δημοσίων διαχειρίσεων, οὐδὲν κατώρθωσε νὰ ἀνακαλύψῃ ἐπιβεβαιωτικὸν τῶν ἀτασθαλιῶν τῆς βενιζελικῆς διακυβερνήσεως, προσπαθεῖ νὰ θάψῃ εἰς τὴν λήθην τὰς ἐπαγγελίας της ἐκείνας. Ἡ κυβέρνησις, διὰ τοῦ προέδρου της, ἐβεβαίωσεν ἤδη ὅτι ὁ νόμος τοῦ «Πόθεν ἔσχες;» θὰ ἐφαρμοσθῇ, ὡς ἄλλως τε ἐδηλώθη καὶ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ὅτι μελετᾶται ἡ ὅσον τὸ δυνατὸν ἀρτιωτέρα σύνταξίς του διὰ νὰ εἶνε δυνατὸν ν' ἀποδώσῃ ὅσα ἐξ αὐτοῦ προσδοκῶνται.

Καὶ μόνον τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς μίαν χώραν γίνεται συζήτησις περὶ τοῦ «Πόθεν ἔσχες;» ἀποδεικνύει καθ' ἑαυτὸ μίαν ἠθικὴν κατάπτωσιν, ἡ ὁποία, αἰσθητὴ πλέον εἰς πάντας, ἐξεγείρει τὴν δημοσίαν γνώμην, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς ὁποίας οἱ πολιτικοὶ ἀσχολοῦνται περὶ τὸν καταρτισμὸν τῶν σχετικῶν νομοθετημάτων. Τοῦτο συνέβη εἰς τὴν Ρουμανίαν πρό τινων ἐτῶν, ὅταν ἡ σχετικὴ κίνησις κατέληξεν εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ εἰδικοῦ ἐκείνου Νόμου περὶ τοῦ ἐλέγχου τῆς γενέσεως τῶν περιουσιῶν τῶν χειριζομένων τὰ κοινά. Τοῦτο συμβαίνει τώρα εἰς τὴν χώραν μας. Καὶ ὅταν ἀναλογισθῇ κανεὶς ποῖοι τὴν ἐκυβέρνησαν κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνέθορον αἰφνιδίως περιουσίαι δυσεξηγήτου ἢ ἀνεξηγήτου προελεύσεως· ὅταν σκεφθῇ κανείς, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν ἐπανειλημμένως ἡ Ἑλληνικὴ Δημοσία Γνώμη ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ ἀσχοληθῇ μὲ ζητήματα σχετιζόμενα πρὸς τὴν ἠθικὴν ὑπόστασιν δημοσίων λειτουργῶν, παρέλκει κάθε ἄλλη ἀπόδειξις τοῦ εἰς τίνας ὀφείλεται ἡ δημιουργία τοῦ ζητήματος καὶ ἐπὶ τῆς δημοσίας διαχειρίσεως τίνων διεπιστώθη ἡ ἠθικὴ χαλάρωσις, τῆς ὁποίας ἐπακολούθημα φυσικὸν εἶνε ἡ διάχυτος ἀνὰ τὴν χώραν ἐρώτησις: «πόθεν ἔσχες;».

Δὲν εἶνε δυνατὸν ν' ἀμφισβητηθῇ, ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ἐκκαθάρισις αὐτῆς τῆς καταστάσεως. Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲν εἶνε τόσον ἁπλοῦν, ὅσον θέλουν νὰ τὸ ἐμφανίζουν αἱ βενιζελικαὶ ἐφημερίδες. Εἶνε εἰς πάντας δῆλον, ὅτι οἱ εὐφυέστεροι τῶν κερδοσκοπούντων καὶ πλουτιζομένων ἐκ τῆς δημοσίας ὑποστάσεώς των, ἐκ τοῦ δημοσίου αὐτῶν ὑπουργήματος γνωρίζουν νὰ λαμβάνουν ἐκ τῶν προτέρων κάθε δυνατὴν προφύλαξιν ἐναντίον τῶν ἐνδεχομένων νομικῶν σκοπέλων. Καὶ εἶνε εὐνόητον, ὅτι θὰ συνελαμβάνοντο ἀπὸ τὴν ἁρπάγην τοῦ Νόμου μόνον οἱ ἀδεξιώτεροι καὶ μᾶλλον ἀσήμαντοι ἐκ τῶν κακῶς «σχόντων». Διὰ τοὺς ἐπιτηδειοτέρους, μία δίκη, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ κατηγορία θὰ ἦτο δυσαπόδεικτος διὰ πειστηρίων, θὰ κατέληγεν εἰς μίαν ἀπαλλαγήν, ἡ ὁποία, χωρὶς νὰ πείθῃ τὴν δημοσίαν γνώμην, ὅτι ἀδίκως κατηγορήθησαν, θὰ τοὺς ἐθράσυνεν, ἐν τούτοις, νὰ ὁμιλοῦν περὶ συκοφαντίας ἐκ μέρους τῶν κατηγόρων των. Ὅταν, μάλιστα, θὰ ἐδικάζοντο ἐνώπιον ἀνωτέρου δικαστηρίου, τοῦ ὁποίου οἱ κριταὶ θὰ εἶχον τὴν αὐστηράν, τὴν Ρωμαϊκήν, περὶ ἀποδείξεων, ἀντίληψιν, εἶνε προφανές, ὅτι ὁ νόμος τοῦ «Πόθεν ἔσχες», ἐν τῇ ἐφαρμογῇ του, μηδαμινὰ σχεδὸν θ' ἀπέδιδε θετικὰ ἀποτελέσματα. Διὰ τοῦτο νομίζομεν ὅτι ὁ νόμος αὐτὸς θὰ ἔπρεπε νὰ μελετηθῇ καλῶς διὰ νὰ μὴ ἀποτελέσῃ μᾶλλον εὔκολον τρόπον ἀποκτήσεως πιστοποιητικοῦ λευκότητος ἐκ μέρους τῶν ἐπιτηδείως «σχόντων». Ἴσως πρὸς τοῦτο θὰ ἦτο ὀρθὸν νὰ κληθῇ νὰ κρίνῃ ὁμοῦ μετὰ τῶν δικαστῶν καὶ ἡ Κοινὴ Γνώμη διὰ λελογισμένης ἐκπροσωπήσεώς της εἰς τὰ ἱδρυθησόμενα εἰδικὰ δικαστήρια. Ὄχι, βέβαια, διὰ τῆς κληρώσεως ἐνόρκων, ὅπως διὰ τὰ κακουργιοδικεῖα καὶ μάλιστα καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ θεσμὸς τῶν ἐνόρκων πανθομολογουμένως ἀστοχεῖ τοῦ σκοποῦ του εἰς πολλὰς περιπτώσεις. Μία τοιαύτης σοβαρότητος ἐπέκτασις τῆς δικαιοδοσίας τῶν ὁρκωτῶν λαϊκῶν κριτῶν θὰ ἦτο καὶ ἄσκοπος καὶ ἐπιζήμιος. Θὰ ἦτο, ὅμως, δυνατὸν νὰ ἐξευρεθῇ τρόπος ἐξασφαλίσεως μιᾶς κρίσεως εὐρείας, δικαίας, μὴ στενευομένης ἀπὸ δικανικοὺς σχολαστικισμοὺς—κρίσεως, ἡ ὁποία νὰ δύναται νὰ ἐπιβάλλεται εἰς τὴν δημοσίαν γνώμην.

Πρὸς τοῦτο θὰ ἔπρεπε νὰ καταρτισθῇ ἀπὸ τοῦδε μία ἐπιτροπὴ κοινοβουλευτικὴ ἐκ νομομαθῶν, ἡ ὁποία ἐντὸς λογικοῦ χρονικοῦ διαστήματος — μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου, ἐπὶ παραδείγματι, ὁπότε θὰ ἐπαναληφθοῦν αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς — νὰ ἐπεξεργασθῇ τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ παρασκευασθὲν παρὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Βενιζέλου. Διότι ὁ νόμος τοῦ «Πόθεν ἔσχες;» πρέπει νὰ καταρτισθῇ κατὰ τρόπον ἐξυπηρετοῦντα τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν δημοσίαν ἠθικὴν καὶ ὄχι παρέχοντα, μὲ τὰς ἀτελείας του, λαβὴν εἰς εὔκολον δημαγωγίαν.

ΣΥΝΤΟΜΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 2. (Τρανζόσεαν). — Ἀγγέλλεται ἐκ Παρισίων, ὅτι ἡ ἐκεῖ Ὀλλανδικὴ πρεσβεία ἐδημοσίευσεν ἐπίσημον διάψευσιν τῆς πληροφορίας περὶ εἰσαγωγῆς ὅπλων ἐξ Ὀλλανδίας εἰς τὴν Γερμανίαν. Εἰς τὴν ἀνακοίνωσίν της ἡ Ὀλλανδικὴ πρεσβεία διαμαρτύρεται κατὰ τῶν ἐπανειλημμένων ἰσχυρισμῶν περὶ ἀθεμίτου ἐμπορίας ὅπλων καὶ μετὰ τὴν πρώτην ὀλλανδικὴν διάψευσιν.

* * *

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 2. (Ἀθ. Πρακτ.). — Ἀγγέλλεται ἐκ Δρέσδης ὅτι ἡ πολιτικὴ ἀστυνομία κατώρθωσε ν' ἀνακαλύψῃ νέας ὀργανώσεις τοῦ σοσιαλιστικοῦ καὶ τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, ἐχούσας διακλαδώσεις εἰς ὅλην τὴν Σαξωνίαν. Πλείονες τῶν τριακοσίων σοσιαλισταί, ἐνεχόμενοι εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν, ἐν οἷς πολλοὶ χρησιμοποιούμενοι ὡς ταχυδρόμοι, συνελήφθησαν. Εἰς μόνην τὴν πόλιν τῆς Δρέσδης ἐνηργήθησαν 72 συλλήψεις.

* * *

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 2. (Ἀθ. Πρακτ.) — Κατὰ τὴν σημερινὴν ἡμέραν τῆς δίκης τῶν ἐμπρηστῶν τοῦ Ράϊχσταγ, οἱ πλεῖστοι τῶν μαρτύρων ἐβεβαίωσαν τὰς καταθέσεις, τὰς γενομένας χθές, ἀναφορικῶς πρὸς τὰς δι' ἐπανάστασιν προετοιμασίας τῶν κομμουνιστῶν, ὡς καὶ τὴν ἐκ μέρους των ἀγορὰν ὅπλων.

* * *

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 2. (Ἀθ. Πρακτ.) — Ὁ καγκελλάριος Χίτλερ ἀπεφάσισεν ὅπως οὐδεμία ἐξωτερικὴ ἐπέμβασις γίνῃ κατὰ τὰς συζητήσεις, αἱ ὁποῖαι διεξάγονται ἐν τῇ Εὐαγγελικῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Γερμανίας, δεδομένου ὅτι πρόκειται περὶ καθαρῶς ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων.

Σχετικαὶ ὁδηγίαι διεβιβάσθησαν πρὸς ὅλας τὰς τοπικὰς Γερμανικὰς κυβερνήσεις.

Ἡ κωμῳδία τῆς ζωῆς

Προνομιοῦχοι

Καὶ ἔπειτα λένε ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔχει προνομιακὴν θέσιν ὑπὸ τὸν ἥλιον. Ἀμ' δὲν ἔχει! Διαβάστε τὸ κείμενον τοῦ νέου νόμου διὰ τὴν προστασίαν τῶν ζώων, ὁ ὁποῖος πρόκειται νὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν κατ' αὐτὰς ἐν Γερμανίᾳ. Ἰδοὺ μερικαὶ ἀπὸ τὰς κυριωτέρας διατάξεις του:

Τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως ὅσοι κακομεταχειρίζονται ἕνα ζῶον.

Οἱ διατηροῦντες εἰς τὴν κατοχήν των κάποιο κατοικίδιον ζῶον, σκύλλον, γάταν ἢ παπαγάλον, δὲν δικαιοῦνται νὰ τὸ ἐγκαταλείψουν ποτὲ ἀπροστάτευτον. Ἡ προστασία αὐτὴ δὲν ἀφορᾷ μόνον τὰ ὑγιεῖ ζῶα, ἀλλ' ἀκόμη καὶ τὰ γηρασμένα, ἢ ἀσθενῆ.

Ὅποιος ἔχει ἕνα κατοικίδιον ὀφείλει νὰ τὸ περιποιῆται. Ἐκεῖνος ποὺ τὸ παραμελεῖ, ἢ ποὺ δὲν τὸ τρέφει ἐπαρκῶς, τιμωρεῖται.

Ἐπίσης τιμωροῦνται καὶ ὅσοι ἔχουν τὴν κακὴν συνήθειαν νὰ παρακινοῦν τοὺς σκύλλους ἐναντίον γάτων, ἀλεπούδων ἢ ἄλλων ζώων, πρὸς διασκέδασιν.

Προκειμένου περὶ κατοικιδίων πτηνῶν, ὅπως ἡ κόττες, ἡ χῆνες, ἡ πάπιες καὶ ἡ γαλοποῦλες, ὁ νομοθέτης ἀπαγορεύει, μεταξὺ ἄλλων, καὶ τὸ διὰ τῆς βίας ταΐσμά των, τὸ ὁποῖον πολλοὶ χρησιμοποιοῦν γιὰ νὰ παχύνουν τοὺς πτερωτοὺς τροφίμους των.

Ἐν τέλει ἀπαγορεύεται, ἐπὶ ποινῇ φυλακίσεως, νὰ ἀποκόπτωνται οἱ μηροὶ τῶν βατράχων, ἐνόσῳ εἶνε ἀκόμη ζωντανοὶ οὗτοι, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον κάμνουν οἱ βατραχοφάγοι Εὐρωπαῖοι, καθὼς καὶ αἱ οὐραὶ τῶν σκύλλων καὶ τῶν ἀλόγων!...

Λοιπὸν εὕρητέ μου, ἐὰν μπορεῖτε, ἕνα παρόμοιον προστατευτικὸν νόμον εἰς οἱονδήποτε Κράτος τῆς Εὐρώπης ἢ τῆς Ἀμερικῆς, καὶ διὰ τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ μπακάλης σπάζει στὸ ξύλο τὸν ὑπηρέτην του, διότι ἐξ ἀπροσεξίας ἔχυσε λίγες σταγόνες λαδιοῦ τὴν ὥρα ποὺ ἐγέμιζε τὸ μπουκάλι τοῦ πελάτου τοῦ καταστήματος:

— Γιατὶ τὸ δέρνεις τὸ παιδί, κὺρ Ἀντωνάκη;

— Ἀμ' τί θὰ τὸ κάνω; Θὰ τὸ χαϊδέψω, μ' αὐτὸ ποὺ ἔκανε;

— Καὶ τί ἔκανε;

— Ἔχυσε τὸ λάδι.

— Γιὰ τόσο λίγο λάδι, δὲν ἄξιζε τόσο ξύλο.

— Ἄσε με κάτω, χριστιανέ μου, ποὺ ἦρθες νὰ γυρέψῃς τὸ λόγο, γιὰ τὸ βρωμόπαιδο! Αὐτὰ μόνον ἀπὸ ξύλο παίρνουν!

Ἀλλὰ καὶ ὁ κύριος Τμηματάρχης, ὁ ὁποῖος ἔχει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του μίαν ὑπηρέτριαν τριάντα χρόνια, βλέπει ἕνα πρωΐ ὅτι ἡ ὑπηρέτρια αὐτὴ παραγέρασε, ἀφοῦ τὴν προηγουμένην ἄφησε τὰ ματογυάλια της νὰ τῆς πέσουν μέσα στὸ τσουκάλι τῆς σούπας τὴν ὥρα ποὺ τὴν ἀνακάτευε:

— Κυρὰ Παγώνα, δὲν μπορεῖς πιὰ νὰ ἐργασθῇς. Τὸ βλέπεις καὶ μοναχή σου. Παραγέρασες.

— Τὸ βλέπω, κύριέ μου. Ἀλλὰ τί νὰ κάνουμε; Φτωχοὶ ἄνθρωποι εἴμαστε. Πρέπει νὰ δουλεύουμε ὅσο νὰ βγῇ αὐτὴ ἡ μαύρη ψυχή μας.

— Μὰ δὲν εἶσαι εἰς θέσιν νὰ δουλεύῃς πιά. Πρέπει νὰ πάρουμε ἄλλην γυναῖκα στὸ σπίτι.

— Καὶ 'γὼ τί νὰ γίνω;

— Νὰ πάρῃς τὰ πράγματά σου, νὰ σοῦ ἐξοφλήσω τοὺς μισθούς σου, καὶ νὰ πᾷς στὴν εὐχὴ τῆς Παναγίας.

— Μηδὰ ἔχω κανέναν στὸν κόσμο νὰ μὲ συμμαζέψῃ.

— Τί νὰ σοῦ κάνω καὶ γώ, κυρὰ Παγώνα μου;...

Ἔρχεται κατόπιν ἡ εὐγενὴς οἰκοδέσποινα, ἡ ὁποία, ἐνῷ ἔξω φυσᾷ δυνατὸ ξεροβόρι, βάζει τὴν μικρὴ δουλίτσα της, τὴ Σταυρούλα νὰ σαρώσῃ τὸ πεζοδρόμιον ξυπόλυτη:

— Μά, σάρωμα εἶνε αὐτὸ ποὺ ἔκανες, παληοκόριτσο;

— Τὰ πῆρα ὅλα τὰ σκουπίδια, κυρία, δυὸ φορές.

— Τὰ πῆρες σὰν τὰ μοῦτρα σου. Ἐγὼ βλέπω σωροὺς τὰ χαρτιά.

— Τὰ ξανάφερε ὁ ἀέρας ποὺ φυσάει, κυρία.

— Γκρεμοτσακίσου καὶ ξανασάρωσέ τα, ποὺ τρέμεις σὰν νὰ εἶσαι γρηὰ ἑκατὸ χρονῶν, καὶ ἔμπα ὕστερα μέσα νὰ σοῦ δώσω νὰ φᾷς ψωμὶ καὶ μερικὲς ἐληές. Μόνο γιὰ τὸ φαΐ εἶσαστε σεῖς καὶ γιὰ τίποτε ἄλλο!

Ἂς ἀναφέρω καὶ μίαν ἀκόμη συμπληρωματικὴν σκηνήν. Ἡ μητέρα πρὸς τὴν ὑπανδρευμένην κόρην της:

— Τὸ μυαλό σου καὶ μιὰ λίρα, πεινόμυαλη, ποὺ πιστεύεις ὅ,τι σοῦ λέει. Σὲ κοροϊδεύει, κακομοίρα.

— Καὶ τί θέλεις νὰ κάνω, μαμᾶ;

— Ὅταν τὸ βράδυ σοῦ εἶπε πῶς ἄργησε νἄρθῃ γιατὶ εἶχε δουλειὰ στὸ γραφεῖο, νὰ τοῦ ἀπαντήσῃς κατάμουτρα ὅτι εἶνε ἕνας μεγάλος ψεύτης, γιατὶ ἦταν μὲ τὶς ἐρωμένες του.

— Νὰ μαλλώσουμε δηλαδή;

— Νὰ τοῦ βγάλῃς τὰ μάτια, ὄχι νὰ μαλλώσετε μονάχα!

— Ἔτσι θὰ κάνω, μαμᾶ ἄλλη φορά...

Συμπέρασμα: Γιὰ τὸ σκύλλο ποὺ τὸν ἔδειρε ὁ κύριός του, διότι ἔσχισε κάποιο πανταλόνι διαβάτου, γιὰ τὴ γάτα ποὺ παραγέρασε καὶ εἶνε βάρος εἰς τὸ σπίτι, γιὰ τὸν παπαγάλο ποὺ θέλει περιποίησι καὶ καλὴ τροφή, καὶ γιὰ τοὺς προκαλοῦντας σκυλλοκαυγάδες ψηφίζονται εἰδικοὶ προστατευτικοὶ νόμοι. Γιὰ τὸ μπακαλόπαιδο ὅμως ποὺ τρώει δυνατὸ ξύλο διότι ἔχυσε λίγο λάδι, γιὰ τὴν Παγώνα ποὺ γέρασε καὶ δὲν μπορεῖ πιὰ νὰ δουλέψῃ, γιὰ τὴ μικρὴ Σταυρούλα ποὺ τὴν βάζει ἡ κυρία της ξυπόλυτη νὰ καθαρίσῃ τὸ πεζοδρόμιον μὲ τὸ ξεροβόρι τοῦ χειμῶνος, καὶ γιὰ τὴν πεθερὰ ποὺ ὠθεῖ τὴν κόρη της νὰ ἁρπαχθῇ μὲ τὸν ἄνδρα της, δὲν ὑπάρχει κανεὶς νόμος, οὔτε τιμωρία! Ἀξίζει κατόπιν τούτων, νὰ εἶνε κανεὶς ἄνθρωπος καὶ νὰ μὴν εἶνε Ἀζὼρ εἰς τὴν ἐποχήν μας;

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Ἡ ἐφαρμογὴ ἑνὸς ἀνελευθέρου(;) μέτρου

Ἐπιφανὴς Ἀγγλος ἐπιστήμων περὶ τοῦ ἀναγκαστικοῦ εὐγενισμοῦ

Ὑπῆρξεν ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς ὡρισμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ἴσχυε νόμος ἐπιτρέπων τὴν στείρωσιν τῶν διανοητικῶς ἀναπήρων, διὰ τὴν παρεμπόδισιν τῆς κληρονομικῆς μεταβιβάσεως τῆς στειρώσεως εἰς τὰ τέκνα ποὺ τυχὸν θὰ ἐγεννῶντο ἐκ τοῦ γάμου τοιούτων ὑποκειμένων. Παρόμοιος νόμος, ἀλλὰ μὲ εὐρυτέρας προβλέψεις, τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἐν Γερμανίᾳ, ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἰανουαρίου 1934.

Φαίνεται ὅμως ὅτι τὸ τρόπαιον τοῦ Χίτλερ δὲν ἀφίνει τοὺς Ἄγγλους νὰ κοιμῶνται ἥσυχοι διὰ τὸ μέλλον τῆς ἀγγλικῆς ράτσας. Καὶ ἤδη ἀγγέλλεται ὅτι ἐπιτροπὴ συσταθεῖσα ἐν Λονδίνῳ συντάσσει ὑπόμνημα, σχετικόν, τὸ ὁποῖον θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ὑγιεινῆς. Ἐκ τῆς μελέτης τοῦ ὑπομνήματος αὐτοῦ θὰ ἐξαχθῇ ἂν ἡ ἐπιστημονικὴ ἀποστείρωσις τῶν διανοητικῶς ἀναπήρων ἐνδείκνυται ἢ οὔ. Οἱ ὀπαδοὶ τῆς θεωρίας αὐτῆς ὑπεραπολογούμενοι τῶν ἀπόψεών των διαβεβαιοῦν ὅτι διὰ τῆς νομοθετικῆς κυρώσεως τοῦ εὐγενισμοῦ καὶ τῆς ἐφαρμογῆς του, χιλιάδες ὄντων, τὰ ὁποῖα μέλλουν νὰ ἔλθουν εἰς ἕνα κόσμον ὅπου θὰ εἶνε δυστυχῆ, θὰ σωθοῦν ἀπὸ τὸ μαρτύριον μιᾶς ἀσκόπου καὶ δυσμοίρου ζωῆς. Ἀφ' ἑτέρου οἱ ἀντίπαλοι τῆς νομοθετικῆς ἐφαρμογῆς τῆς βίᾳ στειρώσεως ἀντιτάσσουν εἰς τὰ ἐπιχειρήματα αὐτά, ὅτι τοῦτο θὰ ἀπετέλει μὴ ἐπιτρεπομένην παραβίασιν τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου, τιμωρίαν δι' ἀνύπαρκτον ἔγκλημα καὶ ἐντελῶς ἐπιπόλαιον θεραπείαν τοῦ κακοῦ τῆς διανοητικῆς ἀναπηρίας.

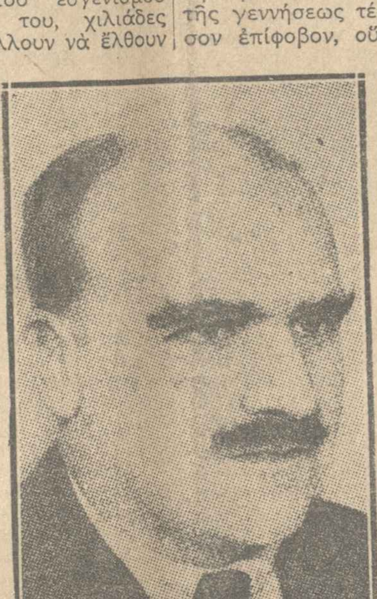

Ὁ ἐπιφανὴς Ἄγγλος ἐπιστήμων, καθηγητὴς Χωλνταίην

Σχετικῶς, θὰ ἐνδιέφερε τοὺς ἀναγνώστας μας ἡ ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἄποψις τοῦ Ἄγγλου καθηγητοῦ Χωλνταίην, μέλους τῆς Βασιλικῆς Ἰατρικῆς Ἑταιρείας τοῦ Λονδίνου, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ οἱονεὶ ἐπίσημον γνωμάτευσιν ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Γερμανικοῦ αὐτοῦ μέτρου καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ.

Ἀποστείρωσις, λέγει ὁ Ἄγγλος σοφός, εἶνε ἡ διὰ μιᾶς ἁπλῆς χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως προκαλουμένη ἀδυναμία τοῦ εἴδους πρὸς ἀναπαραγωγήν, ἕνα εἶδος μονίμου καὶ ἀσφαλοῦς ἐλέγχου τῶν γεννήσεων. Προκειμένου περὶ ἀνδρὸς ἡ ἐπέμβασις εἶνε ἁπλῆ ἁπλουστέρα τῆς ἐξαγωγῆς ἑνὸς ὀδόντος, ἐνῷ ἐπὶ γυναικὸς εἶνε μᾶλλον περίπλοκος, ἀπαιτοῦσα συνήθως ἑπτὰ μέχρι δέκα ἡμερῶν παραμονὴν ἐν τῇ κλινικῇ. Ὁ γερμανικὸς νόμος ἐπιβάλλει τὴν ἀποστείρωσιν, μετὰ ἢ ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ ἀσθενοῦς καὶ διὰ τῆς βίας, ἐν ἀνάγκῃ, δι' ἄνδρας καὶ γυναῖκας, ὑπαγομένους εἰς μίαν ἐξ ἐννέα κατηγοριῶν, εἰς ἃς περιπτώσεις ὑπάρχει μεγάλη πιθανότης ὅτι τὸ γεννηθησόμενον ὂν θὰ εἶνε ἀνάπηρον.

Ὁ κατάλογος τοῦ γερμανικοῦ νόμου περιλαμβάνει περιπτώσεις ἀνοίας, παραφροσύνης, ἠλιθιότητος, ἐπιληψίας, τυφλότητος, κωφότητος, σοβαρᾶς σωματικῆς πηρώσεως καὶ ἀλκοολισμοῦ. Εἰς τὸν κατάλογον αὐτὸν περιλαμβάνονται ὡρισμένοι τύποι ἀσθενειῶν, ποὺ ἡ κληρονομικὴ των μεταβίβασις ἀποτελεῖ περίπου κανόνα. Οὕτω, ἀνὴρ ἢ γυνή, γεννώμενος μὲ τὴν πήρωσιν τῆς ἐστρεβλωμένης χειρός, ἢ τῆς χειρὸς μὲ ἕνα ἢ δύο δάκτυλα, μεταβιβάζει τὸ ἐλάττωμα αὐτό, κατὰ μέσον ὅρον, εἰς τὰ μισὰ παιδιά του. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει μὲ τοὺς πάσχοντας ἀπὸ ὡρισμένον τύπον τυφλότητος. Ἀλλ' ἀκόμη καὶ ὅταν ἡ κληρονομικότης εἶνε τόσον ἰσχυρά, ἡ ἀποστείρωσις δὲν θὰ ἐπέφερεν ἀποτέλεσμα. Οὕτω ἡ ἐκ κληρονομικότητος ὑφισταμένη νόσος «χορεία» δὲν ἐκδηλοῦται συχνὰ πρὶν ἢ τὸ θῦμα φθάσῃ εἰς ἡλικίαν 40 ἐτῶν. Μετὰ τὴν ἡλικίαν αὐτὴν τὸ ἐνδεχόμενον τῆς γεννήσεως τέκνων δὲν εἶνε τόσον ἐπίφοβον, οὕτω δὲ ἡ ἀποστείρωσις θὰ ἀπέβαινε ματαία.

Ἡ μόνη μέθοδος ποὺ θὰ ἦτο ἱκανὴ ὅπως δι' αὐτῆς διαγνωσθῇ ἡ νόσος ἐνωρίτερον εἶνε ἡ χρησιμοποιουμένη ὑπὸ ἑνὸς καθηγητοῦ ἐν Γοττίγκῃ, ὁ ὁποῖος ὅμως εἶνε Ἑβραῖος καὶ ὡς τοιοῦτος δὲν εὑρίσκεται πλέον εἰς τὴν Γερμανίαν. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ κληρονομικότης τῆς νόσου εἶνε ἀσφαλής, ἕνας ἐραστὴς τῆς ἐλευθερίας δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ κηρύττεται ὑπὲρ τῆς ἀναγκαστικῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀποστειρώσεως, τοὐλάχιστον πρὶν ἢ ἀποδειχθῇ ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ πεισθοῦν οἱ πάσχοντες ὅπως ἀπέχουν κάθε συζυγίας. Ὁπωσδήποτε, εἰς τὰς περισσοτέρας ἐκ τῶν περιπτώσεων, αἱ πηρώσεις δὲν εἶνε κληρονομικαί. Τοῦτο συμβαίνει μὲ τὴν παραφροσύνην. Ἐκ προσφάτου ἐρεύνης διεξαχθείσης ἐν Βίρμιγχαμ μεταξὺ 345 παιδιῶν, τῶν ὁποίων οἱ γονεῖς—εἷς ἐκ τῶν γονέων—ἔπασχον, συνήχθησαν τὰ ἑξῆς: Μόνον 25 ἀπὸ τὰ παιδιὰ αὐτὰ ἦσαν ἐλαττωματικά, 62 ἦσαν διανοητικῶς καθυστερημένα καὶ τὰ ὑπόλοιπα, ὁμαλώτατα, ἐννέα δὲ ἐξ αὐτῶν εὐφυέστερα τοῦ συνήθους.

Ὑπάρχουν πάμπολλαι περιπτώσεις πνευματικῶν παθήσεων μὴ κληρονομικῶν. Μία ἀπὸ τὰς περιπτώσεις αὐτὰς εἶνε ἡ τῆς παθήσεως κατὰ τὸν τοκετόν, ἄλλη περίπτωσις εἶνε ἡ διὰ τῆς μεταμοσχεύσεως θυρεοειδοῦς ἀδένος θεραπεύσιμος κλπ. Ἀλλὰ καὶ αὐταὶ αἱ περιπτώσεις ἂν ἀποκλεισθοῦν, ὑπάρχουν αἱ συνηθέσταται περιπτώσεις καθ' ἃς ἀνάπηρα παιδιὰ γεννῶνται ἀπὸ ὁμαλωτάτους γονεῖς. Καὶ ἂν ὅλοι οἱ διανοητικῶς ἀνάπηροι ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπεβάλλοντο εἰς στείρωσιν, εἶνε ἀμφίβολον ἂν θὰ ἐπήρχετο ἕνα ἀποτέλεσμα μειώσεως τῶν περιπτώσεων ἀναπηρίας μεταξὺ τῶν γόνων τῆς νέας γενεᾶς, οὔτε κατὰ ἓν δέκατον. Καὶ ἂν ὅμως δεχθῶμεν, συνεχίζει ὁ Ἄγγλος σοφός, ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ἀναγκαστικὴ στειροποίησις τῶν ἀνδρῶν τοὐλάχιστον, πῶς θὰ ἐξησφαλίζετο ἡ ἀμερόληπτος καὶ δικαία ἐφαρμογὴ τοῦ μέτρου; Ἀλλὰ τοιαύτη δικαιοσύνη καὶ ἀμεροληψία εἶνε ἀδύνατον εἰς τὰς σημερινὰς κοινωνίας, ὡς ἡ Ἀγγλικὴ καὶ ἡ Ἀμερικανική. Ἀφίνομεν τὴν Γερμανίαν, ὅπου κρατοῦνται εἰς τὰς φυλακὰς ἄνθρωποι κατηγορούμενοι δι' ἐγκλήματα ποὺ εἰς ἄλλας χώρας δὲν ἀποτελοῦν οὔτε ἁπλῶς κολασίμους πράξεις. Δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἐγγύησις ὅτι εἰς τὴν Γερμανίαν θὰ ἐπικρατήσῃ ἡ δέουσα ἀμεροληψία, ὅταν τὰ κυριώτερα περὶ «εὐγενισμοῦ» τῆς ἀρείας φυλῆς ἐκδοθέντα συγγράμματα ὁμιλοῦν περὶ ὑπεροχῆς τῆς γερμανικῆς φυλῆς ἔναντι διαφόρων ἄλλων φυλῶν;

Ἡ ἰσχυροτέρα πιθανῶς ἀντίρρησις κατὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρου τῆς ἀναγκαστικῆς στειρώσεως εἶνε ὅτι ἡ ὑπὲρ αὐτῆς προπαγάνδα ἐπηρέασε πολλούς, μέχρι τοῦ σημείου νὰ μὴ ζητοῦν πλέον τὴν δι' ἄλλων μέσων θεραπείαν τοῦ κακοῦ τῶν πνευματικῶν πηρώσεων. Διότι, ἂν μία νόσος ὑφίσταται ἐκ γενετῆς, τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι εἶνε ἀθεράπευτος. Ἔστω ὡς παράδειγμα ἡ μυωπία, ποὺ εἶνε νόσημα κληρονομικὸν καὶ ἐν τούτοις θεραπεύεται μὲ τὰ γυαλιά. Ὑπάρχουν ἤδη τρόποι ἐνισχύσεως ἀσθενῶν ἐγκεφάλων καὶ ἄλλοι ἀσφαλῶς θὰ ἀνακαλυφθοῦν. Ἡ στειροποίησις — τοὐλάχιστον διὰ τοὺς ἄνδρας — πιθανῶς θὰ ἐνεδεικνύετο σήμερον εἰς εὐαρίθμους, καθωρισμένας σαφῶς περιπτώσεις φυσικῆς ἀναπηρίας. Καὶ πάλιν, ὑπὸ ἐπιφύλαξιν.

«Μαχόμεθα»!

Πῶς ἐννοοῦν τὴν ζωὴ ὁ Φασισμὸς καὶ ὁ Χιτλερισμὸς

Ἄρθρον τοῦ κ. Ἀχ. Καλεύρα

Εἰς τὸν αὐστηρῶς ἀντικειμενικὸν καὶ ψύχραιμον παρατηρητὴν τῆς ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ καταστάσεως, ὅ,τι προκαλεῖ βαθεῖαν ἐντύπωσιν εἶνε ἡ ἐξόχως ἐκφραστικὰ διαδηλουμένη λαϊκὴ ἀναθάρρησις, ἀνεξαρτήτως τῆς δυσπιστίας τῆς ἐλευθέρας σκέψεως πρὸς τά, κατὰ καλὴν ἢ ἀνηλεῆ μοῖραν, καθεστῶτα βίας καὶ τῆς ἀπαραμειώτου προσηλώσεως τῆς ἰδίας εἰς τὸ μέγα ἱστορικὸ δίδαγμα τοῦ 19ου αἰῶνος, τὸ ὁποῖον δὲν ἔχασεν ἀκόμη οὔτε τὴν λάμψιν του οὔτε τὴν εἰς μεγίστην κλίμακα λαῶν τινων ἀπήχησίν του. Ἡ λαϊκὴ ἀναθάρρησις —τὴν ἔρευνάν μας σήμερον ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ περιορίζομεν— ὕστερα ἀπὸ μίαν περίοδον βαθείας ἀπελπισίας, ψυχικοῦ καμάτου, κατεξαντλητικοῦ, πνευματικῆς ἀναρχίας, ἠθικῆς καταρρεύσεως καὶ ἐθνικοῦ καὶ φυλετικοῦ ἐκπεσμοῦ εἶνε, ἀναμφισβητήτως ὁ κυριώτερος συγκεκριμένος ἆθλος τοῦ φασισμοῦ καὶ χιτλερισμοῦ, τοῦ τελευταίου τούτου ἰδιαιτέρως συγκεντρώσαντος τὴν προσοχὴν τοῦ κόσμου μετὰ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν τῆς 12ης Νοεμβρίου. Δὲν γνωρίζομεν ὅτι ὁ φασισμὸς «δρᾶσις ἐμψυχωμένη ἀπὸ μίαν σαφῆ θεωρίαν ὡς ὁ ἴδιος ὁ Μουσσολίνι τὸν ἐχαρακτήρισε, δηλαδὴ πρᾶξις καὶ σκέψις» κατώρθωσεν ἐξ ὁλοκλήρου νὰ διαπλάσῃ μίαν νέαν «ζωντανὴν Ἰταλίαν» καὶ ἂν ὁ χιτλερισμός, δύναμις, νεότης, ὀργή, θέλησις, θὰ εἶνε εἰς θέσιν μέχρι τέλους νὰ ὑπερνικήσῃ ὅλα τὰ ἐμπόδια καὶ νὰ ἐπιτύχῃ σταθερῶς τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς Γερμανίας, ὅταν ἔχῃ δυσπιστοῦσαν καὶ ἐχθρικὴν σχεδὸν ὅλην τὴν Εὐρώπην διὰ τὴν τακτικὴν τὴν ὁποίαν γενικῶς ἀκολουθεῖ, τὴν τῆς ἐξάρσεως τοῦ μίσους. Ὁπωσδήποτε δὲν εἶνε κάτι ἀσήμαντο τὸ γεγονὸς ν' ἀνακοπῇ ἡ μελαγχολικὴ βραδυπορεία ἑνὸς βαρυθυμοῦντος καὶ ἀπογοητευμένου λαοῦ καὶ νὰ ξαναζωντανέψῃ σιγὰ σιγὰ εἰς μεγάλην μερίδα τοῦ ἰδίου λαοῦ ὅ,τι ἄλλοτε ἦτο ἀπαύγασμα τῆς ὠργανωμένης ψυχικῆς ἀντοχῆς τῆς Γερμανίας. Ὁ χιτλερισμὸς ἀψηφεῖ κάθε κίνδυνον ἐκ τῆς βιοπάλης τῆς ζωῆς, προχωρεῖ ἀπτόητα καὶ πρὸς τὸν σκληρότερον ἀγῶνα, ἀντιμετωπίζων μὲ αὐτοπεποίθησιν καὶ μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς μὲ χαρὰ κάθε περιπέτεια καὶ δυσκολία. Ὁ φασισμὸς ἐπίσης ἐννοεῖ τὴν ζωὴ ὡς διηνεκῆ μάχην καὶ φρονεῖ ὅτι εἰς τὸν ἴδιον ἄνθρωπον ἀνήκει νὰ κατακτήσῃ διὰ τῶν ἰδίων δυνάμεών του μίαν ζωὴν ἀνταξίαν αὐτοῦ, ἐξασφαλίζουσαν πρὸ παντὸς εἰς ἑαυτὸν ἀπὸ φυσικῆς, ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς ἀπόψεως τοὺς ὅρους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι εἶνε ἀπαραίτητοι διὰ τὴν στερέωσιν τῆς τοιαύτης ζωῆς. Καὶ τοῦτο εἶνε τόσον ἀληθὲς διὰ τὸ ἄτομον, ἐτόνισεν ὁ Μουσσολίνι, ὅσῳ καὶ διὰ τὸ ἔθνος καὶ διὰ τὴν ἀνθρωπότητα. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκπηγάζει ὄχι μόνον ἡ ἀξία τῆς ὑπερτέρας μορφώσεως ὑφ' ὅλας τὰς μορφὰς τῆς ἐπιστήμης, τῆς τέχνης καὶ τῆς θρησκείας ὡς καὶ ἡ μεγάλη σπουδαιότης ἥτις δέον ν' ἀποδοθῇ εἰς τὴν ἀγωγὴν τοῦ πολίτου ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξόχως γενικὴ ἀξία τῆς ἐργασίας δι' ἧς ὁ ἄνθρωπος νικᾷ τὴν φύσιν καὶ δημιουργεῖ τὸν κόσμον εἰς ὅλας τὰς ἀνωτέρας ἐκδηλώσεις του.

Καίτοι παρῆλθον δώδεκα καὶ πλέον ἔτη ἐν τούτοις ὁ Μουσσολίνι ἐπιμένει καὶ σήμερον ἀνεπιφυλάκτως εἰς ὅσα ἐντόνως διεκήρυξε τὴν 20ὴν Σεπτεμβρίου τοῦ 1920: «Ἡ πάλη, ἡ καθημερινὴ τοῦ ἀνθρώπου πάλη, εἶνε ἡ πηγὴ ὅλων τῶν πραγμάτων, διότι ἡ ζωὴ εἶνε γεμάτη ἀπὸ ἀντιθέσεις. Τί εἶνε τὸ μῖσος καὶ ἡ ἀγάπη, τί εἶνε τὸ μαῦρο καὶ τὸ ἄσπρο, τί εἶνε ἡ δειλία καὶ ἡ γενναιότης, τί εἶνε ἡ ἡμέρα καὶ ἡ νύχτα, τί εἶνε τὸ καλὸ καὶ τὸ κακό. Ἐφ' ὅσον ὅλα τὰ ἀνωτέρω εἶνε διαρκῶς ἀντιμέτωπα καὶ δὲν εὑρίσκουν τὴν ἰσορροπίαν των, ἡ πάλη διὰ τὴν ζωὴ θ' ἀποτελῇ εἰς τὸ βάθος τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως τὴν ἀδυσώπητη μοῖρα τοῦ κόσμου αὐτοῦ. Ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν θὰ ἐκλείψῃ ὁ ἀγὼν τῆς ζωῆς θὰ εἶνε ἡμέρα ἀνεκφράστως ἀνιαρὰ ψυχικοῦ ἀφανισμοῦ καὶ ἀναξίου τῆς Δημιουργίας τέρματος. Ἔ! Λοιπὸν ἡ ἡμέρα αὐτὴ δὲν θὰ ἔλθῃ ποτέ. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ εἶνε κανεὶς διαρκῶς παρασκευασμένος διὰ νέους ἀγῶνας καὶ νέας ἐκπλήξεις. Δὲν θ' ἀποκτήσωμεν περίοδον γαλήνης ἐὰν οἱ λαοὶ δὲν καλλιεργήσουν συστηματικῶς τὴν παγκόσμιο συναδέλφωσι καὶ δὲν τείνουν πρὸς ἀλλήλους τὸ χέρι πέραν τῶν ὠκεανῶν καὶ πέραν τῶν ὀρέων. Προσωπικῶς δὲν πολυπιστεύω εἰς τὰ ἰδεώδη αὐτά. Ἀλλὰ καὶ δὲν ἀποκλείω τὴν πραγμάτωσιν αὐτῶν, διότι τίποτε δὲν ἀποκλείω στὴ ζωή».

Τὴν 1ην Μαΐου τὸ 1933 ὁμιλῶν ὁ Χίτλερ κατὰ τὴν ἐθνικὴν ἑορτὴν τῆς ἐργασίας ἐβροντοφώνησε: «Τίποτε τὸ μεγάλο δὲν δίδεται δωρεὰν εἰς τὴν ζωήν. Τὸ πᾶν κατακτᾶται κατόπιν διηνεκοῦς καὶ ἐπιμόνου ἀγῶνος. Ἡ ἀνύψωσις ἑνὸς λαοῦ δὲν ἀποτελεῖ εὔνοιαν προσφερομένην ὑπὸ τῆς μοίρας. Ἀλλὰ κατακτᾶται καὶ αὐτὴ διὰ μιᾶς ἀκαταπαύστου καθημερινῆς πάλης. Κάθε λαὸς ἕνα ἔχει καθῆκον: Νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν τύχην του».

Ὁ Μουσσολίνι ὁμιλῶν πρὸ ἔτους ἐτόνισε: «Τὸ πρόγραμμά μας εἶνε ἀγών. Ἄλλως τε εἴμεθα κατὰ τῆς ἀνέτου ζωῆς. Ὁ Φασισμὸς περιφρονεῖ τὴν εὔκολη ζωή».

Τὸ ἀνωτέρω λακωνικὸ ἀλλὰ καὶ χαρακτηριστικὸ κήρυγμα τοῦ Μουσσολίνι ἐνθυμίζει λίγο τὴν σκαιὰ τραχύτητα τῆς εἰλικρινείας τῆς ἀρχαίας Σπάρτης. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι αἱ ἐξαιρετικαὶ φυσιογνωμίαι, οἱ μεγάλοι ἄνδρες σπανίως ἀκούουν ἀπὸ τοὺς θαυμαστάς των, ἢ τοὺς συμβούλους των καὶ ἀπὸ τοὺς στενωτέρους ἐνίοτε συνεργάτας των λόγια εἰλικρινείας. Θὰ ἦσαν ὅμως ἀνάξιοι τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν λαῶν ἐὰν τοὐλάχιστον δὲν εἶχον τὸ θάρρος νὰ εἶνε αὐτοὶ οἱ ἴδιοι εἰλικρινεῖς. Διότι ὡς πρὸς τὴν διακυβέρνησιν ἑνὸς τόπου ἡ εἰλικρίνεια εἶνε ἡ πολυτιμότερη δύναμις διὰ τὴν ἐπανόρθωσι τῶν πλανῶν. Ὁ Μουσσολίνι δὲν φαίνεται ἔχων μόνον τὴν ἀλύγιστη αὐστηρότητα τῶν Σπαρτιατικῶν ἠθῶν ἀλλὰ καὶ κάτι ἴσως ἀπὸ τὴν μεγαλειώδη σύνεσιν καὶ εἰλικρίνειαν τοῦ Λυκούργου ἐὰν παραδεχθῶμεν ὡς ἱστορικὸ τὸ πρόσωπον τοῦ νομοθέτου ἐκείνου. Ὁμολογοῦντες τὰ ἀνωτέρω δὲν ἀπομακρυνόμεθα καθόλου τῆς πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς διεθνοῦς ἀλληλεγγύης προσηλώσεώς μας. Ἔχομεν πεποίθησιν ὅτι τελικῶς μόνον οἱ ἐλεύθεροι θεσμοί, οἱ ὁποῖοι θὰ εἶνε τὸ ἀκτινοβόλο ἐπιστέγασμα τῶν τιμιωτέρων ἀγώνων θὰ ἐξυπηρετήσουν πραγματικὰ τὴν ἀνθρωπότητα. Διότι καὶ αὐτὸς ὁ φασισμός, παρ' ὅλην τὴν ἐπιβολήν του, τὴν λαμπηδόνα του καὶ ἀκόμη τὴν στερεότητά του, εἶνε καθεστὼς μεταβατικό— ὡς εἶνε καὶ ὁ χιτλερισμός— ἔστω καὶ ἂν γοργὰ ἐσταμάτησε τὸ ρεῦμα τῆς ἀναρχίας, ἂν ὥπλισε ψυχικῶς τὸν λαό, ἐὰν ἀνεστερέωσε τὴν παράδοσι τῆς φυλετικῆς ἀλκῆς, ἐὰν ἐξεστράτευσε κατὰ τῆς ἀνεργίας καὶ τῆς πείνης, ἐὰν ἐφήρμοσεν εὐρύτατα πολιτικὴν κοινωνικῆς προνοίας, ἐὰν ἔσωσε τὸν τόπον ἀπὸ τὴν πλήρη κατάρρευσιν. Ὅταν ὅμως διαπιστοῦται εἰς ὡρισμένας χώρας ὅτι ἴδιον γνώρισμα τῆς ἐποχῆς μας εἶνε ἡ ἄσκησις τῆς εὐτελεστέρας δημαγωγικῆς ἥτις οὐδέποτε διεμόρφωσε ἀληθινοὺς πολίτας καὶ ἐγκαρτερικοὺς στὴ βιοπάλη ἀγωνιστάς, δὲν ἠμποροῦμεν νὰ μὴν ἀναγνωρίσωμεν ὅτι τὸ σύνθημα τοῦ Μουσσολίνι «Μαχόμεθα», πρόσταγμα καὶ ἔξαρσις, εἶνε κάτι ἀσύνηθες, κάτι πολὺ τίμιο καὶ ὑψηλὸ καὶ ἀντίθετο, βέβαια, πρὸς τὴν τακτικὴν ἐκείνην, τὴν καλλιεργοῦσαν ἀπελευτήτους ψευδοελπίδας, τὴν διαρκῶς ὑποσχομένην, τὴν τελικῶς καταπροδίδουσαν τοὺς λαούς. Ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ ἀμφισβητήσῃ ὅτι εἰς ὥρας μεγάλων οἰκονομικῶν δυσχερειῶν τὰ ἄτομα καὶ οἱ λαοὶ δὲν ὀφείλουν νὰ διπλασιάζουν τὴν δραστηριότητά των; Κατέχει κανεὶς ἀσφαλῶς ὅ,τι εἶνε μόνον καρπὸς τοῦ ἰδίου μόχθου.

«Κατεθρυμματίσαμεν, διεκήρυξεν ὁ Μουσσολίνι, πολλὰς παλαιὰς δῆθεν ἀληθείας, ἀπεσκορακίσαμεν παλαιά τινα δόγματα, ἀπηρνήθημεν ὅλους τοὺς ψευδοπαραδείσους, ἀπελακτίσαμεν ὅλους τοὺς ἀγύρ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Συμπληροῦνται σήμερον εἴκοσι καὶ ἓν ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ναυμαχίας τῆς Ἕλλης. Ὁ Βαλκανοτουρκικὸς πόλεμος διήρκει ἀπὸ δύο ἤδη μηνῶν. Ἡ Θεσσαλονίκη εἶχε καταληφθῆ καὶ οἱ Βαλκανικοὶ σύμμαχοι εἶχον καθαρίσει τὴν Χερσόνησον ἀπὸ τὰ στρατεύματα τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, τὰ ὁποῖα ἠμύνοντο εἰς δύο μόνον πολιορκουμένας πόλεις: τὴν Ἀδριανούπολιν πρὸς ἀνατολὰς καὶ τὰ Ἰωάννινα κατὰ τὰ δυτικά. Παρ' ὅλα ταῦτα, ἡ Αὐτοκρατορία τοῦ Ὀσμὰν δὲν εἶχεν ἐξαντλήσει τὸ εἰς ἄνδρας ἀπόθεμά της. Εἰς τὴν Ἀσίαν εὑρίσκοντο ἐφεδρεῖαι, αἱ ὁποῖαι, ἐὰν ἡ θαλασσία μεταφορά των ἦτο δυνατή, θὰ ἠμποροῦσαν νὰ παράσχουν μεγάλας δυσχερείας καὶ πολλὴν ἀκόμη φθορὰν εἰς τοὺς συμμάχους. Δι' ὅλους τοὺς συμμάχους τῆς Βαλκανικῆς τὸν ναυτικὸν ἀποκλεισμὸν τῆς Αὐτοκρατορίας ἐνήργει ὁ Ἑλληνικὸς στόλος. Καὶ ὅταν, τὴν 3ην Δεκεμβρίου, ὁ Ὀθωμανικὸς στόλος ἐπεχείρησεν ἔξοδον ἐκ τῶν Στενῶν, ὁ Ἑλληνικὸς στόλος διὰ τοῦ «Ἀβέρωφ» κυρίως, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Παύλου Κουντουριώτη, τὸν ἠνάγκασε νὰ ἐπαναστρέψῃ ἡττημένος ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πυροβολείων τῶν Στενῶν. Ἡ νίκη τῆς Ἕλλης ἦτο προϊὸν πίστεως καὶ ἀποφασιστικότητος καὶ ἦτο ἀκόμη μία λαμπρὰ συνέχεια μιᾶς μακρᾶς καὶ δοξασμένης Ἑλληνικῆς ναυτικῆς παραδόσεως. Κατὰ τὴν σημερινὴν ἐπέτειόν της τὸ ἔθνος τὴν ἀναπολεῖ μὲ δικαίαν ὑπερηφάνειαν, ὡς μίαν σελίδα τιμῆς εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἀπελευθερωτικῶν ἀγώνων του.

* * *

Αἱ ἀνησυχίαι τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ

Πρό τινων ἡμερῶν ὁ Οὖγγρος πολιτικὸς κόμης Μπέτλεν ὡμίλησε, διὰ δευτέραν φοράν, εἰς μίαν συγκέντρωσιν ἐν Λονδίνῳ, ὀργανωθεῖσαν ἀπὸ τὴν Ἕνωσιν τῆς Ἐγγὺς καὶ Μέσης Ἀνατολῆς, ἐπιτεθεὶς ἐναντίον τῆς συνθήκης τοῦ Τριανὸν καὶ τονίσας τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναθεωρήσεώς της. Ὁ κόμης Μπέτλεν ἐπετέθη ἰδίως ἐναντίον τῆς Νοτιοσλαυΐας καὶ τῆς Τσεχοσλοβακίας, ὑπηνίχθη δὲ ἐμμέσως ὅτι εἰς τὴν Τρανσυλβανίαν θὰ πρέπῃ νὰ δοθῇ αὐτονομία, προσθέσας ὅτι περὶ τῆς Τρανσυλβανίας θὰ ὡμίλει εἰδικῶς εἰς μίαν προσεχῆ διάλεξίν του. Κατόπιν τούτων οἱ πρέσβεις τῆς Μικρᾶς Ἀντὰντ προέβησαν προχθὲς εἰς συλλογικὸν διάβημα πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Μεγάλης Βρετανίας διὰ τὴν ὑπὲρ τῆς ἀναθεωρήσεως τῆς συνθήκης τοῦ Τριανὸν κίνησιν, ἡ ὁποία παρατηρεῖται ἀπὸ καιροῦ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ τοῦ ἐζήτησαν καὶ πληροφορίας περὶ τῶν κρατουσῶν σκέψεων διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ καταστατικοῦ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὡς καὶ περὶ τῶν διπλωματικῶν μετὰ τῆς Γερμανίας διαπραγματεύσεων. Εἶνε ἡ πρώτη φορά, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Μικρὰ Ἀντάντ, ὡς διπλωματικὴ ἑνότης, προβαίνει εἰς παρόμοιον διάβημα πρὸς μίαν Μεγάλην Δύναμιν. Καὶ ἡ πρᾶξις αὐτὴ εἶνε χαρακτηριστικὴ τῆς ἀποφάσεώς της ὅπως μὴ δεχθῇ ἀπαθῶς τὰς οἱασδήποτε συμφωνίας τῶν Τεσσάρων διὰ τὰς συνθήκας καὶ διὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ θεσμοῦ τῆς Γενεύης.

* * *

Ἡ τακτικὴ τοῦ θορύβου

Ἡ ἀντιπολίτευσις συνεχίζει τὴν τακτικὴν τοῦ θορύβου, μὲ τὴν ὁποίαν ὑπολογίζει ὅτι θὰ συγκεντρώσῃ μονοπωλιακῶς τὴν δημοσίαν προσοχὴν καὶ θὰ κατακτήσῃ τὴν συμπάθειαν τῆς πλειονότητος τοῦ λαοῦ. Καὶ τώρα τὸ σύνθημα εἶνε τὰ ἐκλογικὰ βιβλιάρια. Κραυγαὶ καὶ κοπετοὶ καὶ διαμαρτυρίαι καὶ ἀπειλαί, διότι, δῆθεν, τὰ βιβλιάρια τῶν ἀντιπολιτευομένων πολιτῶν δὲν ἀποδίδονται ἀπὸ τὰ τμήματα, ἢ δὲν ἀντικαθίστανται γρήγορα, ἐγείρονται ἀπὸ τὰς στήλας τῶν βενιζελικῶν ἐφημερίδων, ἐνῷ εἶνε πασίγνωστον ὅτι τὰ βιβλιάρια δίδονται πρὸς ὅλους καὶ ὅτι αἱ ἀμέλειαι καὶ αἱ ἀνωμαλίαι τῆς σχετικῆς εἰς τὰς ἐνορίας ὑπηρεσίας ποὺ ἐσημειώθησαν τὰς πρώτας ἡμέρας, διωρθώθησαν, δὲν ἔθιγον δὲ εἰδικῶς τοὺς βενιζελικούς, ἀλλ' ὅλους τοὺς ἐκλογεῖς, οἱ ὁποῖοι δικαίως διεμαρτυρήθησαν δι' αὐτάς. Ἀλλ' ἡ ἀντιπολίτευσις ἐννοεῖ νὰ ὑποδυθῇ ρόλον συγκινητικὸν καταδυναστευομένης ἀπὸ τὴν κυβερνητικὴν «τυραννίδα». Ἠμπορεῖ νὰ ἐπιμείνῃ, ἐὰν αὐτὸ τὴν διασκεδάζῃ. Δὲν θὰ συγκινήσῃ ὅμως κανένα καὶ ὁ κόπος της σπαταλᾶται ἐπὶ ματαίῳ.

* * *

Μία βροχή...

Ἄφθονοι καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα μας αἱ δικαστικαὶ κλήσεις εἰς δίκην ἐπὶ παραβά-

Τὸ διήγημα τῆς Κυριακῆς

Ὁ Θοδωρῆς τῆς Ἀρετῆς

(Ἕνας παλαβὸς πέθανε γιατὶ τοὖρθε ἡ γνώση)

Τοῦ κ. Στράτη Μυριβήλη

Ἦτανε παλαβός, γιὰ δὲν ἦταν; Ποιὸς μπορεῖ νὰ ξέρῃ ὡς ποῦ τραβάει ἡ γνώση τ' ἀνθρώπου κι' ἀπὸ ποῦ ἀρχίζουνε τὰ σύνορα τῆς τρέλλας; Τὸ Θοδωρῆ τόνε λέγανε παλαβό, τόνε λέγανε ζεβζέκη, τόνε λέγανε ἀγαθούλη, ἀκόμα τόνε λέγανε κάλπη. Τάχα πῶς ἔκανε στὰ ψέματα τὸν παλαβὸ γιὰ νὰ κάνῃ τὸ κομμάτι του. Ἔ, μόνο τὸ τελευταῖο δὲν ἦτανε. Ὅποιος τόνε γνώρισε μπορεῖ νὰ μαρτυρήσῃ πὼς δὲν εἶχε κουκούτσι πονηριὰ μέσα του. Ἦτανε φαντασμένος, ἔφκιανε ἱστορίες μὲ τὸ νοῦ του κ' ὕστερα θαρροῦσε πὼς τὶς ἔζησε καὶ τὶς ἔλεγε σ' ὅσους λογάριαζε γιὰ ἔμπιστους. Σοῦ ξηγιότανε κι' ἀστράφταν τὰ μάτια του, γιά, τόνε μαράζωναν οἱ φανταστικοί του καημοί, καὶ τὸν ἔπαιρνε τὸ παράπονο πάνω στὰ λόγια. Τότες ἔχυνε μαῦρα δάκρυα. Λοιπόν, μπορεῖ νἄτανε παλαβοκάμωτος καὶ παιχνίδι τῆς ξεχαλιναρωμένης φαντασίας του, Ὅμως κάλπης δὲν ἦτανε. Χρόνον καιρὸ ζοῦσε μέσα σ' ἕνα καλυβάκι στὴ βίλλα τῶν Βαρδαμίδων κοντὰ στὴ θάλασσα. Μέσα σ' αὐτὸ τὸ ὑπόστεγο τραβοῦσε καὶ τὴ χαριτωμένη βαρκούλα τῶν παιδιῶν ὅλο τὸ χειμῶνα κ' εἶχε τὰ σύνεργά του γιὰ τὸ κύτταγμα τῶν λουλουδιῶν καὶ τῶν δέντρων. Τὸ καλοκαίρι ἐρχότανε ἡ ἀρχοντοφαμιλία ἕνα δυὸ μῆνες καὶ τὸ μεγάλο σπίτι μέσα στὸ μικρὸ παραθαλάσσιο δασάκι γιόμιζε τραγούδια, φασαρία, φωνές, πιάνα καὶ φωνόγραφα. Κατόπι φεύγανε κι' ἀπόμενε ὁ Θοδωρῆς—ὁ Θοδωρῆς τῆς Ἀρετῆς, γιατ' ἦτανε ἀκόμα ἕνας παλαβός, ὁ Θοδωρῆς τὸ Ζβίκ, ποὺ κυνηγοῦσε τὰ μωρὰ μὲ τὶς πέτρες σὰν τοῦ φωνάζανε «ζβίκ». Ἀπόμενε μὲ τὴ θάλασσα καὶ μὲ τὰ δέντρα καὶ μὲ τὴν τρέλλα του.

Θἄτανε, λέγω, καμμιὰ τριανταπενταριὰ χρονῶ, μὰ φαινότανε πιὸ ἡλικιωμένος μὲ κεῖνο τὸ γενάκι ποὺ μεγάλωνε, καὶ μὲ τὰ κατεβασμένα μουστάκια του. Ἡ πιὸ μεγάλη λόξα του ἦταν τὸ βιολί του. Ἦτανε σίγουρος, πὼς ἦτανε ὁ πιὸ μεγάλος βιολιστὴς τοῦ κόσμου κι' ὅ,τι ἔπαιζε ἦταν ἀριστουργήματα. Μόλις τέλειωνε τὴ λίγη δουλειά του, ὅλο τὸν καιρὸ ποὺ λείπανε οἱ Βαρδαμίδες δὲν εἶχε ἄλλη δουλειὰ ἀπὸ τὸ νὰ φυλάει τὴ βίλλα καὶ νὰ ψαρεύῃ μὲ τὸ καλαμίδι, σκαλωμένος στὸν κοκκινωπὸ Βράχο, ποὺ ὅλο τὸ καλοκαίρι ἦτανε τ' ἀραξοβόλι τῆς φελούκας, καὶ τὸ στήριγμα τῆς ξυλένιας μπανιέρας. Τὸ σπίτι τὸ φύλαγε καὶ γνιαζότανε τὰ δεντρικά του μὲ φανατικὴ ἀφοσίωση. Ἦτανε, νὰ ποῦμε, ὁ σπιτόσκυλλος τῶν Βαρδαμίδων Ὅμως στὰ φερσίματά του τόσο εὐγενικός, τόσο ἥμερος καὶ τρυφερός, ποὺ ὅλοι τοῦ χαϊδεύανε τὴν τρέλλα του, καὶ σὰν ἄρχιζε τὶς «σονάτες» καὶ τὰ «καπρίτσια» του, τὸν ἀκούγανε μὲ ἀνοιχτὸ στόμα καὶ τὸν θαμάζανε τάχα.

—Δὲν τὰ γράφεις, Θοδωρῆ, τοὔλεγε ἡ Μηλίτσα ἀπ' τὸ διπλανὸ σπίτι. Ἡ Μηλίτσα ἦτανε ἕνα γλυκὸ κορίτσι, μὲ καστανὲς μπουκλίτσες στ' αὐτάκια.

Ἡ καρδερίνα τῆς γειτονιᾶς.

Ὁ Θοδωρῆς κατέβαζε τότες τὸ δοξάρι, χαμογελοῦσε μὲ συμπάθεια γιὰ τὴν ἀπλοϊκιὰ τῆς κουβέντα, καὶ τῆς ἐξηγοῦσε μὲ σιγανὴ φωνή.

—Ἀμ' δὲν γράφουνται, τὰ ἔρμα, κοκώνα Μηλίτσα μου, δὲ γράφουνται. Δὲν εἶνε, βλέπεις, πράματα σὰν κι' αὐτὰ ποὺ παίζει στὸ πιάνο ἡ κυρά. Ἐτοῦτα ἔχουνε μέσα ἕνα σωρὸ μπιχλεμπίδια καὶ μεράκια, ποὺ δὲν τὰ πιάνει τὸ πεντάγραμμο. Χρειάζεται μιὰ καινούργια μαστοριά, ποὺ νὰ συνταιριάζῃ τὴ βυζαντινὴ μουσικὴ μὲ τὴ φράγκικη. Ἔτσι δὲ θ' ἀπομείνῃ τίποτα.

—Κρίμα, ἔκανε θλιμμένα ἡ Μηλίτσα. Ἔτσι κιόλας δὲ μποροῦμε ν' ἀκούσουμε δυὸ φορὲς τὸ ἴδιο κομμάτι. Ἀμαρτία....

Ὁ Θοδωρῆς σήκωνε τὰ γαλάζια μάτια του πρὸς τὸν οὐρανό, σήκωνε τοὺς ὤμους του, ἄνοιγε τὰ μπράτσα μὲ ἐγκαρτέρηση. Τί νὰ γίνῃ ἀφοῦ ἔτσι τὤκανε ὁ Θεός.

Ἡ Μηλίτσα τὸν ἔκανε χάζι τὸ Θοδωρῆ. Ἡ ἀκρογιαλιὰ τοῦ σπιτιοῦ τους συγκοινωνοῦσε μὲ τῆς βίλλας. Ἕνα σανιδένιο καφάσι ψευτοχώριζε τὰ σύνορα. Αὐτὴ ἦτανε μιὰ προσφυγοῦλα, εἶχαν ἔρθει ἀπ' τὴ Σμύρνη, καὶ παράδινε ἐγγλέζικα. Σὰ γύριζε κουρασμένη ἀπ' τὰ μαθήματά της, κάθιζε ἐκεῖ στὴν ἀμμουδιά, σ' ἕνα πανένιο σκαμνάκι, πότε μὲ φιλενάδες τῆς συντροφιά, πότε μ' ἕνα βιβλίο στὸ χέρι. Τοῦ δίνανε καὶ μαγερεμένο φαΐ πολλὲς φορὲς ἀπ' τὸ σπίτι της καὶ τοῦ κάνανε κάθε εὐκολία τὸ χειμῶνα. Ὁ Θοδωρῆς ἦτανε σκλαβωμένος μὲ τοὺς καλοὺς αὐτοὺς ἀνθρώπους, καὶ ξεχωριστὰ μὲ τὴ Μηλίτσα, ποὺ ἄρχισε σιγὰ-σιγὰ νὰ παίρνῃ μορφὴ ἰδανικὴ μέσα στὴ φλογερὴ φαντασία του.

Σὰν ἔβλεπε μονάχη τὴν κοπέλλα, νὰ καθίζῃ στὴν ἀκρογιαλιὰ κουρασμένη, μὲ τὸ μέτωπο στὴν παλάμη, πήγαινε σιγὰ-σιγά, πάνω στὰ νύχια, ξεκρέμαζε τὸ βιολί του, κρυβότανε πίσω στὴ μεγάλη ἀλυγαριὰ μὲ τὰ γαλάζια λουλούδια, κι' ἄρχιζε τὶς βαριατσιόνες του. Δοξαριὲς ἀπειθάρχητες, παράφωνες κι' ἀσυνάρτητες, ποὺ αὐτὸς τὶς ἄκουγε ἐκστατικός, ἔκλεινε κι' ἄνοιγε τὰ μάτια του λιγωμένος....

Ἡ Μηλίτσα τὤξερε, ποὺ γιὰ χατίρι της ἤτανε ἡ νέα σύνθεση, σήκωνε τὸ κεφάλι τάχα ἐνθουσιασμένη καὶ φώναζε:

—Ἄχ, καλέ, ἄνοιξαν τὰ ἐπουράνια καὶ τραγουδοῦν οἱ ἄγγελοι; Ἄχ, καλέ, τ' εἶνε τοῦτο;

Τότες ὁ Θοδωρῆς ἔβγαινε μὲ τὸ βιολὶ καὶ μὲ τὸ δοξάρι μέσ' ἀπ' τὴ μυρωμένη κρύφτρα του, ἔκανε ὑπόκλιση, ὅπως ὁ σολίστας στὸ παλκοσένικο τοῦ Δημοτικοῦ Κήπου, χαμογελοῦσε ταπεινὰ κ' ἔλεγε:

—Ἐγὼ εἶμαι, κοκώνα Μηλίτσα μου. Ἔπαιξα ἕνα νέο καπρίτσιο μου, γιὰ νὰ κάνω νὰ ξεδόσῃ ὁ νοῦς σας. Σᾶς εἶδα ἔτσι σὰ λυπημένη.... Κ' εἶπα....

—Ἦταν ἔξοχο. Μούρλια. Γειὰ στὰ χέρια σου, Θοδωρῆ.

—Ὤ, κοκώνα μου, ἔλεγε κεῖνος, σὰ νὰ παράσταινε σὲ σκηνή. Χαρά μου κι' ἀξιά μου νὰ μπορῶ μὲ τὴ μεγάλη τέχνη μου νὰ σᾶς ξεκουράζω. Γιὰ τοὺς ἀγγέλους ἀγγελικὰ τραγούδια πρέπουν.

Καὶ κοκκίνιζε, κοκκίνιζε.

—Γιὰ πές μου, Θοδωρῆ, τοῦ λέει μιὰ μέρα ἡ Μηλίτσα. Δὲν ἀγάπησες καμμιὰ φορά; Δὲ θὰ παντρευτῇς ἐσὺ καμμιὰ φορά; Δὲν εἶχες ποτές σου πάρε δόσε μὲ γυναῖκες, ἐσύ, ἕνας μάγος τοῦ δοξαριοῦ;...

Ὁ Θοδωρῆς χαμήλωνε τὰ γαλάζια μάτια του, κύτταζε τὰ κοκκαλιάρικα χέρια του μέσα ἔξω καὶ ξεμολογιότανε.

—Ὤ, κοκώνα μου, πῶς μίλησες σὰν παιδί. Ὁ Θοδωρῆς εἶνε ἕνας μεγάλος τεχνίτης, ὁ πιὸ μεγάλος τεχνίτης στὸ βιολὶ στὴ γῆ, στὴν οἰκουμένη. Καὶ λοιπὸν ὁ τεχνίτης δὲν πρέπει νὰ λερώνῃ τὴν ψυχή του. Κάθε γυναικοδουλειὰ εἶνε μιὰν ἀκαθαρσία πάνω στὴν ψυχὴ τοῦ τεχνίτη. Καὶ κάθε ἀκαθαρσία τῆς ψυχῆς φέρνει θάνατο στὴν τέχνη. Κρατάω τὰ ἅγια τῶν ἁγίων στὰ χέρια μου. Μπορεῖ ἕνας ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ, ποὺ κρατάει τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, νὰ βάλῃ μέσα του ἀκάθαρτες ἰδέες; Ἄλλο τόσο ἐγώ.... Οἱ γυναῖκες εἶνε γιὰ τοὺς παρακατινούς.

—Δὲ σοῦ ἔτυχε καμμιὰ φορά....

Κουνάει τὸ δάχτυλό του περήφανα μπροστὰ στὴν κιτρινωπὴ μύτη του.

—Τίποτα. Τίποτα. Εἶμαι ἁγνὸς ὅπως ὅταν γεννήθηκα. Καὶ θὰ φυλάξω τὴν ἁγνότητά μου γιὰ τὴν εὐτυχισμένη ποὺ μοῦ ἔταξε ὁ Θεός...

Ἡ Μηλίτσα χτυποῦσε τὰ παλαμάκια της ἀνυπόμονα.

—Ἄ; Ὑπάρχει λοιπὸν κάτι... Κάποια εὐτυχισμένη...

Ὁ Θοδωρῆς σήκωνε λίγο τὰ μάτια του ἀπάνω της φοβισμένα καὶ πάλι τὰ κατέβαζε στὰ ξεφτυσμένα παπούτσια του.

—Ὑπάρχει βέβαια. Ὅμως... Νά. Δὲν τὸ ξέρει. Δὲ θὰ τὸ μάθῃ καμμιὰ φορά. Ἐγὼ ὅμως... Νἄξερε... Νἄξερε...

—Πές μου, Θοδωρῆ.

—Τί νὰ σοῦ πῶ, κοκώνα Μηλίτσα μου. Εἶναι ἀνιστόρητα πράμματα. Σὰ μοῦ τὴ δώσῃ ὁ Θεός, μιὰ φορὰ μοῦ τὴν ἔταξε ὁ Θεὸς νὰ μοῦ τὴ δώσῃ, θὰ τὴν πάρω νὰ φύγω στὴν Εὐρώπη. Στὴ Λόντρα, στὴ Βιέννα, στὸ Παρίσι. Ἐκεῖ θὰ πάω νὰ παίξω μπροστὰ σὲ ἀρχόντους, σὲ βασιλῆδες, σὲ μιλλιονάριους. Ὄχι πὼς θὰ τὸ παινευτῶ, μὰ τὸ ξέρεις ἐλόγου σου. Μιὰ νὰ σύρω τὸ δοξάρι καὶ νὰ τοὺς παίξω τὶς σονάτες μου, θὰ τρελλαθοῦνε. Οἱ κοντέσσες θὰ γονατίσουν στὰ πόδια μου, οἱ βασιλοποῦλες θὰ μὲ γυρεύουν, οἱ ἀρχόντισσες θὰ μὲ παρακαλοῦν μαγεμμένες.

—Κι' ἐσύ; λέει κατσουφιασμένη ἡ Μηλίτσα καὶ σουρώνει τὰ χείλια.

—Ἐγώ... Τς... Ἐγὼ θὰ χαιρετήσω καὶ θὰ βάλω τὸ βιολί μου στὴ θήκη. Κυράδες μου, θὰ πῶ, καταλαβαίνω τὴ θέση σας καὶ σᾶς λυπᾶμαι, πιστέψετέ με, σᾶς λυπᾶμαι. Ὅμως νά, μάρτυς μου ὁ Θεὸς κ' ἡ Παναγία ἡ Φανερωμένη, ποὺ μοῦ δῶσανε τὸ χάρισμα, ποτές μου δὲ σήκωσα τὰ μάτια μου πάνω σὲ γυναῖκα. Γιὰ μένα μόνο μιὰ γυναῖκα εἶναι. Αὐτὴ ποὺ μοῦ διάλεξε ὁ Θεός. Ὅμως αὐτὴ δὲν εἶναι γυναῖκα μου ὅπως ὅλες οἱ γυναῖκες. Εἶναι γυναῖκα μου πνευματική. Ἡ καρδιά μας εἶναι καθαρὴ σὰν τῆς Παρθένου Μαρίας... Γιατὶ ἡ ἁμαρτία τῆς σάρκας σκοτώνει τὸ δῶρο τοῦ Θεοῦ. Τὰ ἅγια τῶν ἁγίων...

—Χαρᾶς τη την καλόμοιρη...

—Ἀμέ! Θὰ μαζέψω ὅμως λεφτά... Ὤ! Τ' ἀφεντικὰ δὲν ἔχουν ἰδέα ἀπ' αὐτὰ τὰ σχέδιά μου. Ἂς τοὺς νὰ κουρεύωνται. Ὅμως σὰ γυρίσω ἀπ' τὴν Εὐρώπη...

—Φαντάζομαι.

—Τίποτα δὲ φαντάζεσαι, κοκώνα μου Μηλίτσα. Τίποτα. Θὰ τῆς κάνω ἕνα σπίτι κρουσταλλένιο. Ὅλα μαθιὰ κρούσταλλα. Κάπου ἐδῶ, πίσω ἀπ' τ' Ἀκρωτήρι, στὸ Μακρὴ-Γιαλό. Ἐκεῖ μέσα θὰ κάθεται ἡ ἀφέντισσά μου καὶ σ' ὅλα τὰ παραθύρια θἄναι χρυσᾶ κλουβιὰ μὲ ἀηδόνια. Τὴ νύχτα θὰ φεγγοβολᾷ πάνω στὴ θάλασσα, ἀπ' τὰ ἠλεχτρικά, σὰ μεγάλο φανάρι. Τἄχω μελετημένα ὅλα. Τὶς σκάλες, ὅλο

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Θεάματα

(Ἀπογευματιναὶ—ἑσπεριναὶ)
ΕΘΝΙΚΟΝ. «Καθῆκον».
ΑΛΑΜΠΡΑ. «Ἡ Πιπεριά».
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ. «Συνέδριον Ἠθικῆς».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Φρέσκο πρᾶμμα».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Ἡ Εὐρωπαία». Πρώτη.
ΟΛΥΜΠΙΑ. 11 π.μ. «Ὁ Βασιλεὺς Δαυΐδ» ὑπὸ τῆς Χορῳδίας Ἀθηνῶν καὶ τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν. Ἀπ. καὶ ἑσπ. «Χορὸς στὸ Σαβόϋ».
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. «Ἡ Κολοκυθιά».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ἄστρον τῆς Βαλέντσιας».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Γκράντ Ὀτέλ».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Τὸ λαχεῖον τοῦ διαβόλου».
ΟΥΦΑ (Κυβέλης). «Δὶς Παραμύθια τοῦ Ὄφμαν».
ΠΑΛΛΑΣ. «Τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Φωνὴ χωρὶς πρόσωπο».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ὁ μαῦρος Οὐσσάρος».
ΤΙΤΑΝΙΑ. «Π. Ν. 1. Δὲν ἀπαντᾷ».
Α.Ο.Δ.Ο. «Διπλοῦς γάμος».
ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Γζέντλεμεν Κάου Μπόϋ».
ΑΡΗΣ. «Ὁ γυρισμός».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Τὸ πουλὶ τοῦ Παραδείσου».
ΕΛΛΑΣ. «Νύκτες τῆς Σαγκάης».
ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Σαγκάη Ἐξπρές».
ΙΡΙΣ. «Ὁ δαίμων τοῦ ὑποβρυχίου».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Σὰρξ καὶ κόσμος».
ΠΑΛΛΑΣ (Παγκρατίου). «Οἱ ἀπάχηδες τῶν Παρισίων».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Ναγκάνα».

Πειραιῶς καὶ Προαστείων

ΚΑΠΙΤΟΛ. «Σέρλοκ Χόλμς».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Νινόν».
ΧΑΪ-ΛΑΪΦ. «Τὸ κεφάλι ἑνὸς ἀνθρώπου».

Ραδιόφωνον

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ (372 μ.). 8 μ.μ. Μανδολινάτα. 9 μ.μ. Ποικίλη μουσική. 11 μ.μ. Εἰδήσεις. 11.30' μ.μ. Ποικίλη μουσική.
ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1412 μ.). 7.40' μ. μ. Τραγούδια. 8 μ.μ. Ζουρνάλ. 8.50' μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 11.25 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ.
ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ (431 μ.). 8 μ.μ. Δίσκοι. 9 μ.μ. Θεατρικὸν ἔργον. 11.30' μ.μ. Τσιγγάνικη μουσική. Μεσον. Μουσικὴ χοροῦ.
ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (419 μ.). 8.30' μ.μ. Ἀποσπάσματα. 9 μ.μ. Ποικίλη μουσική. 11.30' μ.μ. Ὀρχήστρα.
ΒΙΕΝΝΗ (518 μ.). 8 μ.μ. Ρεσιτὰλ βιολιοῦ ὑπὸ Φρανσὶς Ἀρανύϊ. Βιβάλντι—Ρεσπίγκι: «Σονάτα». Βέμπερ—Κράϊσλερ: «Μελῳδία». Σμετάνα: «Τραγούδι». Μπαρτόκ: «Ραψῳδία». Συμανόφσκυ: «Ταραντέλλα». 9 μ.μ. Θεατρικὰ ἱσπανικὰ ἔργα. 10.45' μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική.
ΒΟΡ. ΙΤΑΛ. ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ. (Γενούη, Μιλᾶνον, Τεργέστη, Τουρῖνον, Φλωρεντία). 8 μ.μ. Δίσκοι. 9.30' μ.μ. Μετάδοσις ὀπερας: «ΜΑΡΚΕΛΛΙΝΑ» τοῦ ΠΑΡΕΛΛΙ.
ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ (Γαλλ. 509 μ.). 10 μ.μ. Μετάδοσις ὄπερας: «ΘΑΪΣ» τοῦ ΜΑΣΣΕΝΕ.
ΛΟΝΔΙΝΟΝ (Τοπικός, 355 μ.). 8.30' μ.μ. Ὀρχήστρα. 10.50' μ.μ. Εἰδήσεις. 11 μ.μ. Ὀρχήστρα.
ΠΡΑΓΑ (488 μ.). 8 μ.μ. Ποικίλη μουσική. 9.15' μ.μ. Ρεσιτὰλ τραγουδιοῦ. 11.20' μ.μ. Ποικίλη μουσική.
ΡΩΜΗ—ΝΕΑΠΟΛΙΣ—ΜΠΑΡΙ (441—318—270 μ.). 7.30' μ.μ. Εἰδήσεις. 9.45' μ.μ. Μετάδοσις τῆς ὀπερέττας: «ΣΤΕΝΤΕΡΕΛΛΟ» τοῦ ΚΟΥΤΣΙΝΑ.
ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟΝ (345 μ.). 10.30' μ.μ. Μετάδοσις τραγῳδίας τοῦ Ρακίνα: «Βρεταννικός».

σει ἄλλοτε ταύτης, ἄλλοτε ἐκείνης τῆς ἐκ τοῦ Νόμου ἀπαγορεύσεως διὰ τὴν ἀναγραφὴν ὡρισμένης φύσεως πληροφοριῶν —ὅπως, ἐπὶ παραδείγματι, τῆς ἀφορώσης τὰ τῆς προσκλήσεις τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Βενιζέλου. Ἀντιμετωπίσαμεν καὶ ἡμεῖς, κατὰ τοὺς τελευταίους αὐτοὺς καιρούς, πολλὰς ὁμοίας δίκας, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ ἐφημερὶς αὐτὴ ἀπηλλάγη. Ἀλλὰ τοῦτο, νομίζομεν, πρέπει νὰ ἀγάγῃ εἰς κάποια συμπεράσματα: μήπως, ἄραγε, ἑρμηνεύεται ὁ Νόμος μὲ πολλὴν στενότητα ἀπὸ τοὺς ἐντεταλμένους τὴν περιφρούρησιν καὶ τὴν ἐφαρμογήν του; Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ ἀναγνῶσται μας ἀντιλαμβάνονται μὲ πόσην προσοχὴν ἡ ἐφημερίς των προσπαθεῖ νὰ μὴ παραβαίνῃ καμμίαν διάταξιν, ἀφορῶσαν ὡρισμένα δημοσιεύματα. Καὶ χωρὶς νὰ θέλωμεν νὰ θίξωμεν κανένα, ὁμολογοῦμεν ὅτι εἶνε κάπως ἀποκαρδιωτικὸν νὰ συνεχίζεται, κατόπιν τούτου, ἡ βροχὴ τῶν κλήσεων εἰς δίκην.

⁂

Τήβεννος καθαρεύουσα Δὲν γνωρίζομεν ποίαν ἀκριβῶς ἐμφάνισιν θὰ ἔχουν οἱ Ἀρεοπαγῖται καὶ οἱ Εἰσαγγελεῖς μὲ τὰς νέας τηβέννους των, ἀσφαλῶς, ὅμως, ἡ τήβεννος καθ' ἑαυτὴν ἐμασκαρεύθη ἀδυσωπήτως ἀπὸ τὴν καθαρεύουσαν. Ἰδού, κατὰ τὴν ἐπίσημον φρασεολογίαν, τί θὰ εἶνε:

«Ποδήρης ἐσθὴς μέλαινα ἐξ ἐρέας καὶ μετάξης μετ' ἀναδιπλώσεων. Θὰ ἔχῃ προστήθιον, περιλαίμιον καὶ λαιμοδέτην ἐκ λευκοῦ πτυχωτοῦ ὑφάσματος. Περὶ τὸν τράχηλον καὶ μεταξὺ τῶν ὤμων οἱ Εἰσαγγελεῖς θὰ φέρουν καταπῖπτον ἐν πτυχαῖς τραχήλιον ἐκ λεπτοῦ ὁλοσηρικοῦ ὑφάσματος ἰορροδίνης ἀποχρώσεως. Ὁ πῖλος τῶν Εἰσαγγελέων θὰ εἶνε ἐκ κυανοῦ ἀτλαζίου μὲ σχῆμα ἀνεστραμμένου κώδωνος κολούρου».

Μεγαλεῖον γλωσσικόν, ἐνθυμίζον τὰς ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ «μετεγλωττισμένας ἠθικὰς μυθιστορίας» τῶν ἀρχῶν τοῦ περασμένου αἰῶνος, εἰς τὰς ὁποίας ἡ μαρκησία, ἱσταμένη εἰς τὸ ἄνδηρον καὶ ἐπὶ ἀνακλίντρου ἐρειδομένη, ἔφερε περικάρδιον ἐκ τριχάπτων οὐαλενσιανῶν καὶ ἐσθῆτα ἐξ ὁλοσηρικοῦ, ἐνῷ ὁ βαρῶνος μὲ τὰς λευκὰς πτυχωτὰς περιχειρίδας καὶ τὸ ἀργυρόκομβον ἐσωκάρδιον τῇ καθυπέβαλλεν ὑποκλινῆ τὰ σεβάσματά του, τὴν στιγμήν, καθ' ἣν τὸ ὡρολόγιον τοῦ Ἁγίου Γερβασίου -ἐν-τοῖς-ἀγροῖς ἐσήμαινε μεσημβρίαν.

⁂

Ἡ Ὁμόνοια Μὲ τὴν χθεσινὴν νυκτερινὴν βροχὴν τὸ θέαμα τῆς Ὁμονοίας ἦτο κυριολεκτικῶς τραγικόν. Οἱ λάκκοι τῶν ἐκσκαφῶν τῆς εἶχον μεταβληθῇ εἰς λίμνας, μέσα εἰς τὰς ὁποίας, βοηθοῦντος τοῦ σκότους, ἐσταλαβούσαν οἱ δυστυχεῖς πεζοί, τυφλωμένοι ἀπὸ τὰ φῶτα τῶν αὐτοκινήτων ποὺ προσπαθοῦσαν νὰ τοὺς ἀποφύγουν καὶ κινδυνεύοντες νὰ εὑρεθοῦν κάθε στιγμὴν κάτω ἀπὸ τροχούς, καταποντιμένοι εἰς τὰ τενάγη τῆς Ἀθηναϊκῆς πλατείας. Ποῖος θὰ τολμήσῃ ν' ἀμφισβητήσῃ ὅτι ἡ πρωτεύουσά μας εἶνε γεμάτη ἀπὸ θέλγητρα μοναδικά;

ΕΝΑΣ ΥΜΝΟΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΕΡΕΝΑΤΑ ΣΟΥΜΠΕΡΤ

Τί γοητεία προκαλεῖ αὐτὴ ἡ ταινία.

Ἀποκομίζει κανεὶς μίαν ἐντύπωσιν ἁρμονίας, γλυκύτητος καὶ χάριτος.

Ὁ σκηνοθέτης, ἕνας παλαιὸς ἠθοποιός, ἐχρησιμοποίησε μίαν ἐντελῶς προβλητικὴ τεχνική, μία τεχνικὴ ἐζωγραφισμένων εἰκόνων. Ἔδωσε ἐπίσης ἔδαφος στὸν θαυμάσιον ὀπερατὸ πλανὲρ, νὰ δώσῃ ζωὴ σ' αὐτὲς τὲς τέλειες εἰκόνες μὲ τοὺς ἁπαλοὺς χρωματισμούς του.

Καὶ τί ποίησις πηγάζει ἀπὸ τὸ ζωντανὸ αὐτὸ κομμάτι τῆς ζωῆς τοῦ Σοῦμπερτ.

Εἶνε ἕνα πραγματικὸ ἀριστούργημα χάριτος!

Αὐτὸ τὸ φίλμ πρέπει νὰ τύχῃ τῆς ἐξαιρετικῆς εὐνοίας τοῦ νόμου, ὁ ὁποῖος προβλέπει ὅτι ἐπιτρέπεται ἡ προβολὴ ὡρισμένων ξένων ταινιῶν εἰς ὅλα τὰ κινηματοθέατρα τῆς Γαλλίας μὲ τὴν ἀρχικήν τους ἔκδοσιν, διότι θὰ ἦταν ἱεροσυλία πᾶσα μετατροπὴ τῆς πολυτίμου αὐτῆς ταινίας.

(Ἀπὸ τὴν CINEMATOGRAPHIE FRANÇAISE τῆς 25 Ν)βρίου 1933)

ΑΓΟΡΑ ΠΑΛΑΙΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
Ἀγοράζονται παλαιὰ βιβλία καὶ ὁλόκληροι βιβλιοθῆκαι — Λεξικὰ Ἐλευθερουδάκη καὶ Μακρῆ μὲ τὰς καλυτέρας τιμάς.
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΕΥΤΥΧΙΟΥ Γ. ΒΑΓΙΟΝΑΚΗ
Ὁδὸς Ἀκαδημίας 56 Α'

ΠΑΛΛΑΣ
ΑΠΕΔΕΙΧΘΗ ΟΤΙ:
ΤΟ ΣΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ
ΤΟΥ ΣΚΗΝΟΘΕΤΟΥ
ΣΕΣΙΛ ΝΤΕ ΜΙΛ
ΜΕ ΤΟΥΣ
ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΥΣ
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΑΣ ΤΟΥ
ΦΡΕΝΤΕΡΙΚ ΜΑΡΣ
ΕΛΙΣΣΑ ΛΑΝΤΙ
ΚΛΟΝΤΕΡ ΚΟΛΜΠΕΡ
ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΒΛΗΤΙΚΗ ΤΟΥ ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ, ΜΕ ΤΙΣ ΑΦΘΑΣΤΕΣ ΣΚΗΝΕΣ ΤΟΥ, ΕΙΝΕ ΕΝΑ ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΣ
ΘΑΥΜΑ
ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΥΝΕΧΕΙΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΑΠΟ ΤΗΣ 10.15' π. μ.
ΑΝΕΥ ΟΥΔΕΜΙΑΣ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΟΥ
Η ΠΡΩΪΝΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ 10.15' ΜΕ ΤΙΜΑΣ ΗΛΑΤΤΩΜΕΝΑΣ

Ἔχετε πάντοτε πρόχειρον τὸ ROMA
Ἐνὶριβή
Ἐγκεκριμμένη παρὰ
τοῦ Ἀνωτ. Ὑγειον. Συμβουλίου

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΝ ΔΙΑ ΠΤΥΧΙΟΝ ΕΦΟΡΟΥ
Ὅλαι αἱ ἀπορίαι σας ἐν τῇ λογιστικῇ λύονται, ἂν ἐφοδιασθῆτε μὲ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν θεμάτων λογιστικῆς ὑπὸ Ἠλία Εὐθ. Μιχοπούλου ἐλεγκτοῦ (ἐμπειροτέχνου), εὐδοκίμως διδάξαντος εἰς Φροντιστήριον, ὑποψηφίους. Πωλεῖται: Ζωναρᾶ 3 ὥρα 2—3 μ. μ.

Ἀκαδημία Ἀθηνῶν

Κατὰ τὴν χθεσινὴν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ ἔκτακτον συνεδρίαν ἔγινεν ἡ ἐπίσημος δεξίωσις τοῦ νέου τακτικοῦ μέλους τῆς Ἀκαδημίας κ. Μαρίνου Γερουλάνου. Τοῦτον ἐδεξιώθη ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀκαδημίας, ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ προέδρου, ὁ ἀντιπρόεδρος αὐτῆς κ. Δ. Γρ. Καμπούρογλου δι' ὀλίγων θερμῶν λέξεων καὶ ἔδωκε τὸν λόγον εἰς τὸν κ. Σπ. Δοντᾶν.

Ὁ κ. Δοντᾶς, προσφωνῶν τὸν νέον ἀκαδημαϊκὸν ἐκ μέρους τῆς Ἀκαδημίας, λέγει ὅτι ὁ κ. Μ. Γερουλάνος εἶνε ἐκ τῶν κορυφαίων συγχρόνων χειρουργῶν, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα εἶνε πασίγνωστον εἰς τὸν διεθνῆ ἐπιστημονικὸν κόσμον, ὡς χειρουργὸς δὲ ἰατρὸς κατέχει πρωτίστην θέσιν ὄχι μόνον εἰς τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλας γειτονικὰς χώρας.

Κατόπιν ἐξαίρει τὸ ἐπιστημονικὸν ἔργον καὶ τὴν ἐν γένει κοινωνικὴν δρᾶσιν τοῦ νέου ἀκαδημαϊκοῦ, προσθέτων ὅτι ἡ σωτηρία καὶ φιλάνθρωπος δρᾶσις τοῦ κ. Γερουλάνου ὡς χειρουργοῦ εἶνε ἐκείνη, ἥτις κατ' ἐξοχὴν κατέστησεν αὐτὸν πασίγνωστον καὶ πολὺ πέραν τῶν ἐπιστημονικῶν κύκλων, εἰς τὰς εὐρυτάτας μάζας τῆς κοινωνίας, ἀπὸ τῶν ἀνωτάτων μέχρι τῶν κατωτάτων.

Ἀναλύων δὲ τὸ ἔργον τοῦ χειρουργοῦ ὁ κ. Δοντᾶς λέγει ὅτι τοῦτο εἶνε πολὺ δυσχερὲς καὶ ἀπαιτεῖ ἰδιάζουσαν συστηματικὴν καὶ ψυχικὴν ἱκανότητα καὶ ἀντοχήν. Ἐὰν ἐπὶ τῇ ἐξασκήσει τοῦ ἐπαγγέλματος ὁ παθολόγος ἰατρὸς χρειάζεται νὰ ἔχῃ μόνον τὰς γνώσεις τὰς ἀπαιτουμένας διὰ τὴν ὀρθὴν διάγνωσιν τῆς νόσου καὶ τὴν ὑπόδειξιν τῆς καταλλήλου θεραπείας, ὁ χειρουργὸς ὀφείλει πρὸς τούτοις νὰ ἔχῃ καὶ ἱκανότητα, ἀλλὰ καὶ δύναμιν νὰ ἐκτελῇ ἰδίαις χερσὶ τὰς ἐνδεικνυομένας πράξεις, ὁσονδήποτε σοβαρὰς καὶ δυσκόλους, ἤτοι νὰ χειρουργῇ ὑπευθύνως, συνδυάζων καταλλήλως τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ τὴν τεχνικὴν ἱκανότητα καὶ ἐπιτηδειότητα. Ἡ ἐργασία τοῦ χειρουργοῦ εἶνε πλήρης συγκινήσεων καὶ εὐθυνῶν. Διότι ὁ χειρουργὸς θεραπεύει κόπτων τὰς σάρκας τοῦ πάσχοντος. Ἀνοίγει νέαν πληγὴν διὰ νὰ κλείσῃ μίαν παλαιάν. Ἡ χειρουργικὴ θεραπεία εἶνε ἄμεσος καὶ ῥιζική, τὰ δὲ ἀποτελέσματα αὐτῆς ὀφθαλμοφανῆ.

Οὐδενὸς ἄλλου ἰατροῦ ἡ σωτηρία ἐπέμβασις εἶνε τόσον καταφανής, ὅσον τοῦ χειρουργοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ πρὸς τὸν χειρουργὸν σωτῆρα εὐγνωμοσύνη τοῦ πάσχοντος εἶνε μεγίστη. Ἀλλὰ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ ἀρρώστου κρέμαται ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ χειρουργοῦ, ἐκ τῆς ἐπιτηδειότητος καὶ ταχύτητος τούτου. Εἰς κακὸς ἢ παράκαιρος χειρισμὸς δύναται νὰ φέρῃ πολὺ κακὰ ἀποτελέσματα, ἢ καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον τοῦ ἀρρώστου.

Ἕνεκα τούτου, ἐὰν διὰ πάντα ἰατρὸν ἰσχύῃ τὸ τοῦ Ἱπποκράτους «ὠφελέειν ἢ μὴ βλάπτειν», διὰ τὸν χειρουργὸν πρέπει νὰ ἰσχύῃ τὸ «σώζειν ἢ μὴ φονεύειν». Ὁ κ. Γερουλάνος δὲν εἶνε μόνον ἄριστος ἐπιστήμων καὶ ἔξοχος χειρουργός, ἀλλὰ καὶ φιλάνθρωπος ἰατρός, διακρινόμενος διὰ τοὺς ἁπαλοὺς τρόπους καὶ τὴν γλυκύτητα τῆς ἐκφράσεώς του, ἅτινα πολὺ εὐεργετικῶς ἐπιδροῦν ἐπὶ τὴν ψυχικὴν κατάστασιν τοῦ ἀρρώστου.

Τοιούτου ἀνδρός, συγκεντροῦντος τόσα προσόντα, ἐπιστημονικά, ἠθικὰ καὶ κοινωνικά, ἡ ἐκλογὴ ὡς ἀκαδημαϊκοῦ ἦτο κατ' ἐξοχὴν ἐνδεδειγμένη καὶ ἐπιβεβλημένη.

Ὁ κ. Γερουλάνος ἀπαντῶν εὐχαριστεῖ τὴν Ἀκαδημίαν διὰ τὴν ἐκλογήν του, καθὼς καὶ τὸν ἀντιπρόεδρον καὶ τὸν κ. Δοντᾶν διὰ τοὺς λίαν εὐμενεῖς λόγους αὐτῶν, μεθ' ὃ πραγματεύεται τὸ θέμα «Χειρουργικὴ καὶ Ἐπιστήμη», ἤτοι τὸ κατὰ πόσον συνετέλεσεν ἡ χειρουργικὴ εἰς τὴν πρόοδον τῆς Ἰατρικῆς καὶ τῆς καθόλου Ἐπιστήμης, ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, διὰ τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς καὶ Ἀλεξανδρινῆς ἐποχῆς καὶ τῶν μετὰ τὴν Ἀναγέννησιν αἰώνων μέχρι τῶν νεωτάτων χρόνων. Ἰδίως δὲ ἀναπτύσσει τὴν μεγάλην συμβολὴν τῆς νεωτέρας χειρουργικῆς πρὸς ἑδραίωσιν τῆς Παθολογικῆς Φυσιολογίας διὰ τῆς προαγωγῆς τῶν ἰατρικῶν γνώσεων, ὡς πρὸς τὴν λειτουργίαν τῶν πασχόντων ὀργάνων, ὡς καὶ τὴν συμμετοχὴν αὐτῆς πρὸς ἀνάγνωρισιν τῆς λειτουργίας τῶν βιολογικῶν σπουδαιοτάτων ὀργάνων ἐσωτερικῆς ἐκκρίσεως. Τέλος καθορίζει τὴν σημερινὴν χειρουργικὴν ἀντίληψιν, καθ' ἣν ἡ νεωτέρα χειρουργικὴ παρακολουθεῖ ἀόκνως πᾶσαν πρόοδον ἐν τῇ βιολογίᾳ καὶ Παθολογικῇ Φυσιολογίᾳ, καὶ συμβάλλει ἡ ἰδία τὰ μέγιστα εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν Ἐπιστημῶν τούτων, ὡς ἐπὶ τούτων βασίζουσα ἅπασαν τὴν χειρουργικὴν αὐτῆς δρᾶσιν.

Μεταφορὰ τῆς καρδιᾶς τοῦ Κανάρη

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, ἐπιθυμοῦν ὅπως ἡ μέχρι τοῦδε ἀποτεθειμένη ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν λήκυθος, ἐν ᾗ περιέχεται ἡ καρδιὰ τοῦ ἐνδόξου πυρπολητοῦ Κωνσταντίνου Κανάρη, τοποθετηθῇ εἰς ἐμπρέπουσαν θέσιν ἐν τῷ ἐνταῦθα Μουσείῳ τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας, ὅπως μετὰ τῶν ἄλλων πολυτίμων κειμηλίων τοῦ ἀγῶνος ὑπομιμνήσκῃ εἰς τοὺς νεωτέρους τὰς θυσίας καὶ τοὺς εὐγενεῖς ἀγῶνας τῶν προγόνων μας, προῆλθεν εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως παραδοθῇ αὕτη εἰς τὴν ἐφορείαν τοῦ Μουσείου. Πρὸς τοῦτοις, κατόπιν ἐγγράφου τοῦ ἀπευθυνθέντος εἰς τὸ Ἐθνολογικὸν Μουσεῖον, μετέβη σήμερον εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ὁ κ. Παπαφράγκος, ὅστις καὶ ηὐχαρίστησε τὸν κ. ὑπουργὸν διὰ τὴν προσγινομένην τιμήν. Ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως ἡ μεταφορὰ γίνῃ εἰς τὸ Ἐθνολογικὸν Μουσεῖον τὴν προσεχῆ Παρασκευήν.

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

Ἡ μουσικὴ ἑβδομάς

Βίλελμ Κὲμπφ. - Ἡ τρίτη Συμφωνική. Τὸ Τρίο Ἀθηνῶν

Ὁ Γερμανὸς καλλιτέχνης ποὺ ἀκούσαμε γιὰ πρώτη φορὰ αὐτὴ τὴν ἑβδομάδα στὰς Ἀθήνας, ἀνήκει στὴ συνομοταξία τῶν διαλεγμένων ἐκείνων μουσικῶν, τῶν ὁποίων τὸ ἀποκλειστικὸν προνόμιον κατέχει ἡ Γερμανία ἀπό... καταβολῆς Μουσικῆς. Πραγματικῶς, οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, νομίζει κανείς, πὼς ζοῦν ἀποκλειστικῶς μέσα σὲ μιὰ μουσικὴ δόνησι, πὼς ἀναπνέουν μουσική, πὼς τὸν παλμὸ τῆς ζωῆς τους δὲν ρυθμίζει τὸ αἷμα, παρὰ ἡ μουσική. Ὁ Βίλελμ Κὲμπφ θὰ μποροῦσε νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἕνας ὑπερπιανίστας ἀλλὰ καὶ ὑπερμουσικὸς συγχρόνως. Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἑρμηνεύει τὸν Μόζαρτ καὶ τὸν Μπετόβεν, μοῦ θύμισε τὸν μεγάλον Κὰρλ Ραϊνέκε, τὸν ἀπαράμιλλον μουσικὸν ἑρμηνευτὴν τῶν δύο Διδασκάλων. Ἕνα χαλύβδινο χέρι μὲ βελουδένια δάχτυλα, μὰ καὶ τὰ δάχτυλα αὐτὰ ποὺ τραγουδοῦν τὶς αἰθέριες φιοριτοῦρες τοῦ ἀρχαγγελικοῦ παιδιοῦ — Μόζαρτ μὲ μιὰν ἀσύγκριτην ἁπαλότητα, τὰ δάχτυλα ποὺ φτερουγίζουν ἀνάερα στὶς τρίλιες καὶ τὰ ἀχτιδόχαρα traits τοῦ πιάνου, εἶνε πάντα καθωδηγημένα ἀπὸ τὸ ἀνώτερο μουσικὸ πνεῦμα ποὺ διέπει τὴν κάθε ἐκδήλωσι τοῦ Γερμανοῦ καλλιτέχνου.

Στὴν τελευταία Σονάτα ἔργον 111 τοῦ Μπετόβεν ὁ Βίλελμ Κὲμπφ ἐπικοινωνεῖ μὲ τὸ ἴδιο πνεῦμα τοῦ Μπετόβεν. Ἐκεῖνος ὁ ὑπέροχος μεταφυσικὸς μονόλογος μιᾶς μονήρους ψυχῆς, ποὺ τὸν ἐπέγραψεν ὁ Διδάσκαλος Arietta con Variazioni, μᾶς ἔδωσεν ὅλο τὸ μέτρον τῆς πνευματικότητος καὶ τῆς εὐλαβείας ἑνὸς γνησίου φιλοσοφημένου ἐρευνητοῦ τῆς μουσικῆς σκέψεως καὶ τῆς μουσικῆς πνοῆς. Ἡ δικῆς του διασκευῆς σελίδες τοῦ Μπάχ, μὲ τὸν ἀρχιτεκτονικὸ ρυθμὸ ποὺ τὶς ἐμψύχωνεν φανέρωναν τὸν ἐξ ἐπαγγέλματος ὀργανίσταν καθὼς καὶ ἡ περίφημες Βαριασιόνες τοῦ Παγανίνι—Μπράμς μὲ τὶς καταπληκτικὲς ἐναλλαγὲς τῶν δυναμισμῶν ποὺ ξεπερνοῦσαν τὰ σύνορα τοῦ πιάνου. Ἐξ ἀντιθέτου οἱ ὑπέροχα εὐγενικοὶ καὶ λιτοὶ ἦχοι τῶν πιανιστικῶν σελίδων τοῦ Σοῦμπερτ, μὲ τὴ μαγεία τῆς μουσικῆς ἀναπλάσεως ποὺ ὁ Κὲμπφ κατέχει μαζὶ μὲ τόσα ἄλλα ἄγνωστα στοὺς μὴ Γερμανοὺς μυστικὰ τῆς τέχνης, μετέδιδαν στοὺς ἀκροατάς του σονοριτὲ κλαβιχόρδου καὶ κλαβεσὲν μὲ ὅλη τὴ λύρα τῶν λεπτεπιλέπτων ἀποχρώσεων χωρὶς τὴ χρῆσι τῶν pédales. Οὔτε ἡ εἰδικευμένη στὴν ἀπόδοσι αὐτῆς τῆς μουσικῆς Πολωνὶς Wanda Landowska δὲν μπορεῖ νὰ φθάσῃ τὴν ἀπολύτως ἐξιδανικευμένη τέχνη τοῦ Γερμανοῦ καλλιτέχνου, ποὺ μᾶς παρουσιάσθηκε αὐτὴ τὴν ἑβδομάδα ἀπὸ τόσες διάφορες πλευρές, ἄρτιος καὶ τέλειος στὴν κάθε του ὄψι.

⁂

Ἕνα μουσικὸ τρίπτυχον τοῦ Μοκένικο Σκαρλάττι, «Toccata—Bourrée—Gigue» ἐνορχηστρωμένο ἐξαίσια ἀπὸ τὸν ὡρκισμένον σύγχρονον σχολιαστήν του, τὸν Ἀλφρέδο Καζέλλα, μᾶς ἔδωσεν ὁ Μητρόπουλος στὴν ἀρχὴ τοῦ προγράμματος τῆς Τρίτης Συμφωνικῆς Συναυλίας. Ἡ ἐκτέλεσις του ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν ὀρχήστρα ἦταν ὅπως καὶ ἡ ὑφὴ του — δαντελλένια. Γεμάτη χάρι καὶ φῶς, ἀλλὰ καὶ σαφῶς διαγραμμένους ρυθμούς, μὲ τὶς ἁρμονικὲς καμπύλες τῶν χορευτικῶν θεμάτων γεμάτες ἀπὸ ἕνα θέλγητρο περασμένων ἀλλοτινῶν καιρῶν. Ὁ Καζέλλα ἐπεξεργάζεται τὰ πολύτιμα αὐτὰ κομμάτια τοῦ ἀγαπημένου του Διδασκάλου, μὲ τὴν βαθειὰ προσήλωσι καὶ τὴν εὐσυνειδησία ἑνὸς χημικοῦ ποὺ πειραματίζεται μέσα στὸ ἐργαστήρι του ἐπάνω στὰ πολυτιμότερα τῶν μετάλλων.

Στὸ τέλος τοῦ προγράμματος ἡ ὀρχήστρα ντύθηκε μιὰ βαρειὰ συμφωνικὴ πανοπλία γιὰ τὴν ἐκτέλεσι τοῦ μεγαλόπνευστου συμφωνικοῦ ποιήματος τοῦ Ρίχαρδ Στράους «Θάνατος καὶ Ἐξαΰλωσις», ποὺ τὸ ἀναλύσαμε ἐδῶ τόσες φορές.

Μὲ τὴν πρώτη ἀκρόασι τῆς «Συμφωνίας τοῦ ἀρ. 7» λαμπρὰ καθωδηγημένης ἀπὸ τὸν Μητρόπουλο, μᾶς παρουσιάσθηκε γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἑλλάδα ὁ ἀρχηγὸς τῆς σύγχρονης Ρωσσικῆς μουσικῆς σχολῆς Ν. Μασκόφσκη. Ἡ Συμφωνία αὐτὴ ὅμως δὲν παρουσιάζει τίποτε τὸ ἐπαναστατικόν, οὔτε θὰ μποροῦσε νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς «ἐρυθρά» μουσική, ὅπως ἡ ὑπέροχη μουσικὴ σελὶς τοῦ συντρόφου Μοσσόλωφ, ποὺ μᾶς ἔδωσε ὁ Μητρόπουλος στὴν προηγούμενη συναυλία. Ὁ Μασκόφσκη ἀκολουθεῖ μὲ σταθερὸ βῆμα τοὺς δρόμους τοῦ Σκριάμπιν καὶ τοῦ Τσαϊκόφσκη, χωρὶς τὶς χαρακτηριστικὲς ἀμετρόπειες καὶ τοὺς ψευδορωμαντισμούς των. Ἡ διεύθυνσις τοῦ Μητροπούλου βαθειὰ ψυχολογημένη ὅπως πάντα, φώτισε μὲ θαυμαστὲς προβολὲς ὅλα τ' ἀνάγλυφα μέρη τοῦ ἔργου.

⁂

Τὸ Τρίο Ἀθηνῶν ἐγκαινίασε χθὲς τὸ ἀπόγευμα τὴ σειρὰ τῶν φετεινῶν συναυλιῶν του. Ἂν κρίνωμε ἀπὸ τὸ χθεσινὸ πρόγραμμα ἡ συναυλίες αὐτὲς θὰ εἶνε ἀληθινὲς πανδαισίες. Οἱ τρεῖς διαπρεπεῖς σολίστ —καθηγηταὶ Φαραντάτος — Βολωνίνης — Κουρούκλη, ἔπαιξαν στὴν ἀρχὴ τὸ θαυμάσιο Τρίο εἰς ρε τοῦ Μπετόβεν, τὸ γνωστὸν στὴ Γερμανία μὲ τὸ ὄνομα «Τρίο τῶν Πνευμάτων» (Geistertrio) γιὰ τὸ ὑπερκόσμιας ἐξάρσεως Largo του, ποὺ εἶνε μιὰ ἀπὸ τὶς ἄφθαστες σελίδες ὅλης τῆς Μουσικῆς. Τὸ ἴδιο αὐτὸ Τρίο ἔπαιξε τὴν περασμένη ἄνοιξι στὴν Casa d' Italia τὸ φημισμένο Ἰταλικὸ τρίο Casella — Poltronieri Bonnucci. Καὶ εἶμαι πολὺ εὐτυχὴς καὶ περήφανη γράφοντας σήμερα ὅτι οἱ τρεῖς Ἕλληνες καλλιτέχναι μας ἀνεδείχθησαν χθὲς ἰσότιμοι καὶ ἰσοδύναμοι τῶν παγκοσμίου φήμης Ἰταλῶν μουσικῶν, σὲ ὅλη τὴ γραμμὴ τῆς Μπετοβενικῆς ἀποδόσεως στὴ διαφάνεια τῆς μουσικῆς σκέψεως, στὴ λάμψι τῆς ὀργανικῆς ἐκτελέσεως καὶ τῶν λαμπερῶν ρυθμῶν, καὶ στὴ μετάδοσι τῆς βαθυστόχαστης μουσικῆς συγκινήσεως.

Τὸ μεγάλο Τρίο τοῦ Μπράμς, πλουσιώτατο, πολυσύνθετο στὴ μουσικὴ τοῦ ὀρθοδοξία, μᾶς ἀποκαλύπτει ἐν τούτοις μιὰ νέα ἀνεκμετάλλευτη ὡς τότε φλέβα τῆς Kammermusik. Φωνάζει σ' ὅλους τοὺς γνήσιους κατηχουμένους τῆς μεγάλης Γερμανικῆς μουσικῆς, νὰ προέλθουν στὴν ψυχικὴν ἐπικοινωνία πρὸς Ἐκεῖνον ὅστις «οὐκ ἦλθε καταλῦσαι τοὺς νόμους καὶ τοὺς Προφήτας ἀλλὰ συμπληρῶσαι αὐτούς».

Τὸ ἴδιο βιβλικὸ ρητό, δὲν ἰσχύει βέβαια γιὰ τὸν Μωρὶς Ραβέλ, τοῦ ὁποίου τὸ Τρίο ποὺ παίχθηκε εὐθὺς κατόπιν, ἀνάγκασε τοὺς τρεῖς Ἕλληνας μουσικούς, ὕστερα ἀπὸ τὸ μεγάλο βάπτισμα τοῦ πυρὸς ποὺ πῆραν στὴν ἁγιασμένη Γερμανικὴ κολυμβήθρα τῆς Τέχνης, ν' ἀλλάξουν ἐκ βάθρων προσωπικότητα, γιὰ νὰ σκορπίσουν γύρω τους ὅλες τὶς ἐφήμερες ἠχητικὲς καὶ ρυθμικὲς χαρὲς ἀπὸ τὶς ὁποῖες πλημμυρίζει τὸ Τρίο τοῦ Γάλλου ἡδονιστοῦ τῶν ἤχων. Ἐδῶ τὸ εἰρωνιστικὸ πνεῦμα, ἡ ἄρνησις κάθε μεγάλου ἰδανικοῦ—ὅλες ἡ ἀρνήσεις ἐπὶ τὸ αὐτὸ ποὺ ἀποτελοῦν μιὰ χαριτωμένη μουσικὴ κατάφασι — τόσοι ἀθέμιτοι συνδυασμοὶ ἠχοχρωμάτων καὶ ρυθμῶν ποὺ θεσπίζονται καὶ νομιμοποιοῦνται μὲ τὴ σφραγῖδα τοῦ Ραβέλ. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ὡραίου ἔργου ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Τρίο γεμάτη μουσικὸν οἶστρον, χάρι καὶ πνεῦμα.

ΣΟΦΙΑ Κ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ

Ἡ σημερινὴ τοῦ «Βασιλέως Δαβίδ»

Σήμερον 11 π.μ. εἰς τὸ «Ὀλύμπια» θὰ δοθῇ ὁ «Βασιλεὺς Δαυΐδ», τὸ μεγαλειῶδες ἀριστούργημα τοῦ Χόνεγκερ, εἰς τὸ ὁποῖον ἐξιστορεῖται ὅλος ὁ πολυκύμαντος καὶ δραματικὸς βίος τοῦ βασιλέως τῶν Ἑβραίων. Θὰ ἐκτελεσθῇ ἀπὸ ὁλόκληρον τὴν Χορῳδίαν Ἀθηνῶν καὶ τὴν Συμφωνικὴν Ὀρχήστραν (250 ἐκτελεσταί) καὶ μὲ σολίστ τὸν κ. Αἰμ. Βεάκην εἰς τὸν ρόλον τοῦ Ἀφηγητοῦ, τὴν δνίδα Λ. Μαύτα Σοπράνο, κ. Κλ. Καραντινοῦ Κοντράλτο, κ. Κ. Τριανταφύλλου Τενόρον, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Φ. Οἰκονομίδη. Θὰ εἶνε μία ἀπὸ τὰς ἐξαιρετικῶς ὡραιοτέρας συναυλίας τῆς περιόδου.

ΚΕΡΚΥΡΑΪΚΗ ΕΝΩΣΙΣ "Ο ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ,,

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Κερκυραϊκῆς Ἑνώσεως «Ἅγιος Σπυρίδων» ὑπενθυμίζει εἰς τοὺς ἀξιοτίμους συμπολίτας ὅτι ὅπως ἐπὶ τριάκοντα ἔτη οὕτω καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ Ἕνωσις θὰ τελέσῃ τὴν πανήγυριν τοῦ Προστάτου μας Ἁγίου κατὰ τὴν 12ην τρέχοντος ἐν τῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης.

Καλοῦνται ὅθεν ἅπαντες οἱ συμπολῖται ὅπως ἐν πνεύματι ὁμονοίας καὶ ἀγάπης προσέλθωσι κατὰ τὴν Ἀρχιερατικὴν λειτουργίαν, ἵνα οὕτω ἀδελφωμένοι ὡς τέκνα τῆς αὐτῆς γλυκυτάτης Πατρίδος μας ἀναπέμψωμεν ἀπὸ κοινοῦ εἰς τὸν πολιοῦχον Ἅγιον Σπυρίδωνα τὰς δεήσεις μας.

Ἀθῆναι 2 Δεκεμβρίου 1933
Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
Γ. Ψωροῦλας, Π. Κομιανός, Σ. Βλαστός, Θ. Κομιανός, Ν. Παπαδασσόπουλος, Γ. Αὐγουστῆς, Η. Πουλῆς, Α. Ροχοντῆς, Γ. Ἀνεμογιάννης, Γ. Σαλβάνος, Ν. Γιοχαλᾶς, Α. Πεφάνης, Σ. Μπολοδῖνος, Σ. Νικοκάβουρας, Κ. Κόντης.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ
ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ (ΔΑΦΝΙΟΥ)

Τὴν προσεχῆ Δευτέραν, 4ην Δεκεμβρίου ἑορτάζει ὁ περικαλλὴς Ναὸς τοῦ ἱεροῦ Προσκυνήματος τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας.

Ἀφ' ἑσπέρας περὶ ὥραν 6ην μ. μ. ἄρχεται ὁ Μ. Ἑσπερινός, μέχρι τῆς 9ης. Περὶ τὴν 3ην πρωΐνὴν ἄρχεται ὁ Ὄρθρος ἐν συνεχείᾳ μετὰ τῆς Α' Λειτουργίας, ἥτις θὰ τελειώσῃ τὴν 7ην π. μ. Εἰς τὰς 8 ἄρχεται ἡ Β' Ἀρχιερατικὴ Λειτουργία, περὶ δὲ τὴν 11ην π. μ. θὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ Λιτανία τῆς Θαυματουργοῦ Εἰκόνος τῆς Μεγαλομάρτυρος, χοροστατοῦντος τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου.

Τὰ αὐτοκίνητα τῆς συγκοινωνίας ἀναχωροῦντα ἐκ τοῦ Δημαρχείου φθάνουν μέχρι τοῦ Προσκυνήματος θὰ ἐργάζωνται δὲ καθ' ὅλην τὴν νύκτα.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΕΝ ΤΗΝῼ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΙΕΡΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ

Εἰδοποιεῖ ὅτι, ἀπὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1933 ἤρξατο ἐξωθεν τοῦ Ναοῦ Χρυσοσπηλαιωτίσσης Ἀθηνῶν καὶ θὰ συνεχισθῇ τὰς ἑπομένας ἡμέρας καὶ ἀπὸ ὥρας 9—1 π. μ. ἐνώπιον τῆς κατὰ νόμον Ἐπιτροπῆς ἡ ἐκποίησις διαφόρων ἀφιερωμάτων, ἤτοι ἐνωτίων, δακτυλιδίων, περιλαιμίων κλπ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Δεκεμβρίου 1933
(Ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἱδρύματος)

«ΜΗΝΥΤΩΡ»

Ἔμμετρος στήλη

Τὸ γελεκάκι!..

(Ἀφιεροῦται εἰς τὸν κ. Ρομανιόλι)

Τὸ «γελεκάκι ποὺ φορεῖς»
καὶ ὅλοι τὸ φορᾶνε,
νὰ τὸ ξυλώσῃς δὲ μπορεῖς,
γιατὶ αἰώνιο θἆναι!

Τὸ «γελεκάκι ποὺ φορεῖς»,
δὲ στόχῳ ἐγὼ ραμμένο
καὶ —μά γι' αὐτὸ μὴν ἀπορῇς—
τὄχε ὁ Τυρταῖος γραμμένο.

Τὸ «γελεκάκι ποὺ φορεῖς»
καὶ τραγουδοῦν αἱ Ἀθῆναι,
τὸ φόραγαν οἱ Δωριεῖς
καὶ καινουργὲς δὲν εἶνε.

Τὸ ροῦχο αὐτὸ τὸ φτωχικό,
τὸ ἀγνοοῦσαν ὅλοι,
πὼς ἤτανε ἱστορικὸ
καὶ τὄβρε ὁ Ρομανιόλι!

Β. ΠΟΛΟΣ

Ἀναχώρησις πρεσβευτοῦ

Χθὲς τὴν 6.40' μ.μ. ἀνεχώρησε σιδηροδρομικῶς εἰς τὴν νέαν ἐν Βουδαπέστῃ θέσιν του ὁ μέχρι τοῦδε πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας ἐν Ἀθήναις κ. Ράμσαιη. Εἰς τὸν σταθμὸν ἀπεχαιρέτησε τὸν Ἄγγλον διπλωμάτην ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ὁ νέος πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας κ. Βατερλὼ ἀναμένεται ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν.

Μία συναυλία

Εἰς τὴν Σπάρτην ἐδόθη τελευταίως συναυλία ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δεκαετοῦς εὐδοκίμου καλλιτεχνικῆς δράσεως τοῦ διευθύνοντος τὴν ἐκεῖ Φιλαρμονικὴν κ. Ἀλ. Παναγιωτοπούλου, καθηγητοῦ τοῦ ἐν Σπάρτῃ παραρτήματος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὠδείου. Εἰς τὴν συναυλίαν, ἐκτὸς τοῦ κ. Παναγιωτοπούλου, ὅστις διηύθυνε τὴν χορῳδίαν καὶ τὴν μανδολινάταν τοῦ Ὠδείου, μετέσχον καὶ οἱ κ.κ. Γ. Πλάτων, καθηγητὴς τοῦ πιάνου, καὶ Κ. Γιαννόπουλος, διακεκριμένος βιολίστας, ἐσχάτως ἐλθὼν ἐξ Ἀμερικῆς.

Ἡ συναυλία ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας, τοῦτο δὲ ἀπετέλεσε τὴν ἐπιβράβευσιν τῶν μακρῶν προσπαθειῶν τοῦ συμπαθοῦς τιμωμένου, ὅστις ἐπέτυχε νὰ δημιουργήσῃ ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν σημαντικὴν μουσικὴν κίνησιν εἰς τὴν λακεδαιμονικὴν πρωτεύουσαν.

Αἱ ταξειδιωτικαὶ ἐντυπώσεις τοῦ κ. Κώστα Οὐράνη

Περὶ τὰ μέσα Δεκεμβρίου θὰ κυκλοφορήσῃ εἰς ἔκδοσιν πολυτελείας, περιωρισμένον ἀριθμὸν ἀντιτύπων καὶ μὲ πολλοὺς πίνακας τοῦ ζωγράφου Γουναροπούλου, ἐκτὸς κειμένου, ἕνα βιβλίον ταξειδιωτικῶν ἐντυπώσεων τοῦ κ. Κώστα Οὐράνη ἀπὸ τὴν Ἱσπανίαν, ὑπὸ τὸν τίτλον: «Sol y Sombra — Μορφὲς καὶ Τοπία τῆς Ἱσπανίας».

Ἡ τιμὴ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς θὰ εἶνε 200 δρχ., διὰ δὲ τοὺς προπληρώνοντας αὐτὴν μέχρι τῆς 10ης Δεκεμβρίου μόνον 150 δρχ. Αἱ προεγγραφαὶ γίνονται εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου «Φλάμμα», ὁδὸς Ἀμερικῆς 16 α.

Ἐπίσημος κίνησις

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Ζαΐμης ἐδέχθη χθὲς τὸν ἐπιτετραμμένον τῆς Τσεχοσλοβακίας κ. Βίσεκ, ὅστις τῷ παρουσίασε τὸν συνταγματάρχην κ. Χάγκεκ, στρατιωτικὸν ἀκόλουθον παρὰ ταῖς πρεσβείαις τῆς Τσεχοσλοβακίας ἐν Ἀθήναις καὶ Κων)πόλει.

—Ἐπίσης ὁ κ. Πρόεδρος ἐδέχθη τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Ἀγροτεργατικοῦ κόμματος κ. Παπαναστασίου, ὅστις ἐξέθεσεν εἰς αὐτὸν τὰ τῶν ἐργασιῶν τῆς γενομένης ἐν Θεσσαλονίκῃ Βαλκανικῆς Διασκέψεως.

Διαλέξεις

Εἰς τὴν Λέσχην Ἐπιστημόνων θὰ γίνῃ τὴν 11ην π.μ. σήμερον διάλεξις ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Μακρίδη, νομιάτρου, ἐκ τῶν διευθυντῶν τοῦ ὑφυπουργείου Ὑγιεινῆς, μὲ θέμα: «Ἡ ἀνάγκη διεθνοποιήσεως τῶν ἑλληνικῶν ἰατρικῶν ὅρων».

Ἔρανος

Ἐν ἀξίον ἐκτιμήσεως φιλανθρωπικὸν σωματεῖον, ἡ «Ἁγία Βαρβάρα», τῶν κυριῶν Καλλιθέας καὶ Ν. Σμύρνης, διενεργεῖ σήμερον τὸν ἐτήσιον ἔρανόν του ὑπὲρ ὁλοκληρώσεως τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐπιδιωκομένου ἀγαθοεργοῦ σκοποῦ. Τὴν ὑποστήριξιν τῆς ἐκλεκτῆς αὐτῆς γυναικείας ὀργανώσεως, ἡ ὁποία μὲ τόσον ἐπιτυχῆ ζῆλον ἐργάζεται καὶ δρᾷ, ἐκθύμως θὰ παράσχουν σήμερον οἱ φιλάνθρωποι.

Ἐκδόσεις

Ἐκυκλοφόρησε τὸ τρίτον φύλλον τῶν «Ἐκκλησιαστικῶν Μεταρρυθμίσεων» μὲ ὅλην ἀνάλογον μὲ τὸν ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος ἐπιδιωκόμενον σκοπόν. Πωλεῖται εἰς τὰ περίπτερα ὡς καὶ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐφημερίδος, Μάγερ 27, ὅπου εὑρίσκονται καὶ τὰ προηγούμενα φύλλα.

—Ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε διὰ τοῦ βιβλιοπωλείου τοῦ «Πυρσοῦ» ἡ νέα ποιητικὴ συλλογὴ τοῦ κ. Μίμη Κυριακίδη «Φωνὲς τῆς Νύχτας» μὲ πρωτότυπα ποιήματα καὶ ἐκλεκτὰς μεταφράσεις τῶν Μπανσεράντ, Οὐγκὼ καὶ Μυσσέ.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ
4 ἕως 10 Δεκ)βρίου 1933
Ἑβδομὰς ἐπαναλήψεως τῶν μεγάλων ἐπιτυχιῶν τοῦ Ε. Θ.
ΔΕΥΤΕΡΑ
«Γιάννης Γαβριὴλ Μπόρκμαν» ΤΡΙΤΗ
«Καπετὰν Μπρασμπάουντ» ΤΕΤΑΡΤΗ
«Ἄννα Κρίστι»
ΠΕΜΠΤΗ (Ἀπογ. Βραδ.)
«Θυσία Ἀβραὰμ» καὶ «Ἅμαξα»
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
«Ποπολάρος»
ΣΑΒΒΑΤΟΝ (Ἀπ.-Βραδ.)
«Ποπολάρος»
ΚΥΡΙΑΚΗ (Ἀπ. - Βραδ.)
«Ὀθέλλος»
Εἰσιτήρια διὰ τὰς ἀνωτέρω παραστάσεις προπωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Θεάτρου.

ΕΞΑΛΕΙΦΕΙ ΤΑΣ ΚΗΛΙΔΑΣ
ΛΕΥΚΑΙΝΕΙ ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ

Εἰς τὴν φυσικήν των κατάστασιν τὰ δόντια σας δὲν εἶνε οὔτε κίτρινα οὔτε ἀποχρωματισμένα.
Δοκιμάσατε πρωΐ καὶ βράδυ ἕνα ἑκατοστόμετρον ΚΟΛΥΝΟΣ ἐπὶ ξηρᾶς ψήκτρας καὶ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὰ δόντια σας θὰ γίνουν κατὰ τρεῖς ἀποχρώσεις λευκότερα.
Ἡ ΚΟΛΥΝΟΣ γυαλίζει τὰ δόντια ἐξαλείφει τὸ ξεθώριασμά τους ἐξυγιαίνει τὸ στόμα καὶ ἀρωματίζει τὴν ἀναπνοή.
ΑΝΤΙΣΥΠΤΙΚΗ ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ
KOLYNOS
Ἡ Οἰκονομικωτέρα ὀδοντόκρεμα, διότι ἓν σωληνάριον διαρκεῖ 67 ἡμέρας.
ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
ΜΩΡΙΣ ΦΑΡΑΤΖΗ
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 4 - ΑΘΗΝΑΙ

ΑΝΘΡΑΚΙΤΗΣ
ΑΓΓΛΙΚΟΣ
Ἡγγυημένης ἀρίστης ποιότητος καρυδᾶτος κοσκινισμένος
ΕΤ. ΣΙΔΝΕΫ ΝΟΕΛ
Σταδίου 4.—Τηλέφ. 21-614
Ἀποστολὴ κατ' οἶκον ἐντὸς σάκκων ἐσφραγισμένων ἐκ 50 κιλῶν ἕκαστος.
Εἰδικὸς Ἀγγλικὸς ἀνθρακίτης διὰ καλοριφέρ.
«ΔΙΤΣ»

ΜΟΝΟΝ ΕΓΩ προσφέρω τὰς καλλιτέρας τιμὰς δι' ἀδάμαντας, μπριλλάντια καὶ διὰ χρυσᾶ κοσμήματα, ΧΡ. Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ὡρολογοποιός, Ἀθηνᾶς 56.

Κοινωνικ

Ἀρραβῶνες

Ὁ κ. Βασίλειος Μπου πεζικοῦ, καὶ ἡ δὶς Ἑλέν μητροπούλου ἐμνηστεύθησαν ρητήρια.

Κ. Βρανᾶς

Ἤρξατο τῶν ἐργασ νέον ἐμπορορραφεῖον στημίου 43.

Μεταξωτά

Ἑλληνικὰ εἰς ὅλας ποιότητας καὶ τοὺς νους χρωματισμούς «ΣΠ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ ΚΟΥΜΠΗ», Καλαμιώτου 2

Μνημόσυνα

Τελοῦντες αὔριον Δευτέραν καὶ ὥραν 10 π.μ. ἐτήσιον τῷ ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἀναστ φείου Πειραιῶς) ὑπὲρ ἀνα χῆς τοῦ προσφιλοῦς μας καὶ θείου
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΥΓ
(Λάμπρου Πορφ
παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην στούμενοι προσέλθωσι καὶ μῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον Οἱ τεθλιμμένοι ἀδελφοί: ψωμος, Σμαράγδα Φραγ θεῖος: Θεόδωρος Συριώ Συριώτη. Οἱ ἀνεψιοί: Πέτρος Φραγκόπουλος. Οἱ λοιποὶ συγγ (Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις λῶσι).

Ἐτελέσαμεν ἀρχιερατικὸν πὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς πημένης μας
ΠΙΠΙΝΑΣ Κ. Δ. ΚΑΡΑ
ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἀναστ Ἐν Πειραιεῖ τῇ 1 Δεκεμβρ Ὁ σύζυγος. Τὰ τέκνα. Οἱ Οἱ ἀνεψιοί.

Εὐχαριστήρια

Ἡ Οἰκογένεια Ν. Βενίδου θερμῶς πάντας τοὺς συμμετασχ βαρὺ πένθος αὐτῆς ἐπὶ τῇ ἀπωλ τρευτοῦ αὐτῆς συζύγου καὶ Κ. Βενίδου.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΝΑ

Μεθαύριον Δευτέραν, ἑορτὴν Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας, θὰ θεία Λειτουργία μετὰ Ἑσπερινοῦ παραμονῆς, ἐν τῷ φερωνύμῳ Ναῷ ναγίου Τάφου ἐν Καλλιθέᾳ.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον μείου Προνοίας Ἰδιοκτητῶν τῶν Λεωφορείων, κατὰ τὴν σιν τῆς 1ης Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 47 τοῦ ουλίου 1933 Νομοθ. Διατάγματος τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως περὶ αὐτοκινήτων ἐν γένει καὶ μείου Προνοίας Ἰδιοκτητῶν των Λεωφορείων κειμένης νομο

Ἀποφασίζει

ὅπως ἐκ τῶν γενομένων ἐκδικασθεισῶν αἰτήσεων ἀποχ λεωφορείων, καταχωρηθῶσιν πίνακα ἀπομακρύνσεως αἱ εἰς τὰ κάτωθι λεωφορεῖα:

1) 29396 Βασ. Ντέκα
2) 29403 Νικ. Θεοδωρο
3) 29404 Εὐάγγ. Γκιόκα καὶ Φιλάνδρου
4) 29409 Σταμ. Στεφανίδου λευθερίας Κανάκη
5) 29640 Ἰω. Ματθαιάκου
6) 29711 Μιχ. Μωϋσιάδου
7) 29780 Γ. Ποιμενίδου
8) 29781 Ν. Δερβισοπούλου
9) 29868 Ἰω. Πατρινοῦ καὶ Δραγώτη
10) 30495 Γεωργ. Μπασ
11) 30558 Παντ. Τσαγανοῦ
12) 30559 Κ. Μαμουζέλου
13) 30560 Εὐάγγ. Μαμουζέλου
14) 29802 Εὐθ. Καρνάβου.

Τῶν ὡς ἄνω λεωφορείων αὐτοδικαίως ἡ ἄδεια κυκλοφορίας τῆς 5ης Δεκεμβρίου τρέχ. μηνὸς μακρυνομένων τῆς κυκλοφορίας.

Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ὡς ἄνω ρείων δέον νὰ προσαγάγωσι τὰ ρεῖα των πρὸς ἐπιθεώρησιν εἰς χνικὴν Ἐπιτροπὴν (Λιοσίων εἰς ἡμέραν καθορισθησομένην τῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Δεκεμβρίου
(Ἐκ τοῦ Γραφεί

Τὸ γλυκόπιοτο Σιγαρέττο μας

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ Α.Β.Ε.Σ. ΑΘΗΝΑΙ

Ἐκυκλοφόρησε σὲ κουτὶ λευκό
μὲ τὰς ἰδίας τιμάς, ἤτοι: Τῶν 22 Σιγ. Δρχ. 12
» 11 » » 6.20
» 26 » » 13.
» 13 » » 6.60
Τὸ "Νο 7 Σέρτικο„ τὸ ὁποῖον κυκλοφορεῖ εἰς ὡρισμένα διαμερίσματα, ἐξακολουθεῖ νὰ πωλεῖται στὸ γνωστὸ χρωματιστὸ γκρὶ κουτί.
ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ Α.Β.Ε.Σ.
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Λύσις τοῦ προβλήματος τῆς ἀνορεξιᾶς
1
ΓΙΑΤΙ ΜΑΡΙΑ ΔΕΝ ΤΡΩΣ ΤΙΠΟΤΑ; ΚΥΤΤΑΞΕ ΤΙ ΩΡΑΙΟ ΓΑΛΑ ΚΑΙ ΑΥΓΑ.
ΔΕΝ ΜΑΡΕΣΟΥΝ ΣΟΥ ΛΕΩ, ΔΕΝ ΠΕΙΝΩ.
2
ΑΥΤΟ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΟΒΑΡΟ. ΔΕΝ ΤΡΩΕΙ ΟΥΤΕ ΟΣΟΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΖΗΣΗ ΕΝΑ ΠΟΥΛΙ. ΑΔΥΝΑΤΙΖΕΙ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ..
3
ΣΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ
ΕΑΝ ΤΟ ΤΕΚΝΟΝ ΣΑΣ ΤΡΕΦΕΤΑΙ ΑΝΕΠΑΡΚΩΣ, ΔΩΣΑΤΕ ΤΟΥ ΟΒΟΜΑΛΤΙΝΗ ΚΑΙ ΘΑ ΙΔΕΤΕ ΠΩΣ ΒΑΘΜΗΔΟΝ ΘΑ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗ ΟΡΕΞΙΝ.
ΚΑΛΑ, ΑΣ ΔΟΚΙΜΑΣΩ ΚΙ' ΑΥΤΟ.
4
—ΚΑΤΟΠΙΝ
ΑΛΗΘΕΙΑ ΜΑ ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΟ. ΤΙ ΕΙΝΑΙ;
ΕΙΝΑΙ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ ΟΒΟΜΑΛΤΙΝΗ ΚΑΙ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΤΡΩΣ ΟΣΗΝ ΘΕΛΕΙΣ ΓΙΑΤΙ ΣΕ ΩΦΕΛΕΙ.
5
—ΒΛΕΠΤΑ ΑΡΓΟΤΕΡΑ—
ΘΕΛΩ ΚΑΙ ΑΛΛΟ ΜΑΜΑ, ΠΕΙΝΩ ΑΚΟΜΗ.
ΜΠΡΑΒΟ! ΔΕΝ ΘΥΜΟΥΜΑΙ ΝΑ ΜΟΥ ΕΧΕΙΣ ΞΑΝΑΖΗΤΗΣΕΙ ΠΟΤΕ ΑΛΛΟΤΕ ΔΕΥΤΕΡΟ ΦΛΥΤΖΑΝΙ.
6
—ΜΕΤΑ ΤΙΝΑ ΧΡΟΝΟΝ—
ΩΡΑΙΑ! ΚΥΤΑΞΕ, ΠΕΡΑΣΕ ΤΙΣ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ ΟΚΑΔΕΣ.
ΑΣΦΑΛΩΣ ΗΤΑΝ ΤΙ ΧΕΡΗ ΜΑΣ Η ΜΕΡΑ ΕΚΕΙΝΗ ΠΟΥ ΑΚΟΥΣΑΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΒΟΜΑΛΤΙΝΗ!
ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ ΚΑΙ ΜΙΣΗ, ΜΠΑΜΠΑ.

Palco
ΜΑΛΛΙΝΑ
ΒΑΜΒΑΚΕΡΑ
ΜΕΤΑΞΩΤΑ
ΤΑ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ
ΠΛΕΚΤΑ ΕΣΩΡΡΟΥΧΑ
ΔΕΝ ΜΑΖΕΥΟΥΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΛΥΣΙΝ

Πᾶσα ἀπόδειξις, διὰ νὰ εἶνε ἔγκυρος, δέον ἀπαραιτήτως νὰ φέρῃ τὰς ὑπογραφὰς τοῦ Οἰκονομικοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Πρωΐας» κ. Δημητρίου Ν. Μίχα καὶ τοῦ Διαχειριστοῦ της κ. Ἐμμανουὴλ Γ. Περπινιᾶ, καθὼς καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς Ἐφημερίδος.

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ	
ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ ὁ στίχος Δρ.	7.50
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ & Ἀν. Ἑταιρ. ὁ στίχ. »	7.50—15
ΘΕΑΤΡΩΝ — ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ | ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΣ | »	8—10
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ »	150-200

ΑΥΡΙΟΝ
θ' ΑΝΟΙΞΗ
Η ΠΑΡΑΔΕΙΣΙΑ ΠΥΛΗ
ποὺ θὰ σᾶς φέρῃ κοντὰ στὰ πειὸ λάγνα οὐρί—στὰ πειὸ μεθυστικὰ ζωντανὰ λουλούδια τῆς Ἀνατολῆς, ποὺ θὰ σᾶς μπάσῃ στὰ πειὸ ἀπόκρυφα μέρη τοῦ χαρεμιοῦ
ΧΙΛΙΕΣ ΚΑΙ ΔΥΟ ΝΥΧΤΕΣ
μὲ τὸν ΙΒΑΝ
ΜΟΣΖΟΥΚΙΝ
καὶ τὴν
ΤΑΝΙΑ ΦΕΝΤΟΡ
Σκηνοθεσία:
ΑΛΕΞ. ΒΟΛΚΩΦ
Ἡ λαγγεμένη Ἀνατολὴ ζωντανεμένη μὲ τὴ ΜΥΣΤΙΚΟΠΑΘΗ ζωή της, τὰ ΠΑΘΗΤΙΚΑ τραγούδια της, τὴ ΜΕΘΥΣΤΙΚΗ μουσική της, τὶς ΦΛΟΓΕΡΕΣ ἀγάπες της. Καὶ ὅλα αὐτὰ μέσα σὲ μιὰ ΜΥΘΩΔΗ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ, σ' ἕναν ΚΟΣΜΟ ΠΑΡΑΜΥΘΕΝΙΟ ποὺ ὅμοιό του δὲν μᾶς παρουσίασε ποτὲ ἕως τώρα ὁ κινηματογράφος.
ΧΙΛΙΕΣ ΚΑΙ ΔΥΟ ΝΥΧΤΕΣ
Τὸ μεγαλύτερο ἀνατολίτικο Φίλμ ποὺ «ἐγυρίσθη» μέχρι τώρα.
ΜΕΘΟΥΝ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΚΑΙ Η ΨΥΧΗ
Ἕνα ἔργο τυλιγμένο σ' ἀτέλειωτους πέπλους αἰσθησιακῆς χαρᾶς.
ΜΙΑ ΩΜΟΡΦΙΑ ΑΝΕΚΦΡΑΣΤΗ, ΕΝΑ ΞΥΠΝΗΤΟ ΟΝΕΙΡΟ.
ΧΙΛΙΕΣ
ΚΑΙ ΔΥΟ ΝΥΧΤΕΣ
ΧΙΛΙΕΣ
ΚΑΙ ΔΥΟ ΩΜΟΡΦΙΕΣ
ΑΥΡΙΟΝ ΣΤΟ
ΠΑΝΘΕΟΝ
Ἀλκ. Τριανταφύλλου

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
1871
ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ
Σήμερον ὥραν 11 π. μ.
Μία μόνη ἐκτέλεσις τοῦ ἀριστουργήματος τοῦ
ARTH. HONEGGER
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΔΑΒΙΔ
Ἐκτελεσται:
Η ΧΟΡΩΔΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
Η ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
(250 ἐκτελεσταί)
Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κου
Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ
Κος ΑΙΜ. ΒΕΑΚΗΣ Ἀφηγητής, Δὶς ΛΟΥΛΑ ΜΑΥΤΑ Σοπράνο, Κα ΚΛΕΙΩ ΚΑΡΑΝΤΙΝΟΥ Μεσόφωνος, Κος Κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ Τενόρος.
Τὰ εἰσιτήρια πρὸς δραχ. 30, 40, 60, 75 πωλοῦνται εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια».

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, συμφώνως τῇ ἀποφάσει, τῇ ληφθείσῃ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς 23ης Νοεμβρίου ἐ. ἔ., κατήρτισεν Ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν δικηγόρων κ. κ. 1) Σπυρ. Θεοδωροπούλου, 2) Φωκ. Καμμώνα, 3) Ἠρακλ. Λαγανᾶ, 4) Παναγ. Λοράνδου, 5) Ἀθαν. Ματέση, 6) Ἀγγέλ. Μπακοπούλου, 7) Ἰωάν. Νικοπούλου, 8) Σπυρ. Παπασπύρου, 9) Ἰωάν. Πλατσῆ, 10) Στυλ. Τεγοπούλου, 11) Ἀγγέλ. Τσούρη καὶ 12) Εὐαγ. Χριστοπούλου, εἰς ἣν ἀνέθηκε τὴν μελέτην καὶ παρακολούθησιν τῶν ἀφορώντων τοὺς δικηγόρους νομοθετικῶν μέτρων.

Οἱ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου ἐπιθυμοῦντες δύνανται μέχρι τῆς 8ης τρέχοντος, τὸ βραδύτερον, νὰ καταθέσουν εἰς τὴν Γραμματείαν τοῦ Συλλόγου ἔγγραφα ὑπομνήματα ἐπὶ τῶν ἀπασχολούντων τὴν Ἐπιτροπὴν θεμάτων, διὰ νὰ ἔχῃ ταῦτα ἡ Ἐπιτροπὴ ὑπ' ὄψιν αὐτῆς κατὰ τὴν κατάρτισιν τῆς μελέτης της.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1ῃ Δεκεμβρίου 1933
Ὁ Πρόεδρος
Ἀρ. Ρωμανός

ΓΕΝΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΝΟΜΟΥ ΡΟΔΟΠΗΣ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων, ὅτι ἐκτυπώνεται καὶ θὰ κυκλοφορήσῃ τὰς παραμονὰς τοῦ Νέου Ἔτους «Ὁ Γενικὸς Ὁδηγὸς Νομοῦ Ροδόπης», περιλαμβάνων ἅπασαν τὴν διοικητικήν, ἐπιστημονικὴν κλπ. κίνησιν τοῦ νομοῦ Ροδόπης μετὰ ἡμερολογίου τοῦ ἔτους 1934. Οἱ ἐκ τῶν κ. κ. ἐμπόρων καὶ ἐπιστημόνων ἐπιθυμοῦντες νὰ καταχωρήσωσι δημοσιεύσεις καὶ διαφημίσεις, ἂς ἀπευθυνθῶσιν εἰς τὸν ἐκδότην κ. Ἀλέξ. Μεσέντζην, ὁδὸς Κωνσταντινουπόλεως—Κομοτινήν.

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ
Ὁλόκληρος σελὶς μεθ' ἑνὸς ὁδηγοῦ δραχ. 200.
1)2 σελὶς μεθ' ἑνὸς ὁδηγοῦ δρχ. 150
1)4 σελίδος μεθ' ἑνὸς ὁδηγοῦ δρ. 100
Ἀναγραφὴ ἁπλῆς διευθύνσεως μὲ ἓν ἀντίτυπον ὁδηγοῦ δρ. 75.

Σημείωσις.—Δημοσιεύσεις καὶ διαφημίσεις γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 15ης Δεκεμβρίου ἐ. ἔ.

Καὶ ὀλίγη ἀστρολογία

Χαρακτὴρ καὶ ἦθος τῶν ἀνθρώπων ποὺ γεννῶνται τὸν Δεκέμβριον

Παραλαμβάνομεν ἀπὸ γερμανικὴν ἐφημερίδα τὸ κάτωθι ὡροσκόπιον, ποὺ ἐνδιαφέρει τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἐγεννήθησαν κατὰ τὸ μηνιαῖον διάστημα, τὸ ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 23ης Νοεμβρίου καὶ λῆγον τὴν 22αν Δεκεμβρίου, ἤτοι ὑπὸ τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Τοξότου. Ὅσοι ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν ἑορτάζουν τὴν ἐπέτειον τῶν γενεθλίων των, μίαν ἀπὸ τὰς ἡμέρας ποὺ συμπεριλαμβάνονται εἰς αὐτὴν τὴν περίοδον ἠμποροῦν νὰ διαπιστώσουν τὴν ἀλήθειαν τοῦ ὡροσκοπίου των πάντως χωρὶς καμμίαν ὑποχρέωσιν, νὰ συμμορφωθοῦν μὲ τὰ προγνωστικά του.

Οἱ γεννηθέντες κατὰ τὸν Δεκέμβριον, λέγει ὁ Γερμανὸς ὡροσκόπος εἶνε κατὰ τὸ πλεῖστον ἄνθρωποι, ποὺ παραμένουν καθ' ὅλον τὸν βίον των εἰς μίαν χρυσῆν μετριότητα. Τὸ ἐνδιαφέρον των περιορίζεται εἰς τὰ ἐξωτερικὰ πράγματα. Εἶνε ἄνθρωποι ποὺ κάμνουν τὴν καθημερινὴν ἐργασίαν των μὲ μεγάλον ἢ μικρὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ μὲ εὐσυνειδησίαν καὶ προοδεύουν βραδέως χωρὶς νὰ γνωρίζουν οὔτε τὴν ταχεῖαν ἄνυψωσιν, οὔτε τὴν ἀπότομον πτῶσιν. Τὰς ὥρας τῆς σχολῆς των χρησιμοποιοῦν ἐπιδιδόμενοι εἰς τὰ σπὸρ ἢ τὰς διέρχονται εἰς φιλικὰς συγκεντρώσεις. Ἐπίσης εἶνε ἄνθρωποι βολικοὶ καὶ εὐπροσήγοροι, μὴ ἀπομακρυνόμενοι πολὺ τοῦ συνήθους τύπου ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐμφάνισιν καὶ τὴν ζωὴν των. Πάντως τοὺς διακρίνει λεπτότης αἰσθημάτων φθάνουσα πολλάκις μέχρι ἀλογίστου αἰσθηματικότητος. Εἶνε εὐσυγκίνητοι καὶ ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ ἐπιτύχῃ περισσότερα, ἀπευθυνόμενος εἰς τὰ αἰσθήματα τῶν μᾶλλον, ἢ εἰς τὴν λογικήν των. Ἡ τοιαύτη εὐπάθεια των, εἰς ὡρισμένας μεμονωμένας περιπτώσεις, φθάνει μέχρι τῆς ἐκδηλώσεως μιᾶς ἐλαφρᾶς μελαγχολίας καὶ ἀποκαρτερήσεως. Ἡ εὐπάθεια αὐτὴ ὀφείλεται ἀκόμη καὶ εἰς τὴν περὶ δικαίου ἀνεπτυγμένην ἀντίληψιν τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων δὲν εἶνε σπάνιοι οἱ καλοὶ νομικοὶ καὶ γενικῶς ἐκτιμώμενοι δικασταί.

Οἱ γεννηθέντες κατὰ τὸν Δεκέμβριον εἶνε εὐερέθιστοι καὶ βίαιοι, ἰδίως ὅταν εἶνε ἀκόμη νέοι. Ὡς πρὸς τὴν αἰσθηματικήν ζωὴν, δὲν διακρίνονται ἐπὶ σταθερότητι. Εἶνε ἀρκετὰ ἐπιπόλαιοι, ὥστε νὰ συνάψουν γάμον καὶ νὰ τὸν διαλύσουν χωρὶς μεγάλην δυσκολίαν. Γενικῶς τὸ πρόβλημα τοῦ γάμου δὲν τοὺς ἀπασχολεῖ πολύ, μόνον δὲ περὶ τὰ μέσα τῆς τετάρτης δεκαετηρίδος τοῦ βίου των, τὸ ζήτημα αὐτὸ προσλαμβάνει κάποιαν βαρύτητα. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τὴν γυναῖκα ποὺ γεννᾶται ὑπὸ τὸν ζῳδιακὸν τοῦ Τοξότου. Καὶ αὐτὴ ἀναζητεῖ τὴν εὐτυχίαν τῆς μᾶλλον ἔξω τοῦ γάμου, εἰς τὸν ἐλεύθερον ἐπαγγελματικὸν στίβον, παρὰ εἰς τὴν συζυγικὴν ζωήν. Πολλαὶ καὶ ἀξιόλογοι ἐργαζόμεναι γυναῖκες ἀνήκουν εἰς τὴν κατηγορίαν αὐτήν. Ὅπως δὲ αἱ κατὰ τὸν Δεκέμβριον γεννηθεῖσαι γυναῖκες δὲν ζητοῦν τὴν εὐτυχίαν εἰς τὸν γάμον, οὕτω δὲν εὑρίσκουν δυσκολίαν εἰς τὴν διάλυσίν του καὶ δὲν εἶνε πολλαὶ μεταξὺ τῶν γεροντοκορῶν, ποὺ ἐπιμένουν νὰ μὴ παραιτοῦνται τῆς ἐλπίδος τοῦ γάμου, αἱ ἀνήκουσαι εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι ἐγεννήθησαν κατὰ τὸν μῆνα αὐτόν.

Ὡς πρὸς τὰ πνευματικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ χαρίσματα, δὲν εἶνε σπάνιαι αἱ περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας τόσον οἱ ἄνδρες, ὅσον καὶ αἱ γυναῖκες ποὺ ἀνήκουν εἰς τὸν ζῳδιακὸν τοῦ Τοξότου, διαθέτουν κάποιο τάλαντον, πάντως μεγάλαι δημιουργικαὶ διάνοιαι δὲν ἀπαντῶσι μεταξὺ τῶν κατὰ Δεκέμβριον γεννηθέντων, εἰμὴ σπανιώτερον καὶ εἰς μικροτέραν ἀναλογίαν ἐν σχέσει μὲ τὰς ἄλλας ἕνδεκα ἀστρολογικὰς κατηγορίας.

Εἰς τὸν ζῳδιακὸν αὐτὸν κύκλον ἀνήκει καὶ ὁ πλανήτης Ζεύς. Ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν αὐτοῦ, εἰς τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἡ ἐπίδρασίς του ὑπερισχύει, αἱ σχετικαὶ ἰδιότητες ποὺ χαρακτηρίζουν τοὺς ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ γεννωμένους, μεταβάλλονται ἀντιθέτως. Ἂν εἰς τὸν ἀνώτερον τύπον τοῦ κατὰ Δεκέμβριον γεννηθέντος ἀνθρώπου προσιδιάζουν ἀγαθαὶ ἰδιότητες, κυρίως δὲ ἕνα ἰσχυρῶς ἀνεπτυγμένον αἴσθημα τοῦ δικαίου, μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων τοῦ κατωτέρου τύπου τοῦ ἰδίου ζῳδιακοῦ, συναντῶνται πολλοὶ ἐγκληματικοὶ χαρακτῆρες, τύποι, οἱ ὁποῖοι δημιουργοῦν τὴν σταδιοδρομίαν των ἐπὶ ζημίᾳ ἄλλων ἀνθρώπων. Πολλοὶ τυχοδιῶκται ἀπαντῶσι μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν. Ἡ ἐλαφρὰ μελαγχολία καὶ ἀποκαρτέρησις, ποὺ διακρίνει τὸν ἀνώτερον τύπον, εἰς τὸν κατώτερον μεταβάλλεται εἰς ἀδιαφορίαν πρὸς τοὺς ὁμοίους του, ποὺ φθάνει μέχρι σκληρότητος.

Τὸ τυχηρὸν χρῶμα τοῦ γεννηθέντος κατὰ Δεκέμβριον εἶνε τὸ ἐρυθρὸν καὶ τὸ τυχηρὸν μέταλλον ὁ κασσίτερος.

Ὁ χειμὼν εἰς τὸ Παρίσι

Καστανάδες εἰς τοὺς Παρισινοὺς δρόμους

4
δραχ.
ἑξῆντα σελίδες. Ἄλλο θαῦμα πολυτελέστερο, μεγαλειωδέστερο, ἄφθαστον ἀριστούργημα, μὲ ἐξώφυλλον ποίημα, σελίδες ὅλες καλλιτεχνήματα. Κομψό, ὡραῖο. Ὕλη ἐπιμελημένη. Διαλεχτὰ διηγήματα. Μυθιστορήματα. ΕΞΗΝΤΑ ΣΕΛΙΔΕΣ — ΕΞΗΝΤΑ ΕΚΠΛΗΞΕΙΣ. Ὅλα νέα. Ὡραῖα. Πρωτότυπα. Μὲ γοῦστο χρωματιστὲς εἰκόνες. Διαγωνισμοὶ Νέα
ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΠΑΝΘΕΟΝ
ΣΗΜΕΡΑ
ΣΗΜΕΡΑ
ΣΗΜΕΡΑ

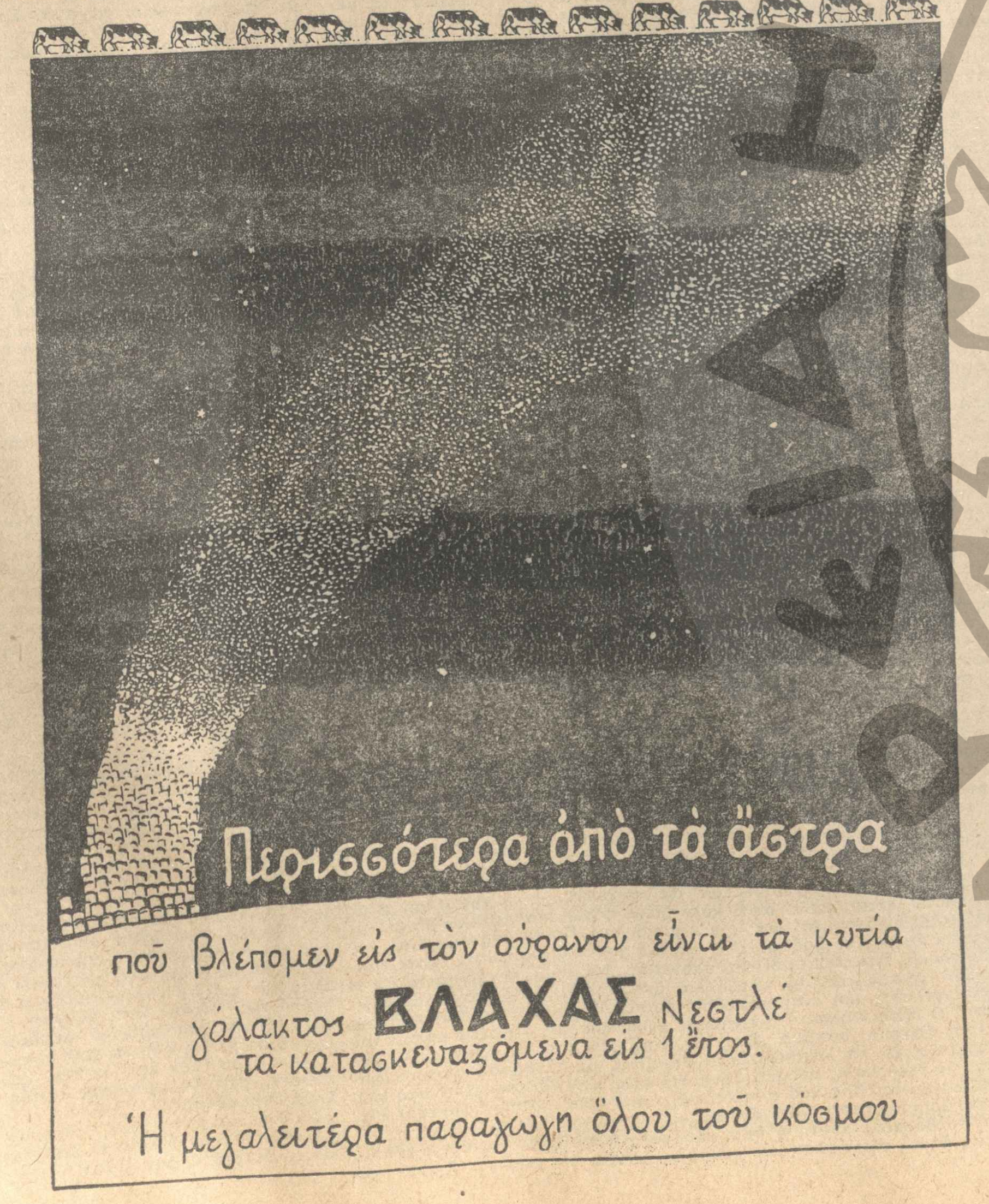
Περισσότερα ἀπὸ τὰ ἄστρα
ποὺ βλέπομεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἶναι τὰ κυτία
γάλακτος ΒΛΑΧΑΣ Νεστλέ
τὰ κατασκευαζόμενα εἰς 1 ἔτος.
Ἡ μεγαλειτέρα παραγωγὴ ὅλου τοῦ κόσμου

Στέφαν Τσβάϊγκ

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΟΥΑΝΕΤΤΑ

Τὸ τέλος τῆς Μοναρχίας

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἡ πελωρία ἅμαξα πρέπει νὰ περιμένῃ ὀπίσω ἀπὸ τὸ φράγμα. Ἀλλὰ δὲν εἶνε ἐκεῖ: πρώτη ἔκπληξις. Χάνεται ἀκόμη ἀρκετὸς καιρὸς ἕως ὅτου ἀνακαλυφθῇ· τῆς ἔχουν βάλει τέσσαρα ἄλογα καὶ τὴν ἔχουν ἐφοδιάσει μὲ θαμπὰ φανάρια. Ὁ Φέρσεν πλησιάζει τότε, διὰ νὰ ἠμπορέσῃ ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια ν' ἀλλάξῃ ὄχημα, χωρὶς νὰ λερώσῃ τὰ ὑποδήματά της εἰς τὶς λάσπες τοῦ δρόμου— αὐτὸ θὰ ἦτο τρομερόν! Εἶνε πλέον δύο καὶ μισὴ μετὰ τὰ μεσάνυκτα, ὅταν τὰ ἄλογα ξεκινοῦν. Ὁ Φέρσεν δὲν μεταχειρίζεται τώρα τὸ μαστίγιόν του· μετὰ τριάκοντα λεπτὰ τῆς ὥρας θὰ εὑρίσκωνται εἰς τὸ Μποντύ, ὅπου τοὺς ἀναμένει ἕνας ἀξιωματικὸς τῆς φρουρᾶς μὲ ὀκτὼ ἀνταλλακτικὰ ἄλογα, ὀκτὼ ξεκούραστα ταχυδρομικὰ ἄλογα. Ἐδῶ πρέπει ν' ἀποχωρισθοῦν. Αὐτὸ εἶνε πολὺ σκληρόν! Ἡ Μαρία Ἀντουανέττα βλέπει μὲ ἀπερίγραπτον λύπην ν' ἀπομακρύνεται ὁ μόνος ἄνθρωπος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἠμπορεῖ νὰ στηρίζεται καὶ νὰ ἔχῃ ἐμπιστοσύνην, ἀλλ' ὁ βασιλεὺς ἐξεδήλωσε τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως ὁ Φέρσεν μὴ τοὺς συνοδεύσῃ περισσότερον. Ὁ λόγος; Οὐδεὶς τὸν γνωρίζει. Ἴσως διὰ νὰ μὴ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τῶν πιστῶν του μαζὶ μὲ αὐτὸν τὸν πολὺ ἐπιστήθιον φίλον τῆς γυναικός του. Ἴσως πάλιν ἐπειδὴ δὲν ἤθελε νὰ τὸν κουράσῃ περισσότερον. Ποῖος ἠξεύρει! Πάντως ὁ Φέρσεν τὸ ὑπογραμμίζει εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του: «Δὲν ἠθέλησε». Καὶ ἔπειτα εἶχεν ἀποφασισθῇ, νὰ μεταβῇ πρὸς συνάντησίν των, μόλις ἐγκατασταθοῦν εἰς τὸ μέρος τῆς νέας διαμονῆς των καὶ περάσουν αἱ πρῶται ἀνησυχίαι. Συνεπῶς ὁ χωρισμὸς δὲν θὰ ἦτο μεγάλος. Διὰ τελευταίαν φορὰν ὁ Φέρσεν, ἔφιππος, πλησιάζει τὴν ἅμαξαν— μία χλωμὴ λάμψις φαίνεται ἤδη εἰς τὸν ὁρίζοντα, ποὺ ἀναγγέλλει μίαν θερμὴν καλοκαιρινὴν ἡμέραν— καὶ λέγει, ὑψώνων τὸν τόνον τῆς φωνῆς του διὰ νὰ παραπλανήσῃ τοὺς ξένους ταχυδρόμους:

— Ὠρεβουάρ, κυρία ντὲ Κὸρφ!

Ὀκτὼ ἄλογα σύρουν, φυσικά, μὲ μεγαλυτέραν εὐκολίαν ἀπὸ τέσσαρα. Ἡ πελωρία ἅμαξα χοροπηδᾷ ἐπάνω εἰς τὸν στακτὶν δρόμον. Ὅλοι ἔχουν ἐξαιρετικὴν διάθεσιν, τὰ παιδιὰ ἐκοιμήθησαν, ὁ βασιλεὺς εἶνε περισσότερον εὔθυμος παρὰ συνήθως. Ἀστειεύονται μὲ τὰ ψεύτικα ὀνόματα ποὺ ἐπῆραν: ἡ κυρία ντὲ Τονζὲλ εἶνε ἡ πραγματικὴ κυρία καὶ ὀνομάζεται κυρία ντὲ Κόρφ, ἡ βασίλισσα παίζει τὸν ρόλον τῆς παιδαγωγοῦ καὶ ὀνομάζεται κυρία Ροσέ, ὁ βασιλεὺς μὲ τὸ ὑπηρετικὸ καπέλλο του παίζει τὸν ρόλον τοῦ οἰκονόμου Ντυράν, ἡ πριγκήπισσα Ἐλισάβετ κάμνει τὴν καμαριέραν καὶ ὁ δελφῖνος εἶνε καμωμένος... κορίτσι. Ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια αἰσθάνεται, πράγματι, μεγαλυτέραν ἐλευθερίαν μέσα εἰς τὴν εὐρύχωρον αὐτὴν ἅμαξαν παρὰ ὅσην μέσα εἰς τὸ ἀνάκτορόν της, ὅπου τὴν φρουροῦν ἑκατὸ θαλαμηπόλοι καὶ ἑξακόσιοι στρατιῶται. Ἐντὸς ὀλίγου ὁ πιστὸς φίλος τοῦ Λουδοβίκου ΙΣΤ', αὐτὸς ποὺ δὲν τὸν ἐγκαταλείπει ποτέ, ἡ ὄρεξις, κάμνει τὴν ἐμφάνισίν του. Ξετυλίγουν τὰς ἀφθόνους προμηθείας των καὶ τρώγουν μὲ πολλὴν ὄρεξιν μέσα ἀπὸ τὰ ἀσημένια σκεύη των. Τὰ κόκκαλα τῶν πουλιῶν καὶ οἱ ἄδειανὲς μπουκάλες ρίπτονται ἀπὸ τὸ παράθυρον. Οἱ γενναῖοι σωματοφύλακες δὲν ἐλησμονήθησαν, βεβαίως. Τὰ παιδιὰ εἶνε καταγοητευμένα μὲ τὴν περιπέτειαν αὐτὴν καὶ διασκεδάζουν περίφημα μέσα εἰς τὴν ἅμαξαν. Ἡ βασίλισσα συνομιλεῖ μὲ ὅλον τὸν κόσμον, ὁ δὲ βασιλεύς, ἐπωφελούμενος τῆς ἀνελπίστου αὐτῆς εὐκαιρίας, κάμνει τὴν γνωριμίαν τοῦ βασιλείου του. Βγάζει ἕνα χάρτην καὶ παρακολουθεῖ μὲ ἐνδιαφέρον τὴν διαδρομὴν ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον, ἀπὸ τοποθεσίας εἰς τοποθεσίαν. Σιγὰ σιγὰ ὅμως ὁ κόσμος κυριεύεται ἀπὸ κάποιαν ἀνησυχίαν. Ὅταν φθάνουν εἰς τὸν πρῶτον ταχυδρομικὸν σταθμὸν εἶνε ἕξη· ὅλοι εὑρίσκονται ἀκόμη εἰς τὰ κρεβάτια των καὶ κανεὶς δὲν γυρεύει τὰ διαβατήρια τῆς βαρώνης ντὲ Κόρφ. Ὅταν περάσουν ἄνευ καλύμματος τὸ Σαλόν, τὸ παιγνίδι των εἶνε πλέον κερδισμένον, διότι εἰς ἀπόστασιν τεσσάρων λευγῶν ἀπὸ τὸ τελευταῖον τούτου ἐμπόδιον, εἰς τὸ Πὸν ντὲ Σόμ, ἀναμένει τοὺς φυγάδας ἕνα ἀπόσπασμα ἱππικοῦ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ νεαροῦ δουκὸς ντὲ Σουαζέλ.

Τέλος, φθάνουν εἰς τὸ Σαλόν. Εἶνε τέσσαρες μετὰ τὸ μεσημέρι. Ἕνα ἄκακον καὶ ἀνυποψίαστον πλῆθος συγκεντρώνεται εἰς τὸν ταχυδρομικὸν σταθμόν. Ὅταν φθάνῃ μία ταχυδρομικὴ ἅμαξα, εἶνε πολὺ φυσικὸν νὰ ἔρχεται ὁ κόσμος εἰς τὸν σταθμόν, διὰ νὰ μάθῃ νέα ἀπὸ τὸ Παρίσι, ἢ διὰ νὰ δώσῃ εἰς τὸν ταχυδρόμον ἕνα γράμμα ἢ ἕνα μικρὸν δέμα διὰ τὸν ἑπόμενον σταθμόν. Ἐξ ἄλλου εἰς μίαν μικρὰν πόλιν, ὅπου δὲν ὑπάρχουν εὐκαιρίαι διασκεδάσεων, οἱ ἄνθρωποι αἰσθάνονται ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησιν νὰ φλυαροῦν, νὰ βλέπουν ξένους ταξιδιώτας ἢ καὶ μίαν ὡραίαν ἅμαξαν. Διάβολε! Τί ἄλλο καλύτερο θὰ εἶχε νὰ κάμῃ κανεὶς εἰς μίαν τόσον πνιγηρὰν καλοκαιρινὴν ἡμέραν! Μερικοὶ περιεργάζονται τὴν ἅμαξαν ὡσὰν ἐμπειροτέχναι. Καὶ ἐξακριβώνουν ἀπὸ τὸ πρῶτο βλέμμα ὅτι εἶνε μία ἅμαξα τελείως καινουργής, ἐξαιρετικὴς κομψὴ καὶ ταπεσαρισμένη μὲ ἀφάνταστον πολυτέλειαν. Ἐξ ἄλλου αἱ ἀποσκευαὶ τῶν ταξιδιωτῶν εἶνε πολὺ περιποιημέναι καὶ δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία, ὅτι πρόκειται περὶ εὐγενῶν, περὶ προσφύγων, ἀσφαλῶς. Ἀλήθεια, θὰ ἦσαν πολὺ περίεργοι νὰ τοὺς ἰδοῦν καὶ νὰ ὁμιλήσουν μαζί των. Περίεργως ὅμως τὰ ξένα πρόσωπα, ποὺ εἶνε μέσα εἰς τὴν ἅμαξαν, δὲν βγαίνουν καθόλου, καίτοι θὰ ἦτο πολὺ φυσικὸν μὲ τόσην ζέστην καὶ ὕστερα ἀπὸ ἕνα ταξίδι τόσον κουραστικόν, νὰ κατέβουν ὀλίγον γιὰ νὰ ξεμουδιάσουν τὰ πόδια των ἢ νὰ πιοῦν ἕνα ποτῆρι κρασὶ καὶ νὰ φλυαρήσουν.

(Αὔριον ἡ συνέχεια)

Κλινικὴ Κ. ΤΣΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, χειροῦργου, Φερρῶν 9. τηλ. 80-035.

Οἱ θαλάσσιοι κολοσσοὶ

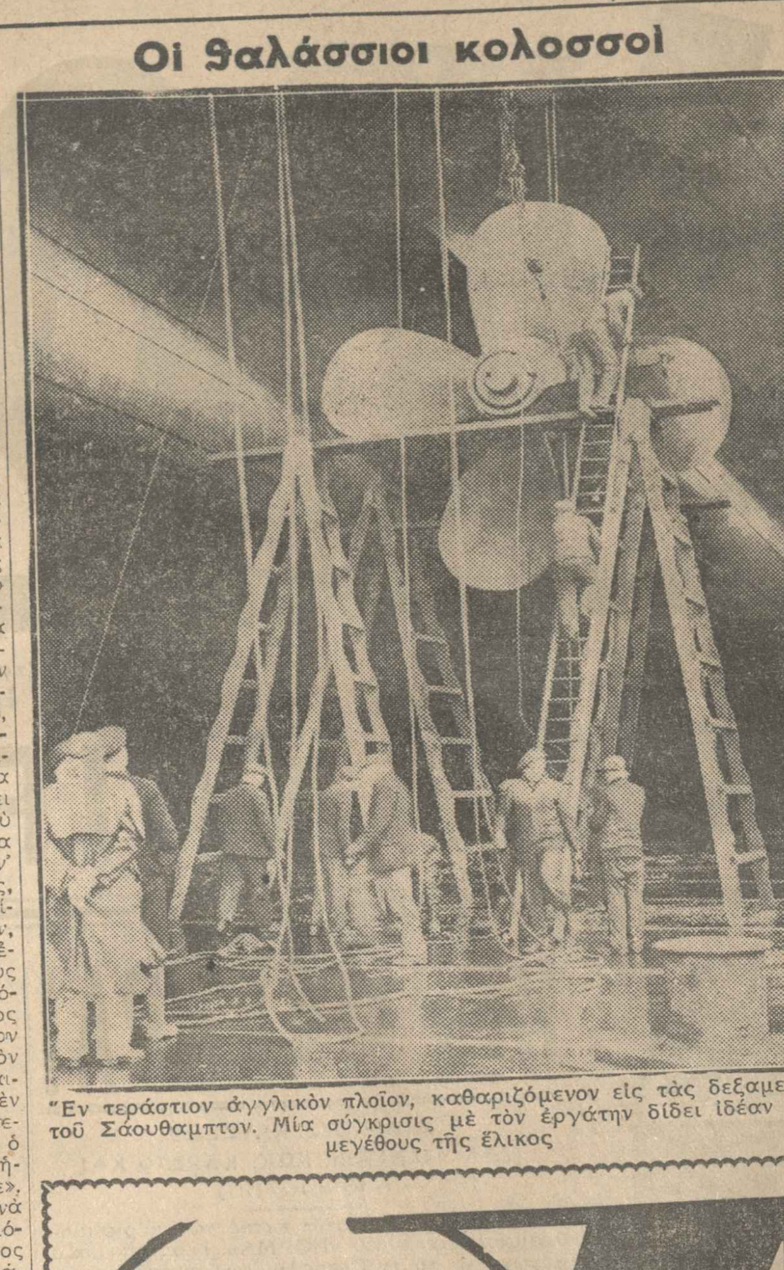

Ἐν τεράστιον ἀγγλικὸν πλοῖον, καθαριζόμενον εἰς τὰς δεξαμενὰς τοῦ Σάουθαμπτον. Μία σύγκρισις μὲ τὸν ἐργάτην δίδει ἰδέαν τοῦ μεγέθους τῆς ἕλικος

ΚΡΑΓΙΟΝ
"ΡΕΑ"

ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΖΕΣΘΕ ΠΑΝΤΟΤΕ ΤΟ CRAYON REA
ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΡΕΙΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΥΣ ΚΑΙ ΔΙΑΡΚΕΙ 48 ΟΛΟΚΛΗΡΕΣ ΩΡΕΣ
Ὅταν φορῆτε Crayon Rea τὰ χείλη σας δὲν φαίνονται ὅτι εἶνε βαμμένα καὶ αὐτὸ διότι τὸ Crayon Rea ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ἐπιφάνεια ὅλο τὸ φυσικὸ χρῶμα ποὺ κρύβεται μέσα εἰς τὰ χείλη σας καὶ νὰ προσδίδῃ εἰς αὐτὰ τὴν ἀπόχρωσι καὶ τὴν ζωηρότητα ποὺ ταιριάζει στὸ πρόσωπό σας. Μεταχειρισθῆτέ το καὶ θὰ ἰδῆτε. Πωλεῖται παντοῦ.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑΙ ΑΦΙΞΕΙΣ
τῶν πλέον μοντέρνων ὑφασμάτων. Ποικιλία εἰς ὅλα τὰ εἴδη. Πλουσία συλλογὴ διαδρόμων.
Ἀφθονία ΒΕΛΟΥΔΕ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ δι' ἔπιπλα καὶ κουρτίνες. ΣΤΟΦΑΙ καὶ ὑφάσματα σαλονιῶν τῶν μεγαλυτέρων ἐργοστασίων.
ΟΡΕΙΧΑΛΚΙΝΑ εἴδη. ΔΕΡΜΑΤΑ Linoleum, Στὸρ κλπ.
Κατάστημα εἰδῶν Ἐπιπλώσεως
ΧΡΗΣΤΟΥ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ
Διάδοχοι Μ. & Ε. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΙ. Ἑρμοῦ 25.

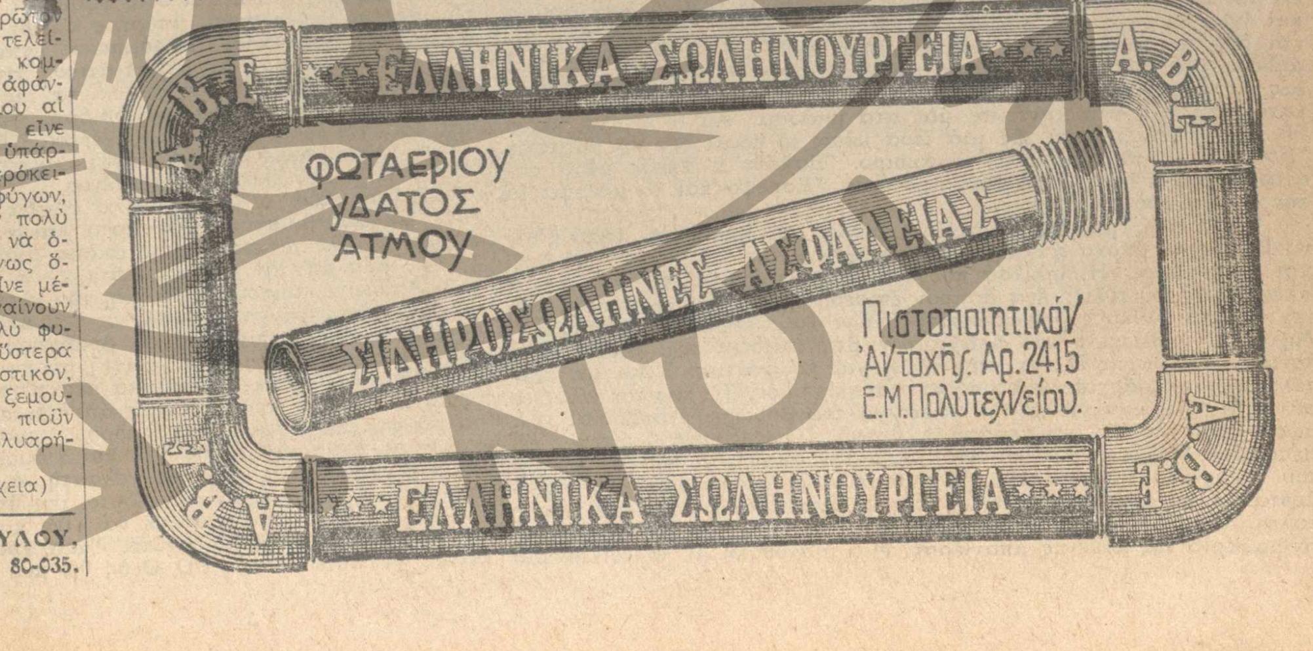
Α.Β.Ε. ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΩΛΗΝΟΥΡΓΕΙΑ Α.Β.Ε.
ΦΩΤΑΕΡΙΟΥ
ΥΔΑΤΟΣ
ΑΤΜΟΥ
ΣΙΔΗΡΟΣΩΛΗΝΕΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
Πιστοποιητικὸν Ἀντοχῆς Ἀρ. 2415 Ε.Μ.Πολυτεχνείου.
ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΩΛΗΝΟΥΡΓΕΙΑ

Ἔγκλημα καὶ Ἐπιστήμη

Οἱ Ἀμερικανοὶ κακοποιοὶ ὑποβάλλονται εἰς πλαστικὰς ἐγχειρήσεις

Εἶνε γνωστόν, ὅτι οἱ λησταὶ τοῦ Νέου Κόσμου ὀφείλουν τὴν τεραστίαν ἀκμὴν τῶν.... ἐργασιῶν των καὶ τὴν ὑπεροχὴν των ἐπὶ τῆς ἀστυνομίας, εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι χρησιμοποιοῦν ὅλας τὰς κατακτήσεις τῆς συγχρόνου ἐπιστήμης διὰ τοὺς ἐγκληματικοὺς σκοποὺς των. Εἰς πρώτην μοῖραν ἔρχεται ἡ χρησιμοποίησις τῶν μεθόδων τῆς τεχνικῆς, ἀκολουθοῦν δὲ ἐπινοητικώταται ἐφαρμογαὶ τῶν μεθόδων τῆς ἰατρικῆς καὶ τῆς βιολογίας, αἱ ὁποῖαι ἐχρησιμοποιοῦντο κυρίως εἰς περιπτώσεις ἐγκλημάτων διὰ δηλητηριάσεως. Ἤδη ἐσημειώθη περίπτωσις ἐξαιρετικῆς πρωτοτυπίας. Ἕνας ἐπικίνδυνος γκάνγκστερ ἀπέδειξεν ὅτι ἔχει κατορθώσει νὰ ἐπωφελεῖται τῶν κατακτήσεων τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης, κατὰ τρόπον ἐκπληκτικὸν καὶ τελείως πρωτότυπον. Πρόκειται περὶ ἑνὸς ληστοῦ, ποὺ διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως, κατώρθωσε νὰ γίνῃ ἀγνώριστος.

Ἡ πρᾶξις αὐτὴ τοῦ εὐφανταστου κακοποιοῦ τέμνει διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς χειρουργικῆς μαχαίρας, νέαν ὁδὸν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐγκλήματος. Ποῦ εἶνε ὁ καιρὸς τῶν μετημφιεσμένων ἐγκληματιῶν; Πόσον πρωτόγονος ἦτο ἡ ὑπ' αὐτῶν χρησιμοποιουμένη μέθοδος τῆς ἀποκρύψεως τοῦ προσώπου κάτω ἀπὸ μίαν μάσκαν! Ὁ Ἀμερικανὸς γκάνγκστερ Κλότερ, ὁ ὁποῖος ἔχει διαπράξει μέχρι τοῦδε σωρείαν ἐγκληματικῶν πράξεων εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, οὐδέποτε εἶχε χρησιμοποιήσει μάσκαν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κακουργημάτων του, ἐν τούτοις ποτὲ ἕνα θῦμα του δὲν ἠδύνατο νὰ τὸν ἀναγνωρίσῃ. Ἂν ἐνέπεσεν εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἀστυνομίας τελευταίως, τοῦτο δὲν ὀφείλεται εἰς τὴν ἱκανότητα τῆς ἀστυνομίας, ἀλλ' εἰς τὴν τύχην, ἡ ὁποία ἀπεδείχθη πολλάκις ὡς ὁ καλύτερος ντετέκτιβ. Μολονότι δὲ εὑρίσκεται σήμερον εἰς τὰς φυλακὰς ὡς ὑπόδικος, κατηγορούμενος διὰ σωρείαν ὁλόκληρον ἀξιοποίνων πράξεων, δὲν ὁμοιάζει πάντως μὲ καμμίαν ἀπὸ τὰς φωτογραφίας του ποὺ εὑρίσκονται εἰς τὰ μητρῷα τῶν ἐγκληματιῶν καὶ τὰ σημερινὰ του δακτυλικὰ ἀποτυπώματα δὲν ὁμοιάζουν ἐπίσης μὲ τὰ δακτυλικὰ του ἀποτυπώματα, ποὺ εἶχον ληφθῆ ἄλλοτε καὶ εὑρίσκονται εἰς τὴν δακτυλοσκοπικὴν συλλογὴν τῆς ἀστυνομίας τῆς Νέας Ὑόρκης. Ποῦ ὀφείλεται λοιπὸν αὐτό;

Ὅταν ὁ κακοποιὸς Κλότερ εἶδεν ὅτι κατεδιώκετο ἀπὸ τὰς ἀστυνομίας ὅλων τῶν Πολιτειῶν καὶ δὲν ὑπῆρχε δι' αὐτὸν ἐλπὶς διαφυγῆς, ἐκινδύνευε δὲ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ συλληφθῇ, ἀπεφάσισε νὰ μεταβάλῃ τὴν ἐξωτερικὴν του ἐμφάνισιν ἐξ ὁλοκλήρου, κυρίως δὲ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ προσώπου του. Ἐσκέφθη λοιπὸν νὰ καταφύγῃ εἰς προσωπίδα, ἀλλὰ προσωπίδα μόνιμον. Καὶ κατέφυγεν εἰς τὴν πλαστικὴν χειρουργικήν. Πρὸ πάντων ὁ Κλότερ ἐνήργησε χειρουργικὴν ἐπέμβασιν ἐπὶ τῆς ῥινός του, εἰς τὴν ὁποίαν προέβη ἕνας χειροῦργος, καλῇ τῇ πίστει, μὴ ὑποπτευόμενος ὅτι, ἐξασκῶν τὴν τέχνην του, ἐξυπηρετοῦσεν ἕνα ἐγκληματίαν. Ὅταν ὁ Κλότερ κατέφυγεν εἰς τὸν χειροῦργον, ἡ ῥίς του ἀνταπεκρίνετο εἰς τὸν χαρακτηρισμὸν «ἀέτειος» καὶ ὡς λόγον τῆς ζητουμένης ἐπεμβάσεως προέταξε τὴν σχετικὴν ἐπιθυμίαν τῆς συζύγου του. Πράγματι ὅταν ὁ Κλότερ ὑπεβλήθη εἰς τὴν πλαστικὴν ἐγχείρησιν καὶ ἐξῆλθε τοῦ χειρουργείου, ἡ ῥὶς του παρουσίαζε ξηλευτὴν εὐθυγραμμίαν. Ἐπίσης εἶχεν ἀλλάξει κάπως ἡ θέσις τῶν φρειδίων του. Αἱ δύο αὐταὶ τροποποιήσεις τῆς ἐμφανίσεως τοῦ προσώπου του, μαζὶ μ' ἕνα ὀξὺ ὑπογένειον, κατὰ τὴν παλαιὰν ἱππικὴν συνήθειαν, κατέστησαν ἀγνώριστον τὸν Κλότερ.

Ἀλλ' ὁ κακοποιὸς δὲν ἠρκέσθη μόνον εἰς αὐτὰς τὰς μεταβολάς, αἱ ὁποῖαι δυνατὸν νὰ τὸν ἐξησφάλιζαν ἀπὸ τὴν εὔκολον ἀναγνώρισιν, δὲν τὸν ἐξησφάλιζαν ὅμως ἀπὸ τὴν ἀναμφισβήτητον διαπίστωσιν τῆς ταυτότητός του, ποὺ ἦτο εὐχερεστάτη, εἰς περίπτωσιν συλλήψεως του, διὰ τῆς ἀντιπαραβολῆς τῶν δακτυλικῶν του ἀποτυπωμάτων, ποὺ θὰ τὸν ἐπρόδιδαν. Πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ κινδύνου αὐτοῦ, ἀπεφάσισε νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἄλλην ἐγχείρησιν, περίπλοκον καὶ λίαν ὀδυνηράν, ἡ ὁποία συνίστατο εἰς τὴν ἀφαίρεσιν καὶ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ δέρματος τῶν δακτύλων. Μετὰ τὴν θεραπείαν τῶν πληγῶν, ἡ νέα ἐπιδερμὶς δὲν παρουσίαζε καμμίαν γραμμήν. Δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου, ὁ Κλότερ ἐξησφαλίζετο κατὰ τῶν σπουδαιοτέρων μεθόδων ἀναγνωρίσεως.

Ἐν τούτοις, ὁ «ὡραῖος Τζὰκ» —ὡς εἶνε γνωστὸς εἰς τὸν Ἀμερικανικὸν ὑπόκοσμον ὁ Κλότερ— εὑρίσκεται εἰς χεῖρας τῆς ἀστυνομίας. Παρ' ὅλην τὴν εὐφυΐαν του, ὑπῆρξε θῦμα μιᾶς ἐπιπολαιότητος. Ἀπεκάλυψεν εἰς μίαν γυναῖκα τὴν πραγματικήν του ταυτότητα, ἐκείνη δὲ ἐκδικουμένη, κατόπιν μιᾶς σκηνῆς ζηλοτυπίας, τὸν κατήγγειλεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν, τὴν ὁποίαν καὶ ἔθεσεν ἐπὶ τὰ ἴχνη του. Ὅταν συνελήφθη εἰς τὴν πολιτείαν τῆς Νέας Ὑόρκης, διεπιστώθη ὅτι καμμίαν ὁμοιότητα δὲν παρουσίαζε πλέον μὲ τὴν εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἀστυνομίας διατηρουμένην φωτογραφίαν του, ποὺ εἶχε ληφθῆ πρὸ τριετίας. Μόνον κατόπιν ἰατρικῆς ἐξετάσεως ἀπεδείχθη ὅτι ὁ Τζὰκ Κλότερ εἶχεν ὑποβληθῇ εἰς πλαστικοχειρουργικὴν ἐπέμβασιν, διὰ νὰ καταστῇ ἀγνώριστος.

Πάντως, ἡ ἀμερικανικὴ ἀστυνομία δὲν εἶνε ἥσυχος. Ἡ περίπτωσις Κλότερ θὰ εὕρῃ μιμητὰς μεταξὺ τῶν πατριωτῶν Ἀμερικανῶν κακοποιῶν, τῶν ὁποίων αἱ μεταμορφώσεις θὰ τῆς παρέχουν πράγματα.

ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΤΕΤΑΡΤΗΝ (ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ) ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ

ΟΙ ΝΕΟΙ ΚΑΙΡΟΙ

Ἡ μεγαλυτέρα ἀπογευματινὴ ἐφημερὶς τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ μόνη ἀνεξάρτητος οἰκονομικῶς καὶ πολιτικῶς. Αἱ τελειότεραι τυπογραφικαὶ ἐγκαταστάσεις. Τὸ πλουσιώτερον ἐπιτελεῖον συνεργατῶν καὶ συν- τακτῶν ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων Ἑλλήνων δημοσιογράφων καὶ λογίων

ΟΙ "ΝΕΟΙ ΚΑΙΡΟΙ„ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΚΑΘΕ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ
ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΕΚΠΛΗΞΙΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 746 (1933) ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Τριπόλεως ἐκδοθείσης μεταξὺ τοῦ ἐνάγοντος Γεωργίου Μέλλου κατοίκου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ ἐναγομένου Δημητρίου Παζούρου πρώην κατοίκου Κάψια καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς.

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Τριπόλει Πρωτοδικῶν

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τοῦ Δημ. Παζούρου κατοίκου πρώην Κάψια καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς. Δέχεται τὴν ὑπὸ κρίσιν ἀγωγήν. Ὑποχρεοῖ τὸν ἐναγόμενον τοῦτον νὰ πληρώσῃ πρὸς τὸν ἐνάγοντα Γεώργιον Μέλλον κάτοικον Ἀθηνῶν καὶ διὰ προσωπικῆς του κρατήσεως δραχμὰς 30.000 ἐντόκως ἀπὸ τῆς 10 Ἀπριλίου 1932. Ὁρίζει παράβολον ἐρημοδικίας δραχμὰς 500. Καὶ καταδικάζει τὸν ἐναγόμενον εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην τοῦ ἐνάγοντος ἐκ δραχμῶν 700 καὶ τὰ τέλη μετὰ τοῦ ἐνσήμου. Ἀκριβὴς περίληψις.

Ἐν Τριπόλει τῇ 15ῃ Νοεμβρίου 1933
Ὁ πληρεξ. τοῦ ἐνάγοντος δικηγόρος
Κων. Γ. Παπαοικονόμου

ΑΓΟΡΑ ΑΚΙΝΗΤΟΥ

Ταμεῖον Προνοίας Ὑπαλλήλων προτιθέμενον νὰ προβῇ εἰς ἀγορὰν προσοδοφόρου λίαν κεντρικοῦ ἀκινήτου κειμένου ἐν Ἀθήναις ἀξίας περίπου τριῶν ἑκατομμυρίων δραχμῶν δέχεται ἐγγράφους προσφορὰς ὑπογεγραμμένας μόνον παρὰ τῶν ἰδίων ἰδιοκτητῶν.

Μεσῖται ἀποκλείονται. Προσφοραὶ καὶ πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Νικ. Μπονάτη γραφεῖα Α.Σ.Ο. Πανεπιστημίου 53 (Στοὰ Πεσμαζόγλου).

POLISH PALESTINE LINE

Ὁ ὑπερωκεάνειος κολοσσὸς
"POLONIA„
Ἐκτοπίσματος 14.000 τόννων
Ἀναχωρεῖ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 10 μ.μ. (8 Δεκεμβρίου)
Διὰ ΙΣΤΑΜΠΟΥΛ — ΚΩΝΣΤΑΝΤΖΑΝ
(Ἄφιξις εἰς Κωνστάντζαν Δευτέραν)
Γεν. Πρακτ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ὁδὸς Ὁμήρου 16, τηλ. 40-838, 41-132 καὶ Πρακτ. Α. Α. ΖΩΓΡΑΦΟΥ. Τηλ. 40-498.
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Πλατεῖα Συντάγματος, τηλ. 21654 καὶ εἰς τὰ κυριώτερα γραφεῖα ταξειδίων.

ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ
ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΚΑΥΣΕΩΣ
(ΔΙΑ ΛΙΓΝΙΤΗΝ, ΚΩΚ, ΚΑΡΔΙΦ ΚΑΙ ΑΝΘΡΑΚΙΤΗΝ)

Ἡ Ἑταιρεία Ἑστία ἐκτὸς τῶν περιφήμων θερμαστρῶν τύπου «ΝΟΡΜΑ» (κατασκευαζομένων εἰς τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ μηχανουργεῖον της) ἔθεσεν ἐφέτος εἰς πώλησιν καὶ νέον τύπον θερμάστρας «ΕΣΤΙΑ» διαρκοῦς καύσεως, ἐφάμιλλον τῶν καλυτέρων εὐρωπαϊκῶν εἰς ποιότητα, ἀντοχὴν καὶ καλλιτεχνικὴν ἐμφάνισιν, κατὰ πολὺ ὅμως εὐθηνοτέρας τῶν ὁμοίων ξένων.

Ἡ διαρκοῦς καύσεως θερμάστρα τύπου «ΕΣΤΙΑ» εἶνε ἐφωδιασμένη μὲ διπλοῦν σύστημα ἀερισμοῦ (Δίπλωμα εὑρεσιτεχνίας τῆς Ἑταιρείας «ΕΣΤΙΑ» καὶ συνεπῶς καίει ὅπως καὶ ἡ θερμάστρα τύπου «ΝΟΡΜΑ» ὄχι μόνον ΚΩΚ, Κάρδιφ καὶ Ἀνθρακίτην, ἀλλὰ καὶ ἐγχώριον Λιγνίτην, ἄνευ ἐλαχίστης ὀσμῆς καὶ μὲ οἰκονομίαν καυσίμου ὕλης κατὰ 50 % μικροτέραν.

Αἱ θερμάστραι «ΝΟΡΜΑ» καὶ «ΕΣΤΙΑ» πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ μεγάλα εἰδικὰ καταστήματα Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος ἐν Ἀθήναις
ΛΕΩΝΙΔΑΣ Σ. ΣΑΡΑΝΤΗΣ
Ὁδὸς Φωκίωνος ἀριθ. 6 β

ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ "ΥΓΕΙΑ"
Κυρία, Ἡ ουλοθεραπευτικὴ ὀδοντόκρεμα "ΥΓΕΙΑ" θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν τελικὴν θεραπείαν τῶν οὔλων σας. πωλουμένη εἰς τὰ φαρμακεῖα
ΦΟΙΝΙΞ

BAYER
CRESIVAL

ΟΧΙ ΜΟΝΟΝ
δὲν ἀπολαμβάνει ἡ ἴδια τὴν μουσικὴ ἀλλ' ἐνοχλεῖ καὶ τοὺς ἄλλους. Ἐὰν ἔπερνε χθὲς Κρεσιβὰλ σήμερα δὲν θὰ ἔβηχε. Τὸ Κρεσιβὰλ εἶναι τὸ γνωστὸν φάρμακον ποὺ θεραπεύει τὸν βῆχα.

Ο ΚΑΙΡΟΣ ΤΩΝ ΒΡΟΧΩΝ ΗΡΧΙΣΕ
Ἐφοδιασθῆτε ἀμέσως μὲ μίαν καλὴν
ΚΑΜΠΑΡΤΙΝΑΝ ΑΔΙΑΒΡΟΧΟΝ
Κάθε chic Κύριος προτιμᾷ
ΚΑΜΠΑΡΝΤΙΝΕΣ ΑΔΙΑΒΡΟΧΕΣ
ΓΕΩΡΓ. ΜΠΑΛΑΣΚΑ
ΟΔΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ 4

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ Α. Ε.
108 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΔΙΑ ΠΑΣΑΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗΝ ΣΑΣ
ΑΠΟΤΑΘΗΤΕ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΑΥΤΑ

ΑΝΘΡΑΚΙΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΟΣ
ΚΟΣΚΙΝΙΣΜΕΝΟΣ
ΚΩΚ ΚΑΡΔΙΦ
Π. Γ. ΚΑΛΛΙΜΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
Μέγαρον Βάττη Πειραιεὺς Τηλ. 40—418

4 Πλεονεκτήματα ἔχετε Ἀγοράζοντες ΑΝΘΡΑΚΙΤΗΝ ΚΩΚ κλπ. τῆς Ἑταιρείας
Ἀφῶν ΚΑΖΑΝΟΒΑ
Μακρᾶς Στοᾶς 55. Τηλ. 40-415
1. Ἀπεριόριστον θέρμανσιν
2. Ἠγγυημένον ζύγιον
3. Οἰκονομίαν καταναλώσεως
4. Ἠγγυημένην Ἀγγλικὴν ποιότητα

Gillette
TRADE MARK

ΧΘΕΣ, ΣΗΜΕΡΟΝ, ΑΥΡΙΟΝ
Ἐπὶ 25 καὶ πλέον ἔτη τὸ ὄνομα GILLETTE ἐπὶ τῆς λάμας καὶ τῆς ξυριστικῆς μηχανῆς ὑπῆρξε τὸ σῆμα τῆς τελειότητος. Τὸ ἀτσάλι τῆς λάμας GILLETTE γίνεται εἰς τὰ ἐργοστάσια τῆς GILLETTE καὶ κανεὶς δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ στερηθῇ τῆς εὐχαριστήσεως ἑνὸς ξυρίσματος μὲ λάμαν GILLETTE.
Τιμαὶ ἠλαττωμέναι, ποιότης ἀμετάβλητος
Αἱ νέαι λάμαι GILLETTE μὲ τὴν σχισμὴ ἐφαρμόζονται εἰς ὅλας τὰς παλαιὰς καὶ νέας μηχανὰς GILLETTE.
Δραχ. 75 τὸ πακέτο τῶν 10.

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

σομακί. Θὰ στέκεσαι πάνω στὸ σκαλὶ καὶ θ' ἀρχίζῃ ἡ σκάλα ν' ἀνεβαίνῃ μονάχη της. Ἠλεκτρικὰ πράμματα. Θὰ πατάῃ ἕνα κουμπὶ καὶ θὰ βγαίνῃ ἕνα τραπέζι γεμᾶτο μπακλαβάδες καὶ φροῦτα... Ὤ, κάτι πράμματα... Κάτι πράμματα, κοκώνα μου Μηλίτσα. Εἶναι νὰ σαστίσῃς ἂν σοῦ τάλεγα ἕνα πρὸς ἕνα... Νὰ δῇς κάτι πουλιὰ μὲ τριανταφυλλιὰ μάτια, σὰ σπόροι ἀπὸ ξυνόροδο. Οἱ οὐρές τους ὀργυιὲς μακρυές. Πράσινες, χρυσές, γαλάζιες. Νὰ δῇς κάτι λουλούδια! Βυσσινιά, πορτοκαλλιά, κίτρινα, μεγάλα σὰν πρόσωπατα. Τὰ φύλλα τους εἶναι πλατειὰ σὰ βεντάγιες. Θὰ τὰ κουνᾶνε μονάχα τους γιὰ νὰ τῆς κάνουνε ἀγέρα... Ἄ, εἶναι ἔξοχα! Ἔξοχα!

Τὰ μάτια του ἀστράφτανε ἀπ' τὸν ἐνθουσιασμὸ κι' ἀπ' τὴ συγκίνηση.

Γιὰ ν' ἀλλάξῃ κουβέντα ἡ κοπέλλα ἄλλαξε τὸ φύλλο.

—Παίζεις ὅμως μ' ἕναν τρόπο...

—Ἔ, ναί... Θεοῦ δῶρο, ἔκανε μὲ ταπεινωσύνη ψεύτικη. Τἄμαθες βέβαια γιὰ τ' ἀηδόνι...

—Γιὰ τ' ἀηδόνι;

—Ναί. Τ' ἀηδόνι, ντέ. Τὴν ἄνοιξη δὲν ἤτανε κεῖνο τ' ἀηδόνι μέσα στὴ μεγάλη τσικουδιά, ἐκειδὰ στὶ στέρνα; Δὲν τὸ θυμᾶσαι ποὺ λαλοῦσε τὴ νύχτα καὶ μαζευόντανε κόσμος καὶ κοσμάκης ἀπ' τὴ λεωφόρο μεριὰ νὰ τ' ἀκούσῃ;

—Ἄχ, ναί, θυμότανε ἡ Μηλίτσα.

—Ὅλοι σωπαίνανε, ἔ; Βαστούσανε τὶς ἀνασαμιὲς ν' ἀκούσουνε. Ἡ κυρὰ σταματοῦσε τὸ πιάνο... Λοιπόν... Λοιπόν... Ὕστερα μιὰ μέρα, πάει τ' ἀηδόνι. Ὁ κόσμος μαζεύτηκε ν' ἀκούσῃ, ἡ κυρὰ περίμενε στὴν ταράτσα, τ' ἀηδόνι—μόκο... Τί ἔγινε; Οὔτε ξανακούστηκε πιά. Κανένας δὲν ξέρει τί ἀπόγινε τ' ἀηδόνι... Ὁ Θοδωρῆς ὅμως τὸ ξέρει. Καὶ δὲν τὸ λέει σὲ κανέναν, γιατ' εἶναι ταπεινὸς ἄνθρωπος... Εἶναι ἁμαρτία νὰ σηκώνῃ τὴ μύτη του ὁ ἄνθρωπος γιὰ τὶς χάρες τοῦ Θεοῦ. Τ' εἶμαι 'γὼ στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ; Νά, ὅ,τι εἶναι τοῦτο τὸ ξερὸ βιολὶ στὰ χέρια τὰ δικά μου... Βάλε μὲ τὸ νοῦ σου ν' ἀρχίσῃ νὰ καμαρώνῃ τὸ βιολὶ γιὰ τὶς μελωδίες ποὺ ἐγὼ βγάζω ἀπὸ μέσα του, ἔ;

—Τ' ἀηδόνι; Τί ἔγινε τ' ἀηδόνι; ρωτοῦσε περίεργη ἡ Μηλίτσα.

—Ναί, τ' ἀηδόνι. Τώρα κι' ἄλλη μιὰ φορὰ ἀηδόνι. Ἄκουσε, κοκώνα μου Μηλίτσα, κανένας δὲν τὸ ξέρει. Ἐσένα ὅμως θὰ στὸ πῶ. Ἐσύ... εἶσαι ἄλλο. Τὸ λοιπόν, τ' ἀηδόνι ἔσκασε. Μαράζωσε καὶ ψόφησε τὸ καϋμένο. Ἄρχισε νὰ τραγουδᾷ μιὰν αὐγή, ἀχάραγα. Τ' ἤταν ἐκεῖνο. Σηκωνότανε τὸ πετσὶ τ' ἀνθρώπου ἀπ' τὴ γλύκα. Σηκώνουμαι καὶ 'γώ, μιὰ καὶ δυό, παίρνω τὸ βιολάκι μου κι' ἀρχίζω. Δός του καὶ δός του. Δός του καὶ δός του. Μιὰ ἐγώ, μιὰ τ' ἀηδόνι. Μιὰ τ' ἀηδόνι, μιὰ ἐγώ. Αὐτό, τὄπιασε τρέλλα. Ὅλες τὶς γαργάρες του, ὅλες τὶς βαριατσιόνες του, ὅλα τὰ τριόλια του. Βάζω καὶ 'γὼ τὰ δυνατά μου. Μιὰ στὰ καντίνια, μιὰ στὰ μπάσσα. Ἀμ' τ' ἤτανε 'κεῖνο. Ἔ... δὲ βάσταξε πολύ. Σὲ μιὰ ὥρα μέσα τὸ πουλὶ δὲν τὰ βάσταξε. Ἔσκασε ἀπ' τὸ κακό του, τὸ ἄμοιρο. Ἔσκασε κ' ἔπεσε μέσα στὴ στέρνα ψόφιο. Νά, μὰ τὸ Θεό, μυστήριο. Ἔσκυψα καὶ τὸ μάζεψα μὲ τὴν ἀπόχη ψόφιο.

Ἕνα ἀπόγεμα, εἶχαν ἀρχίσει κιόλας τὰ μελτέμια, τραβώντας νὰ βγάλῃ τὴ βάρκα ἀπ' τὴ θάλασσα μαγγάνισε τὸ χέρι του τὸ δεξὶ καὶ τὸ ξέγδαρε. Ἡ Μηλίτσα ποὺ τὸν εἶδε, πετάχτηκε, πῆρε ἰώδιο, τ' ἄλειψε καὶ τοῦ τύλιξε ἕνα ἄσπρον ἐπίδεσμο. Εἴχανε περάσει δυὸ μῆνες καὶ τὸ γλυκὸ χινόπωρο κοντοζύγωνε νὰ πάρῃ τὰ πόδια του. Ἡ Μηλίτσα, σκαλωμένη στὸ βράχο τῶν Βαρξαμίδων, εἶχε ριχμένη πετονιά. Ὁ Θοδωρῆς ἔλειπε στὴν πόλη γιὰ κουμπάνιες. Ξαφνικά, ὁλότελα ξαφνικά, ἄρχισε μιὰ μπόρα, κατακλυσμός. Τὸ κορίτσι εἶδε μισάνοιχτη ἐκεῖ κατάγιαλα τὴν παράγγα τοῦ Θοδωρῆ, ἔτρεξε καὶ τρύπωσε μέσα ὡς ποὺ νὰ περάσῃ ἡ βροχή. Πρώτη φορὰ ἔμπαινε 'κεῖ μέσα στὸ βασίλειο τοῦ παλαβοῦ. Σὲ μιὰν ἄκρη εἶχε τὸ στρωμάτσο του τυλιγμένο μὲ φροντίδα, σκεπασμένο μὲ μιὰ στρατιωτικὴ κουβέρτα. Στὶς γωνιὲς καὶ στοὺς τοίχους ἤτανε ἀκουμπισμένα λογῆς καλαμίδια ψαρευτικά, παραγάδια, τὰ κουπιὰ τῆς βάρκας, σκοινιά, τὰ μαδέρια τῆς λυμένης μπανιέρας. Μιὰ πιατοθήκη μὲ τὸ νοικοκυριό του καὶ ψηλά, πάνω ἀπ' τὸ μέρος ποὺ πλάγιαζε, ἀνατολικά, ἕνα κονισματάρι. Μέσα ἕνα παλιὸ κόνισμα, μιὰ Παναγιὰ γλυκοφιλοῦσα καὶ κοντά της ἀκουμπισμένο ἕνα ξερὸ κλωνὶ ἀπὸ κουμαριά. Τὸ πῆρε στὴν ἀρχὴ γιὰ ἁγιολούλουδο, κατόπι, σὰν εἶδε τὸν ἄσπρο φιόγκο ποὺ ἤτανε δεμένος πάνω στὸ κλωνάρι, θυμήθηκε πὼς αὐτὸ τὸ κλαδάκι τοῦ τὄχε δώσει ἡ ἴδια φορτωμένο κούμαρα, πρὶν ἀπὸ δυὸ βδομάδες, ποὺ πῆγε καὶ τοὺς ἔσκισε μὲ τὸ τσεκοῦρι μερικὰ χοντρὰ ξύλα. Καὶ 'κεῖνος ὁ μεγάλος φιόγκος δὲν ἤτανε τίποτ' ἄλλο παρὰ ὁ ἐπίδεσμος ποὺ τοὔχε δέσει τὸ χέρι του. Πλυμένος κι' ἀκράτος.

Πλάκωσε ὁ χειμώνας κι' ἡ θάλασσα κυλιόντανε καὶ βογγοῦσε πάνω στὰ κατάγιαλα. Τώρα πιὰ σπάνια ἀνοίγανε τὴν πόρτα τοῦ γιαλοῦ στὸ σπίτι τῆς Μηλίτσας. Τὰ κύματα σαλπαίρνανε καὶ βρέχανε τὴν ἀκρογιαλιὰ ὡς τὴν παράγγα τοῦ Θοδωρῆ. Τὶς ξάστερες νύχτες, ἢ σὰν τύχαινε καμμιὰ καλοσυνάτη φεγγαροβραδιά, ὁ παλαβὸς ἀνέβαινε στὸ βράχο ποὔχε τὸ χρῶμα τοῦ σκουριασμένου σίδερου κ' ἔπαιζε τὸ βιολί του, ὧρες. Βλέπανε μέσα στὴ φεγγερὴ νύχτα τὴ σιλουέττα του, καμπουριασμένη πάνω στὸ βιολί του.

Ἡ Μηλίτσα τὸν ἔβλεπε καμμιὰ φορὰ τὸ πρωῒ μὲ τὰ μάτια βαθουλωμένα, ξαγρυπνισμένο, νὰ πάῃ καὶ νάρχεται ἀνάμεσα στὰ δέντρα. Τοῦ μιλοῦσε ἀπ' τὸ παράθυρο τῆς κουζίνας.

—Κάτι πρωϊνός, Θοδωρῆ;

Σήκωνε τοὺς ὤμους καὶ χαμογελοῦσε ψηλὰ μὲ τὰ γαλανά του μάτια.

—Παιδευόμουνα πάλι ἐψὲς ὅλη τὴ νύχτα μὲ τὴ θάλασσα, τούτη τὴ μαγκούφα τὴ θάλασσα, κοκώνα Μηλίτσα...

Ἅπλωνε τὸ χέρι του, ἀδύνατο καὶ μακρύ, κ' ἔδειχνε τὰ κύματα.

—Γιὰ δές τα... Ἔπαιζα καὶ χορεύανε... Ἔπαιζα καὶ χορεύανε... Ἅμα κανένα βράδυ εἶναι στὰ κέφια τους, θὰ σοῦ κάνω νόημα, νὰ βγῇς πίσ' ἀπ' τὴν κουρτίνα σου νὰ δῇς, νὰ κάνῃς χάζι. Ὅμως νὰ μὴ φαίνεσαι. Εἶναι ἕνα μυστήριο... Ἐγὼ παίζω κι' αὐτὰ χορεύουν...

* * *

Ἕνα βράδυ, μέσα στὶς γιορτὲς ἤτανε, τὸ σπίτι τῆς Μηλίτσας φεγγοβολοῦσε μέσα στὴ χειμωνιάτικη νύχτα. Ἔκανε ἕνα κρύο σκυλίσιο, ποὺ δάγκανε. Ψιλόβρεχε χιονόνερο. Μιὰ νύχτα μαύρη, νὰ τήνε πιάσῃς μὲ τὸ δάχτυλο, σὰ βρεγμένη καπνιά. Τὸ σπίτι τῆς Μηλίτσας εἶχε φῶτα σ' ὅλα τὰ παράθυρα, στ' ἀπάνω καὶ στὸ κάτω πάτωμα. Ὁ Θοδωρῆς δὲν ἀπόρεσε, γιατὶ τὄξερε καὶ τὸ περίμενε ἀπ' τὴ μέρα. Μέσα στὰ τρεχάματα καὶ στὶς φασαρίες, ποὺ γιόμισαν ξαφνικὰ κείνη τὴ μέρα τὸ ἥσυχο σπίτι, μπόρεσε κ' εἶδε μιὰ στιγμὴ τὴ Μηλίτσα. Φοροῦσε μιὰ τριανταφυλλιὰ ρόμπα κ' ἤτανε ὅλη σὰν ἕνα λουλουδάκι, σὰν ἕνα τριανταφυλλάκι ἀνοιξιάτικο. Ἤτανε βιαστική, γεμάτη φροντίδες. Μιὰ στιγμὴ ἄνοιξε τὴν πόρτα τῆς ἀκρογιαλιᾶς ν' ἀδειάσῃ τὸ νερὸ ἀπὸ μιὰ μεγάλη κάλυκα ὀβίδας, δουλεμένη ἀνθοδοχεῖο. Τὸν εἶδε καὶ τοὔκανε «ἔλα, ἔλα» μὲ τὸ χεράκι. Ἔτρεξε κοντά της.

—Ἄκου, τοῦ λέει. Γιὰ ἀπόψε ὡρίστηκε ἡ χαρά...

—Ἡ χαρά; ἔκανε σαστισμένος.

—Ναί, καλέ, ὁ γάμος. Ἔλα ἐκειδὰ κατὰ τὶς δέκα, ἕντεκα...

Ἔκλεισε βιαστικὴ τὴν πόρτα καὶ χάθηκε. Κατόπι ξανάσυρε τὸ σύρτη, ἔβγαλε τὸ κεφάλι της ἀκόμα μιὰ φορὰ καὶ εἶπε:

—Ἔλα ἀπ' τὴν ἀπάνω πόρτα.

Ἀπόμεινε κάμποσο νὰ βλέπῃ τὴν κλεισμένη πόρτα. Κατόπι ἀργὰ-ἀργὰ τραβήχτηκε στὴν παράγγα του καὶ κύτταζε. Ὅλο τ' ἀπόγεμα εἶχε φασαρία τὸ σπίτι, καὶ σὰ βράδυασε κι' ἄρχισε μαζὶ μὲ τὸ σκοτάδι νὰ πέφτῃ 'κείνη ἡ παγωμένη βροχή, εἶδε ἕνα-ἕνα τὰ παράθυρα νὰ φέγγουνε. Γυναίκεια κεφάλια περνούσανε βιαστικὰ μέσα στὰ φεγγερὰ τετράγωνα, ποὺ βγαίνανε ἀπ' τὴν παγωμένη νύχτα ψηλά, ἀνάερα σὰ φωτερά, σὰ μετέωρα κάδρα, κρεμασμένα ἀπ' τὸν οὐρανὸ μέσα στὸ χάος. Σιγὰ-σιγὰ κατάλαβε καὶ γιόμισε ἀγαλλίαση. Τὸ κατάλαβε ἀπ' τὴν ἀρχή, μόλις τὴν εἶδε γελαστὴ νὰ τοῦ γνέφῃ. Μέσα στὴ φωνή της πιότερο παρὰ μέσα στὰ λόγια της ἤτανε τὸ μεγάλο νέο.

—Ἄκου, ἀπόψε ὡρίστηκε νὰ γίνῃ ἡ χαρά...

Ἡ χαρά... Ἡ χαρά... Αὐτό. Τόσα χρόνια ποὺ περίμενε! Τὤξερε κεῖνος γι' αὐτὸ ἔλεγε: «Ὁ Θεὸς θὰ μοῦ τὴ χαρίσῃ». Καὶ νὰ τώρα. Ξαφνικά, ἐκεῖ ποὺ δὲν ξέρεις τίποτα, μέσα σὲ μιὰ χειμωνιάτικη μέρα, συννεφιασμένη, ἔρχεται ὁ Θεὸς καὶ σοῦ χτυπᾷ τὴν πόρτα. «Ἀγρυπνεῖτε. Οὐ γὰρ οἴδατε τὴν ὥραν.» Πῆγε μπροστὰ στὸ κωνοστάσι κ' ἔκανε τὴν προσευχή του μὲ θερμὴ καρδιά, γεμάτη εὐγνωμοσύνη. Κατόπι ἔρριξε ξύλα στὸ τζάκι, σκίζες ἐλίτικες, ποὺ μοσκοβόλησε ἡ παράγκα καὶ χόρεψαν οἱ χρυσὲς φλόγες. Μαζύ τους ἄρχισαν νὰ χορεύουν κι' ὅλοι οἱ ἴσκιοι στοὺς τοίχους, στὸ ταβάνι, στὸ πάτωμα.

Κατάλαβε καὶ χαμογέλασε.

Ξεκρέμασε τὸ βιολί του, ρετσίνωσε τὸ δοξάρι κι' ἄρχισε, ὄρθιος, καμπουριασμένος πάνω στὸ λαλούμενο, μπροστὰ στὴ φωτιά. Κι' οἱ φλόγες, χρυσές, τριανταφυλλιές, σὰ λουλούδια καὶ σὰ ρόμπες ποὺ ἀνεμίζονται, λυγούσανε καὶ χορεύανε στοὺς ρυθμούς του, σκιρτούσανε καὶ χερονομούσανε μὲ χάρι. Χορεύανε κ' οἱ ἴσκιοι μὲ φοβερὰ σάλτα καὶ τσαλίμια. Ἤτανε ἕνα ἐξαίσιο τραγοῦδι τοῦ βιολιοῦ, μιὰ μελωδία γεμάτη χαρά, σοβαρὴ χαρὰ καὶ ἐπίσημη, σὰ μιὰ χαρά, ποὺ μπορεῖ νὰ περπατήσῃ μέσα στὸ ἱερὸ τῆς Ἐκκλησίας, χωρὶς νὰ τὸ μολέψῃ. Τὸ τραγοῦδι τῆς χαρᾶς.

Σὰν ἔγινε πολὺ ἀργὰ καὶ κοιμηθήκανε οἱ χορευτικὲς φλόγες, σκέπασε τὴ θράκα μὲ στάχτη, φόρεσε τὴν τριμμένη στρατιωτικὴ μαντύα ποὔχε γιὰ πανωφόρι, ἔβαλε ἀπὸ μέσα μεριὰ τὸ βιολί, νὰ μὴν τ' ἀνοίξῃ ἡ ὑγρασία, ἔκλεισε τὴν πόρτα καὶ κατέβηκε ψαχουλεύοντας μὲ τὸ πόδι μέσα στὸ σκοτάδι τὶς γνωστὲς μεριές.

Τὸ συλλογίστηκε πάλι μέσα στὸ ὑγρὸ σκοτάδι: «Θἄρθῃς ἀπ' τὴν ἀπάνω πόρτα». Ἀπ' τὴν πόρτα τοῦ δρόμου. Ἀπ' τὴν καλὴ τὴν πόρτα. Ἡ πόρτα τῆς χαρᾶς ἤτανε, ποὺ ἄνοιγε πιὰ τὰ φύλλα της νὰ περάσῃ.

Σὰ μπῆκε μέσα βρῆκε ἕνα κόσμο μισομεθυσμένο κιόλας. Τὸν ὑποδέχτηκαν μὲ φωνές: «Ὤ! Ὤ! Ὁ Θοδωρῆς! Γειά σου Θοδωρῆ!» Ἀπ' τὶς πλαγινὲς κάμαρες βγαίνανε δροσερὰ μουτράκια κοριτσιῶν. Βλέπανε, γελούσανε καὶ ξαναλέγανε. «Ὁ Θοδωρῆς! ὁ Θοδωρῆς!» Παντοῦ ἤτανε ἠλεχτρικά, παντοῦ ἤτανε λουλούδια, πολλὰ λουλούδια καὶ κύριοι καὶ ἀξιωματικοὶ μὲ χρυσὲς σπαλέτες καὶ πομαδιασμένα μαλλιά, ποὺ γυάλιζαν. Καὶ στὴ μέση ἤτανε ἡ Μηλίτσα, τὸ λουλοῦδι τῶν λουλουδιῶν, τὸ φῶς μέσα στὰ φῶτα. Φοροῦσε ἕνα ἄσπρο, μακρὺ πέπλο ὡς τὰ πόδια, σὰν Παναγία. Καὶ δίπλα της τριγύριζε πάντα ἕνας νέος ἀξιωματικός, μὲ κοκκινωπὰ μαλλιά, τὰ μάγουλά του ἐρεθισμένα ἀπ' τὸ πολὺ ξούρισμα.

Ὁ Θοδωρῆς ἔκανε τὴν ὑπόκλιση, ποὺ μελετοῦσε τόσην ὥρα. Εἶπε ντροπαλὰ «σᾶς εὐχαριστῶ, σᾶς εὐχαριστῶ» κ' ἔβγαλε τὸ βιολὶ κάτω ἀπ' τὴ μαντύα. Μόλις τὤδανε, φωνάζανε ὅλοι ἀπὸ παντοῦ: «τὸ βιολί! τὸ βιολί!» καὶ στριμοχνώτανε ὅλοι ν' ἀκούσουν. Μεγάλος σαματᾶς. Δοκίμασε τὶς κόρδες, τέντωσε τὶς τρίχες τοῦ δοξαριοῦ καὶ κύτταξε ἕνα γύρο περιμένοντας μὲ ἀξιοπρέπεια. Πολλοὶ κάνανε «σσσσς!» κι' ὁλοένα γινότανε ἡσυχία, καὶ μόνο κάπου κάπου κανένα κοριτσίσιο γελάκι ἀκουγότανε ὡς ποὺ σώπασε κι' αὐτό. Τότες γύρισε πρὸς τὴ Μηλίτσα κι' ἄρχισε νὰ παίζῃ. Αὐτό. Τὸ τραγοῦδι τῆς χαρᾶς νἆναι. Ἕνα ἐμβατήριο τοῦ γάμου νἆναι, γεμᾶτο ὑψηλὴ χαρὰ καὶ δόξα. Ἕνα ἁγνὸ τραγοῦδι γιὰ τὴ Μηλίτσα του, γιὰ τὴν πνευματική του γυναῖκα, ποὺ θὰ γιόρταζε ἀπόψε τοὺς γάμους του μαζύ της. Μιὰ σονάτα ποὺ νὰ μὴν ξανακούστηκε ποτές. Γλυκειὰ καὶ σοβαρή. Τὴν ἄκουγε, ποὺ ἔβγαινε κάτ' ἀπ' τὸ δοξάρι του, τὴν ἄκουγε μὲ μισόκλειστα μάτια, μὲ τ' αὐτὶ κολλημένο πάνω στὸ μαγικὸ βιολί. Οἱ μελωδίες βγαίνανε μέσ' ἀπ' τὴν καρδιά του. Πάνω στὴν καρδιά του ἤτανε ποὺ ἔσερνε τὸ δοξάρι κ' ἡ καρδιά του τραγουδοῦσε. Ἕνα τραγοῦδι γλυκό, ἕνα τραγοῦδι παραπονετικὸ καὶ μαζὶ παρηγορετικό. Ἡ μελῳδία ἔβγαινε σὰ μιὰ κορδέλλα μουσική. Κυμάτιζε καὶ παιχνίδιζε, χαμογελοῦσε καὶ παρακαλοῦσε, βάδιζε θριαμβευτικὰ καὶ προσευχότανε. Ὁ ἴδιος κιόλας συγκινήθηκε τόσο, ποὺ τὰ γαλάζια μάτια του γιόμισαν δάκρυα, δάκρυα εὐτυχίας. Καὶ μέσ' ἀπ' τὰ δάκρυα ἔβλεπε τὴ Μηλίτσα, μὲ τὰ λαμπερά της στολίδια, μὲ τὸ χρυσὸ φωτοστέφανο ἀπ' τὶς τρέμουσες, ποὺ παίζανε στὸ φῶς. Τὴν ἔβλεπε μέσα στὴ φωτεινὴ νεφέλη τοῦ νυφικοῦ πέπλου νάρχεται πρὸς αὐτόν, νάρχεται σὰν ἕνα πελώριο τριαντάφυλλο ἄσπρο.

Λίγο βάσταξε τούτη ἡ ἡσυχία. Τούτη ἡ εὐτυχία. Κατόπι ἄρχισαν ἀπ' τὶς ἄκρες τῆς σάλας τὰ γελάκια, κατόπι τὰ γελάκια ἔγιναν γέλια, καὶ τὰ γέλια χάχανα. Στὸ τέλος καταπήρανε καὶ τὶς [illegible] σειρές. Τὸν κυκλώσανε ἀπὸ παντοῦ σὰν κύματα. Γελούσανε κ' οἱ ἀξιωματικοὶ μέσα στὰ χρυσᾶ τους, γελούσανε μὲ ἀνοιχτὰ στόματα, [illegible]θειά, γεμᾶτα σκοτάδι. Γελοῦσε καὶ κεῖνος μὲ τὰ κοκκινωπὰ μαλλιά, ποὺ βρισκότανε πάντα κοντὰ στὴ Μηλίτσα, κ' εἶδε μιὰν ἀράδα χρυσᾶ δόντια, ποὺ φωτίστηκαν ἀπ' τὸ μεγάλο ἠλεχτρικὸ τοῦ ταβανιοῦ. Φωτίστηκαν ὡς μέσα κι' ἄστραψαν μεταλλικά, ὅπως τὰ κου[illegible] του, ἀράδα.

Σταμάτησε γεμᾶτος ἀπορία στὴν ἀρχή. Πῶς μποροῦσαν νὰ γελᾶνε! Πῶς μποροῦσαν! Κατόπι εἶδε ὁλοφάνερα πὼς τὸν κοροϊδεύανε. Τόνε βάλανε «ἀέρα», τοῦ φωνάζανε «κόφτο», καὶ κεῖνος ὁ ἀξιωματικὸς μὲ τὰ κοκκινωπὰ μαλλιά, πλησίασε, τοῦ βρόντηξε μιὰ καρπαζιὰ στὸ σβέρκο καὶ φώναξε.

—Μπράβο, Θοδωρῆ! Φέρτε κρασὶ τοῦ Θοδωρῆ!

Ἕνα πράσινο σκοτάδι ἔγινε ξαφνικὰ μέσα στὸ μυαλό του, κατόπι μέσα σ' αὐτὸ τὸ σκοτάδι γύρισαν ἕνα στεφάνι φῶτα γρήγορα, γρήγορα, σὰ μιὰ ρόδα αὐτοκινήτου ὅλο γλομπάκια ἠλεχτρικά, ποὺ τρέχει στὴν ἄσφαλτο. Ὅλα αὐτὰ μονομιᾶς. Κατόπι ἄνοιξε τὰ μάτια του κ' εἶδε τὴ Μηλίτσα. Αὐτὴ ἤτανε ποὺ ἤθελε νὰ δῇ, διψοῦσε νὰ δῇ. Τὴν εἶδε καὶ τὴν ἄκουσε.

Ἤτανε στενοχωρεμένη βέβαια, ὅμως χαμογελοῦσε. Πλησίασε κι' αὐτή, κρατοῦσε τὸ χέρι τοῦ ἀξιωματικοῦ μὲ τὰ χρυσᾶ δόντια καὶ τοὔλεγε γλυκά:

—Ἔλα, Κώστα, ἄστονε τὸν καημένο.... ἄστονε.

Τότες ξαφνικὰ κατάλαβε πέρα γιὰ πέρα. Τὴν κύτταξε κ' εἶπε:

—Εἶσαι ἀκάθαρτη σὰν ὅλες!

Ὁ ἀξιωματικὸς σήκωσε τὸ χέρι του καὶ τοῦ τράβηξε ἕνα [illegible]στοῦκι κατάμουτρα. Ζαλίστηκε, ὅμως ἄκουσε τὴ Μηλίτσα ποὺ ἔλεγε τὴν ὥρα ποὺ τὸν βγάζανε ἔξω μὲ σκουντιὲς καὶ χάχανα:

—Ἄστονε σοῦ λέω, Κώστα. Δὲ ξέρεις πὼς εἶνε παλαβὸς ὁ φτωχός! Ἔλα, μὴ συχύζεσαι, βραδιὰ ποὔνε ἀπόψε...

Ἀπόμεινε μέσα στὰ δέντρα, ποὺ δὲ φαινότανε, ὅμως ἀκουγότανε μέσα στὸ σκοτάδι, ποὺ τἄδερνε τὸ χιονόνερο. Ἀπόμεινε πολλὴν ὥρα ἀποξυλωμένος, σὰν ἕνα δέντρο ἀκόμα, ποὺ κανένας δὲν τὤβλεπε. Ἔβρεχε παγωμένο νερὸ μέσα στὴ ράχη του, πάνω στὰ κλεισμένα μάτια του, ἔτρεχε μέσα στὸ πουκάμισό του, πάνω στὴν κοιλιά του. Τοῦ βελόνιαζε σκληρὰ τ' ἀδύνατα χέρια του. Ἔβρεχε πάνω στὸ βιολί του. Μιὰ κόρδα ἤπιε νερό, τέντωσε, τέντωσε κ' ἔσπασε μὲ βόγγο. Ξεπινάχτηκε ἀπ' τὸ μούδιασμά του. Ἔνιωσε τὴν κόρδα νὰ βιτσίζῃ μέσα στὴ φοῦχτα του.

* * *

Ἔκανε μέρες νὰ φανῇ ἀνάμεσα στὰ δέντρα καὶ στὴν ἀκρογιαλιά. Σὰν ἔβγαλε ἥλιο, ἡ Μηλίτσα σηκώθηκε ἕνα ἀπόγεμα καὶ πῆγε νὰ τόνε δῇ. Βρόντηξε τὸ χαλκᾶ τῆς πόρτας του. Κανένας δὲν ἀπάντησε. Ἔσπρωξε, μπῆκε μέσα καὶ τὸν βρῆκε κουβαριασμένο στὸ στρωμάτσο του. Πετσὶ καὶ κόκκαλο. Ἔκαιγε καὶ παραμιλοῦσε. Τοῦ ἀνάψανε φωτιά, τοῦ φέρανε γιατρό. Ὁ γιατρὸς κούνησε τὸ κεφάλι του. Μιὰ στιγμή, ποὺ τόνε βρῆκε κάπως στὰ συγκαλά του, ἡ Μηλίτσα τοῦ χάδεψε τὸ χέρι.

—Ἄκου, Θοδωρῆ, σοὔφερα πορτοκάλια....

Τὴ γνώρισε, μέσα στὰ μάτια του ἄναψε μιὰ γαλάζια μικρὴ χαρὰ καὶ πάλι ἔσβυσε. Ὅμως τῆς χαμογέλασε μὲ ὅλο τ' ἄσαρκό του τὸ πρόσωπο. Εἶδε στὰ μάγουλά της δυὸ δάκρυα ποὺ κύλησαν ἀργά. Μπόρεσε καὶ τὰ παρακολούθησε ποὺ κατέβηκαν ὡς τὸ στρογγυλὸ πηγούνι της. Ἤτανε κάτι ἔξοχο.

—Ἄκου, Θοδωρῆ, μ' ἀκοῦς;

Εἶπε μὲ τὰ δόντια του «ναί».

—Ἄκου. Δὲν εἶνε κακός, ξαίρεις... Παραφέρθηκε, ὅμως τὸ μετάνιωσε.... Εἶνε ἀξιωματικὸς αὐτός. Δὲ νιώθει ἀπὸ μουσική... Πρέπει νὰ τόνε συμπαθήσῃς.

Τότε τὰ μάτια του γιόμισαν δάκρυα. Τήνε κύτταξε τρυφερά, τὰ χείλια του τρεμούλιασαν ἄσκημα κ' εἶπε σιγά, σιγά:

—Ξαίρεις... Δὲν εἶμαι πιὰ παλαβός, κοκώνα Μηλίτσα μου...

ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΙΩΑΝΝ

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτι- κὸν καὶ δι' ἐνσφραγίστων ρῶν ἄνευ ὁρίου διαγωνισμ νεργηθησόμενον ἐν τῷ Δ κῷ Καταστήματι Ἰωανν δωδεκάτην (12) ὥραν μ τῆς δεκάτης (10) Ἰανουαρ ἡμέρας Τετάρτης ἡ ἐκτέλε ἔργου τῆς κεντρικῆς θερ καὶ θερμικῶν καὶ ὑδραυλ καταστάσεων τῶν δημοτικ τρῶν Ἰωαννίνων προϋπολ σης ἀξίας δραχμῶν 399.59 ροι τοῦ διαγωνισμοῦ ἐκτίθ τὴν ὑπ' ἀριθ. 5022—1933 διακήρυξιν κατατεθειμένην Τεχνικὸν Γραφεῖον τοῦ Δήμ αννιτῶν καὶ εἰς τὸ ἐν Ἀθήν δρεῦον Τεχνικὸν Ἐπιμε τῆς Ἑλλάδος.

Ἰωάννινα 22 Νοεμβρίου 19
Ὁ Δήμ
Δ. ΒΛΑΧ

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ Γ. ΠΑΠΑΓ
ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝ
Τὸ νεοαγορασθὲν ἀτμόπλοιον
«ΚΑΤΙΝΑ ΙΙ»
Μὲ κλάσιν Ἑλληνικοῦ Νηογνώμ
Ἀναχωρεῖ ἑκάστην ΔΕΥΤΕΡΑΝ διὰ Χαλκίδα, Βόλον, Θεσσαλονίκ Θάλλαν, Πόρτο-Λάγω, Ἀλεξανδρ Μήθυμναν, Πλωμάριον, Γέρα, Μυτ Χίον, Σμύρνην, Πειραιᾶ.
Τὸ νεοαγορασθὲν ἀτμόπλοιον
«ΑΓΙΑ ΖΩΝΗ ΙΙ»
Μὲ κλάσιν Ἑλληνικοῦ Νηογνώμ
Ἀναχωρεῖ ἑκάστην ΤΡΙΤΗΝ Μονεμβασίαν, Νεάπολιν, Πλύτρα, Γύθειον, Γερολιμένα, Μέζαπον, Σελινίτσαν, Καρδαμύλην, Καλ ρώνην, Μεθώνην, Πύλον, Μαραθο Κυριακήν, Κυπαρισσίαν, Κατάκωλ κυθον, Πάτρας.
Διεύθυνσις καὶ Πρακτορεῖον, Ἀκτὴ λέπη. Τηλ. 41-245. Παραλαβὴ ἐμπ τῶν ἐντὸς τοῦ λιμένος τῶν Ἀλεξ 41-061.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕ
ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
Α/Π «IZMIR»
ἀναχωρεῖ ΠΕΜΠΤΗΝ 7 Δε βρίου 5 μ.μ. δι' ΑΛΕΞΑΝΔΡΕ
Πρακτορεῖον Ι. Δ. ΧΑΝΔ Μέγ. Βάττη, Πειραιεύς. Τηλ. 555 καὶ εἰς τὰ γραφεῖα ταξ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΑΚΟΣ λόγος ἰατρός. Δέχεται καθ' 4—5 μ.μ. ἐν τῷ ἐν Πειραιεῖ τῆς ὁδοῦ Ἀλκιβιάδου 168 ἰατρείῳ

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς «Πρωΐας»

Δαυΐδ κόλντερ

Εἰρήνης Νεμιρόφσκυ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

—Ὤ! δὲ μένει παρὰ ἕνα πρᾶγμα νὰ φτωχή μου φίλη... Νὰ τὸν προ- σιγά, νὰ τοῦ δώσῃς νὰ κα- ὅσο μπορεῖς... Γιατὶ μοῦ φαί- πὼς δὲν θὰ ἐγκαταλείψῃ τὴ δου- ποὺ ἔχει στὰ χέρια του... Ὁ Φίσλ γι' αὐτὴ ἀόριστα... Ἀλλά, δὲν καταλαβαίνω καὶ μεγάλα σ' αὐτά... Ὅπως ἀντελή- ἡ δουλειὲς τοῦ ἀντρός σου εἶνε αὐτὴ τὴ στιγμή... Γιὰ νὰ ἐπι- διαπραγματεύεται κάποια δου- μὲ τὰ Σοβιέτ... Νομίζω πὼς πρό- γιὰ πετρέλαια... Ἐν πάσῃ περι- ἕνα πρᾶγμα εἶνε βέβαιο, πὼς αἰφνιδίως, στὴν κατάστασι βρίσκεται τώρα ἡ περιουσία του, σσουνα σὲ μιὰ θέσι ἐξαιρετι- μένη, μὲ χρέη καὶ χωρὶς λε-

—Αὐτὸ εἶν' ἀλήθεια, ψιθύρισε, ἡ του εἶν' ἕνα χάος, ὅπου ὁ ἴ- πιστεύω ἔχει πελαγώσει.

—Καὶ κανεὶς δὲν ξέρει τίποτα;

—Μὰ ὄχι, εἶπε, ἀνασηκώνοντας τοὺς μὲ θυμό, δυσπιστεῖ σὲ ὅλο τὸν καὶ πρὸ πάντων σ' ἐμένα! Ἡ του! Μὰ τὶς κρύβει ἀπὸ μέ- νἆναι μαιτρέσσες!

—Ἔ! λοιπόν, ἄκουσε, ἂν μάθῃ, ἂν πὼς ἡ ζωή του ἀπειλεῖται, τὰ μέτρα του, εἶμαι βέβαιος! αὐτὸ θὰ τὸν κεντρίσῃ, τί διάβολο...

γέλασε ἐλαφρά:

—Ἡ τελευταία του δουλειά, ἡ τελευ- του προσπάθεια... Σκέψου... Ναί, νὰ τοῦ δώσῃς νὰ καταλάβῃ...

ἐνστίκτου, καὶ οἱ δυό τους γύ- κύτταξαν τὸ σπίτι. Στὸ πρῶτο, τὸ παράθυρο τοῦ Γκόλντερ ἦ- φωτισμένο.

κοιμᾶται...

—Ἀ! εἶπε ὑπόκωφα, δὲν μπορῶ νὰ δῶ, θά... Ποτέ του δὲν μὲ κατά- ποτέ του δὲν μ' ἀγάπησε... Τὸ, τὸ χρῆμα, σ' ὅλη του τὴ ζωή... χανή... χωρὶς καρδιά, χωρὶς αἰ- χωρὶς τίποτα... Τοῦ δόθηκα, ὁλόκληρα χρόνια μαζί του... ἦταν ὁ ἴδιος, ὅπως τώρα σκλη- ἀδιάφορος... Τὸ χρῆμα, ἡ δου-... Ποτέ του οὔτε ἕνα χαμόγελο, ἕνα χάδι... Φωνές, σκηνές... Ἀ! μουνα ποτὲ εὐτυχισμένη...

ασε. Σὲ μιὰ κίνησί της, ἡ ἀν- τοῦ ἠλεκτρικοῦ, κρεμασμένου ἄλλα, ἔκανε νὰ λάμπουν τὰ δια- τῶν αὐτιῶν της. Ὁ Χογυδς έλασε.

—Τί ὥμορφη νύχτα, εἶπε σὰν σ' ἐ-: τὰ λουλούδια μυρίζουν ὡραῖα, μιὰ γοητεία... Τὸ ἄρωμά σου εἶνε δυνατό, Γκλόρια, σοῦ τὸ εἶπα... όφορο, σκοτώνει αὐτὰ τὰ φτωχὰ φθινοπωρινὰ τριαντάφυλλα... Τί... αὐτὸ εἶν' ἔκτακτο... Ἀκοῦς θάλασσα... Πόσο ἡ νύχτα εἶνε ἥσυ-

—Ἄκουσε, στὸ δρόμο, τὶς γυναι- αὐτὲς φωνὲς ποὺ τραγουδοῦν... εἶνε γοητευτικό: αὐτὲς ἡ καθαρὲς φωνὲς μέσα στὴ νύχτα... Ἀ- αὐτὸ τὸ μέρος. Θὰ μοῦ κόστιζε εια, ἂν πουλούσατε αὐτὸ τὸ σπίτι.

—Τρελλάθηκες, ψιθύρισε, τ' εἶνε αὐ- ποὺ λές;

—Ὄχι, ἀλλά, Θεέ μου, μπορεῖ νὰ... Τὸ σπίτι αὐτὸ δὲν εἶνε στ' σου, δὲν εἶν' ἔτσι;

ἀπάντησε τίποτα. Ἐξηκολού-:

—Προσπάθησες τόσες φορές, θυμά- Ἔλεγε πάντα τὸ ρεφραίν του: ἀκόμα....» ἔ;

—Θἄπρεπε νὰ τοῦ μιλήσω ἀπόψε...

—Ναί, ἔτσι εἶνε καλύτερα...

—Ἀμέσως....

—Καλύτερα ἔτσι, ἐπανέλαβε.

κείνη σηκώθηκε μὲ κόπο.

—Ἀ! ὅλη αὐτὴ ἡ ἱστορία μ' ἐκ- ρίζει... Θὰ μείνῃς ἐδῶ;...

—Ναί, εἶνε τόσο ὡραῖα!

(Ἀκολουθεῖ)

Πῶς ἐννοοῦν τὴν ζωὴ ὁ Φασισμὸς καὶ ὁ Χιτλερισμὸς

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

τοὺς τούτους ἢ ἐκείνους, τοὺς μαύρους, τοὺς ἄσπρους, τοὺς ἐρυθρούς, τοὺς ὑποσχομένους τὴν εὐτυχίαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Δὲν πιστεύομεν οὔτε εἰς προγράμματα, οὔτε εἰς σχέδια, οὔτε εἰς ἁγίους, οὔτε εἰς ἀποστόλους, οὔτε εἰς τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρωπίνου Γένους, οὔτε εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας. Πιστεύομεν μόνον— ἡ διάθεσις τῆς αὐτοθυσίας εἶνε ἐπίσης ἀπὸ τὰ ζώπυρα ἡμῶν—εἰς τὰς ἰδίας ἡμῶν δυνάμεις εἰς τὰς ὁποίας καὶ στηρίζεται ὁ ἀγών μας».

Ἐὰν ὁ φασισμὸς δὲν ἦτο μία βαθεῖα πίστις πῶς θὰ ἐξησφαλίζετο ἡ στωϊκότης, ἡ καρτερία, τὸ θάρρος τῶν ὀπαδῶν του; Ἀλλ' ὅταν ὁ Μουσσολίνι ἐμφανίζεται ἀπερίφραστα πολέμιος πολλῶν τοῦ παρελθόντος θεωριῶν δὲν παύει ἀντιθέτως, ἀπὸ τοῦ νὰ ὑποστηρίζῃ εἰς πᾶσαν εὐκαιρίαν ὅτι ἡ παράδοσις εἶνε ἡ μεγαλυτέρα πνευματικὴ δύναμις τῶν λαῶν, ἐφ' ὅσον ἀποτελεῖ δημιουργίαν σταθερὰν καὶ διαδοχικὴν τῆς ψυχῆς των καὶ ὅτι ἡ ἀνάμνησις τῆς παλαιᾶς φυλετικῆς ἀλκῆς πρέπει νὰ παραμένῃ ἀπαραμειώτως ἰσχυρά. Δὲν εἶνε ὀλιγώτερο ἔντονο καὶ ἐνθουσιαστικὸ τὸ κήρυγμα τοῦ Χίτλερ διὰ τὴν «ράτσα»: «Τίποτε ἐκτὸς τοῦ πλαισίου τῆς φυλετικῆς ρώμης. Ὁ καθεὶς εἰς τὴν θέσιν του ἐντὸς τῆς ἑνότητος τοῦ λαοῦ. Τὸ πᾶν ἡ ράτσα ὄχι τὸ ἄτομον. Εἰς τὰ σφρίγη της ὅλη ἡ ἐθνική μας ὑπόστασις. Δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς πολυενδιαφέρει ἡ ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος. Ἀλλὰ πρέπει νὰ μᾶς συγκλονίζῃ ἡ ἱστορία τῆς φυλῆς μας». Καὶ οἱ δύο δικτάτορες ὑμνηταὶ τοῦ φυλετικοῦ μεγαλείου. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ Μουσσολίνι δὲν ἐξεστράτευσεν ὅπως ὁ Χίτλερ, ὑπὲρ τῆς καθαροαίμου φυλῆς, δὲν κατεδίωξε, δὲν ἐφανάτισε διὰ τῆς ἐξάρσεως τοῦ μίσους. Ὁ Ἰταλὸς δικτάτωρ εἶπε κάτι ἄλλο: «Ἡ ράτσα εἶνε κατὰ 95 % αἴσθημα καὶ κατὰ 5 % πραγματικότης». Διότι πράγματι τὸ αἴσθημα εἶνε ἀπὸ τὰ ζωηρότερα κίνητρα τῆς ψυχῆς. Ὁ Ταὶν εἶχε γράψει: «Τοὺς λαοὺς ἐξεγείρει πολὺ περισσότερο τὸ αἴσθημα παρὰ ἡ ἰδέα».

Ἡ Ρώμη ἐθριάμβευσε καὶ κατενίκησε τὰς μεγαλυτέρας δοκιμασίας καὶ δι' ἄλλους λόγους ἀλλὰ καὶ διότι δὲν εἶχε χάσει ποτὲ τὸ συναίσθημα τοῦ φυλετικοῦ μεγαλείου.

ΑΧ. ΚΑΛΕΥΡΑΣ

ΟΙΝΟΙ ΣΑΜΟΥ ἐπιτραπέζιοι καὶ τονωτικοὶ 120 ἐτῶν. Δι' ἀσθενεῖς, ἀναρρωνύοντας, γέροντας καὶ συνιστώμενοι παρὰ ἰατρῶν. γνήσιοι εὑρίσκονται μόνον εἰς τὸ κατάστημα ΚΩΝΣΤ. ΒΕΡΓΟΠΟΥΛΟΥ, Θεμιστοκλέους 8.

Ἀθλητισμὸς

— Τὸ πρωτάθλημα σπάθης

Εἰς τὸ Λαϊκὸν Γυμναστήριον ἤρχισαν χθὲς μὲ συμμετοχὴν 30 ἀγωνιστῶν οἱ ἀγῶνες τοῦ πρωταθλήματος σπάθης. Κατὰ τὴν χθεσινὴν πρώτην ἡμέραν ἐτελέσθησαν αἱ προκριματικαὶ καὶ ἡμιτελικαὶ συναντήσεις, σήμερον δὲ τὴν 10ην π. μ. ἀκριβῶς θ' ἀρχίσουν αἱ τελικαὶ τοιαῦται.

Τὰ τεχνικὰ ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Προκριματικοί:

Α΄ σειρά.—Προεκρίθησαν οἱ Γενηματᾶς, Παπαγεωργίου, Κωνσταντινίδης καὶ Κουτσογιαννόπουλος μὲ 4 νίκας ἕκαστος.

Β΄ σειρά.—Προεκρίθησαν οἱ Νικολόπουλος, Μανωλέσος, Παπαρόδου μὲ 7 νίκας καὶ Ψαράκης μὲ 5 νίκας.

Γ΄ σειρά.—Προεκρίθησαν οἱ Μπότασης μὲ 6 νίκας, Μολτίσας μὲ 5 καὶ Σιακᾶς, Ἐμίρης, Στρατηγὸς ἀνὰ 3.

Ἡμιτελικοί:

Α΄ σειρά.—Προεκρίθησαν διὰ τοὺς τελικοὺς Παπαρόδου μὲ 7 νίκας, Ψαράκης καὶ Μολτέσας ἀνὰ 5 καὶ Σπηλιωτόπουλος 3.

Β΄ σειρά.—Μπότασης καὶ Μανωλέσος ἀνὰ 5 νίκας, Νικολόπουλος 4 καὶ Κοντογιάννης 3.

— Ἀθῆναι — Μπάρι

Ἡ ἀντιπροσωπευτικὴ ὁμὰς τῆς πόλεως Μπάρι εἰς τὴν ὁπλομαχίαν φθάνει μεθαύριον Τρίτην μὲ τὸ Ἰταλικὸν τῆς «γραμμῆς «Μπέλλα Βίτσα» διὰ νὰ συναντηθῇ μὲ τὴν ὁμάδα τῶν Ἀθηνῶν.

Οἱ ἀγῶνες θὰ διεξαχθοῦν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ "Παρνασσοῦ" διὰ τὰ ὁμαδικὰ ἀγωνίσματα καὶ τὰ κατ' ἄτομον εἰς τὰς αἰθούσας τῆς «Μεγάλης Βρεττανίας» τὸ προσεχὲς Σάββατον.

Τὸ πρόγραμμα τῶν συναντήσεων καθωρίσθη ὡς ἑξῆς:

Τετάρτη, 6 Δεκεμβρίου.—Ἀγὼν ξίφους ἀσκήσεως.

Παρασκευή, 8 Δεκεμβρίου.— Ἀγὼν ξίφους τριγωνικοῦ.

Κυριακή, 10 Δεκεμβρίου. — Ἀγὼν σπάθης.

Διὰ τὴν νικήτριαν ὁμάδα τοῦ τριγωνικοῦ ξίφους ἠθλοθέτησε βαρύτιμον ἔπαθλον ὁ πρόεδρος τῆς Ἰταλικῆς ὁπλομαχητικῆς Ὁμοσπονδίας. Ἔπαθλα ἠθλοθέτησαν ἐπίσης ὁ Δῆμος Ἀθηναίων καὶ ἄλλοι.

Αἱ ἱπποδρομίαι

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν χθεσινῶν ἱπποδρομιῶν ἔχουν ὡς ἑξῆς:

1η Ἱπποδρομία. Δάφνη 15-16, Γλάρος 32.

2α Ἱπποδρομία. Ἀμὶρ Ἔλ Πάρκ 40-14, Ἀτουὰν 18, πετὶ Μπλέ 12. Διεγράφη Ναμπίχ.

3η Ἱπποδρομία. Λέων 28-17, Διόνυσος 25.

4η Ἱπποδρομία. Ντερμπεντέου 87 20, Λάβλυ Λὶπς 14, Γκλάντ Ἄϊ 15.

5η Ἱπποδρομία. Ἄλ Ἀκρὰζ 16-11, Ἀφούφ 14. Διεγράφη Ἐσποὰρ.

6η Ἱπποδρομία. Ὄμεν Γκέρλ 21-12, Ζαντεμὶρ 15, Γύψ 15.

Πρῶτον σύνθετον, 2×2: δρχ 50=375, δρχ. 25=210. Νέον σύνθετον, 2×2: δρχ. 50=2134, δρχ. 25=733. Δεύτερον σύνθετον, 4×3: δρχ. 50=180, δρχ. 25=93.

☘

Οἱ πιθανώτεροι νικηταί: Πιθανώτεροι νικηταὶ κατὰ τὰς σημερινὰς ἱπποδρομίας εἶνε:

1η Ἱπποδρομία: Φλωρίκα, Ζοζιμπέρ.

2α Ἱπποδρομία: Μαμπίρα, Γκράτσια, Τέτι.

3η Ἱπποδρομία: Μάϊ Λαίδη, Πόλα Νέγκρι.

4η Ἱπποδρομία: Διάβολος, Ἀννάν, Μπασάρ.

5η Ἱπποδρομία: Μαχρούς, Σαίξπηρ, Χασούν.

6η Ἱπποδρομία: Γκραντέσα, Καλμέτ, Νόγκι.

Ἀλληλογραφία

Λεξικοῦ

Νικόλ. Μουτσικόπουλον, Τρίκκαλα. Ἀναμένομεν ὑπόλ. δραχ. 16.60.

Β. Σιρμῆν, Ἰθάκην. Ἀναμένομεν ταχυδρομικὰ δραχ. 12.80.

Εὐστ. Μπάκαν, Γιαννιτσά. Ὁμοῦ μετὰ τοῦ Γ΄ τόμου θὰ λάβετε ἅπαντας κανονικῶς.

Παναγ. Σιγγούνας, Ἀλεξανδρούπολιν. Ὁμοῦ μετὰ τοῦ Γ΄ τόμου θὰ λάβετε ἅπαντας κανονικῶς.

Ἀλέξ. Ναστόπουλον, Φάρσαλα. Σᾶς ἐστάλη ἁπλοῦν τὴν 30)10)33.

Β. Βύζαν Νομ. Πέλλης, Ἔδεσσα. Ἀναμένομεν ταχ)κὰ δραχ. 12.80.

Ἐπαρχιῶν

κ. Ν. Ποντίδην, Καλαμαριὰν Θεσσαλονίκης. Ἀπὸ τὸν σχετικὸν φάκελλον ἐλλείπει ὁ τίτλος κυριότητος τοῦ δηλωθέντος ἀκινήτου. Μόλις ὑποβληθῇ, θὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν οἰκείαν ἐπιτροπὴν πρὸς ἐκδίκασιν.

κ. Α. Πανουτσόπουλον, Πάτρας. 1) Τὰ δικαιολογητικά σας ἔλαβον ἀριθμὸν πρωτοκόλλου ὑπουργείου Παιδείας 64835 καὶ ἐδόθησαν πρὸς ἐνέργειαν. Θὰ παρακολουθήσωμεν τὴν ὑπόθεσιν. 2) Δὲν ἔχει διατυπωθῆ τελικῶς καὶ κατὰ συνέπειαν πᾶσα σχετικὴ πληροφορία θὰ ἦτο ἀμφιβόλου ἀκριβείας.

Συνδρομητήν, Μαλανιούς. Ἡ ἀλληλογραφία τῆς συντάξεώς σας ἐπεστράφη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, ἐκ τοῦ Συνεδρίου, πρὸς συμπλήρωσιν, πρόκειται δὲ κατ' αὐτὰς νὰ ἐπιστραφοῦν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον μετὰ τῶν ζητηθέντων νέων δικαιολογητικῶν.

Περραιβόν, Βέρροιαν. Ἐφ' ὅσον ὑπερέβητε τὸ 45ον ἔτος, δὲν δύνασθε νὰ διορισθῆτε.

κ. Ρ. Πέτρου. Ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ διορισμός, ἔστω καὶ εἰς τὸ μέσον τοῦ σχολικοῦ ἔτους, ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχῃ κενὴ θέσις.

Ι. Ἀρκάδα. 1) Ἐδημοσιεύθη ὁ κατάλογος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. 2) Ὁ διαγωνισμὸς πρὸς διορισμὸν 3 ὑπογραμματέων τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν θὰ γίνῃ τὴν 18 Δεκεμβρίου. Ἀπαιτεῖται πτυχίον Νομικῆς ἢ Φιλοσοφικῆς σχολῆς.

Τακτικὸν Ἀναγνώστην Α.Ι.Λ., Θεσσαλονίκην. Δὲν δικαιοῦσθε ἀπαλλαγῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ στρατολογίας.

κ. Ι. Ἀντωνίου, Πύργον. Ὁμοίως.

ΑΠΟΧΩΡΗΣΙΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΣ

Ἀπεχώρησεν ὁλοτελῶς ἀπὸ μηνὸς ἤδη ἐκ τῆς Προτύπου Πολυκλινικῆς ὁ Διδάκτωρ Δ. ΑΡΧΙΓΕΝΗΣ καὶ δέχεται πάντοτε εἰς τὸ Καρδιολογικὸν Ἰνστιτοῦτον ΠΑΤΗΣΙΩΝ 107, στάσις Ἀγγελοπούλου. Ὧραι ἐπισκέψεων 10—12 π. μ. καὶ 3—6 μ. μ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΓΡΑΦΕΩΝ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΗΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Προεκηρύχθησαν διαγωνισμοὶ πρὸς κατάρτισιν πινάκων γραφέων Ἀγροφυλακῆς (βαθμὸς ὑπουργικοῦ γραφέως β΄ τάξεως) Ἐποπτικῶν Περιφερειῶν Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας Λευκάδος καὶ Κεφαλληνίας, ἐνεργηθησόμενοι διὰ μὲν τὴν περιφέρειαν Λευκάδος τὴν 11 Ἰανουαρίου 1934, διὰ δὲ τὴν περιφέρειαν Κεφαλληνίας τὴν 10 Φεβρουαρίου 1934.

Αἱ αἰτήσεις τῶν ὑποψηφίων μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων πιστοποιητικῶν καὶ τῶν τοιούτων, δι' ὧν ἐπικαλοῦνται τὰ εὐεργετήματα τοῦ νόμου 4042 «περὶ προστασίας θυμάτων πολέμου» καὶ 5781 «περὶ προστασίας πολυτέκνων», δέον νὰ ὑποβληθῶσι διὰ μὲν τὸν διαγωνισμὸν Λευκάδος εἰς τὸν Ἐπόπτην Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας Λευκάδος μέχρι τῆς 8ης Ἰανουαρίου 1934, διὰ δὲ τὸν διαγωνισμὸν Κεφαλληνίας εἰς τὸν Ἐπόπτην Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας Κεφαλληνίας μέχρι τῆς 15ης Φεβρουαρίου 1934.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν (Διεύθυνσιν Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας) καὶ παρὰ τοῖς Ἐπόπταις Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας Κεφαλληνίας καὶ Λευκάδος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Νοεμβρίου 1933
(Ἐκ τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

ΛΙΜΠΕΛΑΪ
ΜΙΑ ΑΓΑΠΗ ΟΥΡΑΝΙΑ!
—Ἁγνή, σὰν τὸ πρῶτο ἐρωτικὸ δάκρυ πρωταγάπητου κοριτσιοῦ!
—Μεγάλη, σὰν τὸν κόσμο!
—Ὡραία, σὰν τὴ ζωή!
—Αἰώνια, σὰν τὸ θάνατο!
ΛΙΜΠΕΛΑΪ
Μέγα ἐρωτικὸν δρᾶμα, παρμένο ἀπὸ τὸ ὁμώνυμον δημοφιλὲς ἔργον τοῦ διασήμου συγγραφέως
ΣΝΙΝΤΣΛΕΡ
μὲ τὴν ὑπέροχη καλλιτέχνιδα
ΜΑΓΔΑ ΣΝΑΪΝΤΕΡ

Τὴν ΟΛΓΑ ΤΣΕΧΟΒΑ καὶ τὸν ΠΑΟΥΛ ΧΕΡΜΠΙΓΚΕΡ
ΕΙΝΕ Η ΤΑΙΝΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΕΚΙΝΗΣΕ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΟΛΟΚΛΗΡΗ
ΠΡΟΕΒΛΗΘΗ
Στὸ Βερολῖνον 12 ἑβδομάδες
Στὴ ΒΙΕΝΝΗ σὲ 8 Κινηματογράφους συγχρόνως
Στὸ ΠΑΡΙΣΙ 9 ὁλοκλήρους μῆνας.
ΑΠΟ ΑΥΡΙΟΝ ΣΤΟ
ΣΠΛΕΝΤΙΤ
Καθ' ἑκάστην ἔναρξις ἀπὸ τῆς 2ας μ.μ. μὲ τιμὰς ἠλαττωμένας

CHEF D'OEUVRE PRECIEUSE!
(ΠΟΛΥΤΙΜΟΝ ΜΕΓΑΛΟΥΡΓΗΜΑ!)
ΕΤΣΙ ὠνόμασεν
Ο ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ
Τὸ Μουσικὸν δραματικὸν θαῦμα
ΣΕΡΕΝΑΤΑ ΣΟΥΜΠΕΡΤ
(LEISE FLEHEN MEINE LIEDER)
(LA SYMPHONIE INACHEVÉE)
Μουσικὴ
ΦΡΑΝΤΣ ΣΟΥΜΠΕΡΤ
Μουσικὴ ἐπεξεργασία
ΒΙΛΛΥ ΣΜΙΤ - ΓΚΕΝΤΝΕΡ
Μουσικὴ ἐκτέλεσις
Η ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ
Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ
Η ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΠΕΡΑΣ ΤΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ
Η ΤΣΙΓΓΑΝΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΓΚΟΥΛΑ ΧΟΡΒΑΘ
Σκηνοθεσία
ΒΙΛΛΥ ΦΟΡΣΤ
Πρωταγωνίστρια
ΜΑΡΘΑ ΕΓΚΕΡΘ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΝ ΜΕΓΑΛΟΥΡΓΗΜΑ
ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΘΑΥΜΑ
ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟΝ ΘΕΑΜΑ
ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΕΝΝΕΖΙΚΗ ΠΟΥ ΜΕΤΑΡΣΙΩΝΕΙ ΤΙΣ ΨΥΧΕΣ
ΜΟΥΣΙΚΗ ΟΥΓΓΑΡΕΖΙΚΗ ΠΟΥ ΦΕΡΝΕΙ ΤΗ ΛΗΘΗ ΚΑΘΕ ΚΑΫΜΟΥ
ΧΑΝΣ ΓΙΑ ΡΑΪ
(τοῦ θεάτρου τῆς Βιέννης)
ΑΠΟ ΑΥΡΙΟΝ ΣΤΟ
ΤΙΤΑΝΙΑ
Καθ' ἑκάστην 2—4 τιμαὶ ἠλαττωμέναι
«ΜΗΝΥΤΩΡ»

ΜΙΑ ΕΣΠΕΡΙΣ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΣ
ΜΕ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΕΚΛΕΚΤΟΝ
ΜΕ ΤΗΝ ΓΟΗΤΕΙΑΝ ΤΗΣ ΡΟΥΛΕΤΤΑΣ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΑΓΗΝΗΝ ΤΟΥ ΩΡΑΙΟΚΟΣΜΟΥ
ΑΠΟΨΕ ΚΥΡΙΑΚΗΝ (ΖΟΥΡ - ΦΙΞ)
ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΖΙΝΟ ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ
ΘΑ ΔΙΑΝΕΜΗΘΟΥΝ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΚΑ ΔΩΡΑ ΤΗΣ ΡΟΥΛΕΤΤΑΣ
ΚΑΙ ΔΙΑΔΡΟΜΗΝ ΔΩΡΕΑΝ

Ἀγοράζετε ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΡΑΔΙΟ
ΑΠΟΚΤΗΣΑΤΕ ΤΟ ΠΟΛΥΤΙΜΟΝ ΔΩΡΟΝ ΤΟΥ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 3
«ΔΙΤΣ»

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ ΕΝΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΝ ΜΕ 8000 ΔΡΧ.
MAGIC VOICE
ΜΕ ΒΡΑΧΥΤΑΤΑ—ΒΡΑΧΕΑ—ΜΕΣΑ—ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΑ ΚΥΜΑΤΑ
ΣΥΝΕΧΟΥΣ ΚΑΙ ΕΝΑΛΛΑΣΣΟΜΕΝΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ
Κ. Α. ΕΛΕΥΘΕΡΟΠΟΥΛΟΣ & Σια ΘΗΣΕΩΣ 7, ΤΗΛ. 23-338

Η ΜΟΔΑ ΤΟΥ 1934
Στὸ κομψὸ Κατάστημα Νεωτεριστικῶν
«ΤΟ ΡΕΚΟΡ»
θὰ βρῆτε τὰ νέα εἴδη τῆς SAISON Ἤτοι Κομβία, Ἀγγραφ, Γάντια, Τσάντες, Μπλοῦζες, Καλτσες, Κιλόττες, Κασκώλ, Φανέλλες, Μανδήλια, Καλτσοδέτες, Δαντέλλα, Παδούμια, Παιδικὰ ὑποδήματα καὶ διάφορα εἴδη Φιγουρινίων.
ΔΗΜ. ΚΟΡΑΚΗ
Ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας 16. Τηλέφ. 21.595

ΑΙ ΠΑΣΙΓΝΩΣΤΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΚΑΥΣΕΩΣ
ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ
JUNKER RUH
ΠΡΑΤΗΡΙΑ ΣΤΑΔΙΟΥ 53 α ΑΛΕΞ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ & Σια

ΜΕΓΑ ΣΑΝΑΤΟΡΙΟΝ
:: ΜΕΛΙΣΣΙΩΝ ::
(ΜΕΤΑΞΥ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΠΕΝΤΕΛΗΣ)
Τὸ εὔκρατον καὶ ξηρότατον κλῖμα, ἡ ἐξαιρετικὴ ἀτμοσφαιρικὴ διαύγεια, τὸ ἐξαιρετικὸν ἀσβεστοῦχον ὕδωρ καὶ αἱ τελειόταται διαγνωστικαὶ θεραπευτικαὶ καὶ ὑγιεινολογικαὶ ἐγκαταστάσεις καθιστοῦν τὸ Σανατόριον Μελισσίων ἐφάμιλλον τῶν καλλιτέρων Εὐρωπαϊκῶν.
Τιμαὶ ἀπὸ 195 δρχ. ἡμερησίως. Ἀριθ. τηλ. 22.794.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ
Τὴν καλλιτέραν συλλογὴν ὅπως πάντοτε εἰς ΠΑΛΤΑ καὶ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΜΑΛΛΙΝΑ ὡς καὶ Κουβέρτες Μάλλινες Ἑλλην. Ἐριουργίας παρέλαβε τὸ Κατάστημα
Ν. Γ. ΣΟΦΟΥ
(πρώην Ἀκριβοῦ)
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ — ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ
«ΔΕΟ»

ΟΙ ΠΑΣΧΟΝΤΕΣ ΕΚ ΚΗΛΗΣ
(ΞΥΓΚΙ, ΚΑΤΕΒΑΣΜΑ, ΣΠΑΣΙΜΟ)
Πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅτι τὸ μυστικὸν τῆς συγκρατήσεως τῆς ΚΗΛΗΣ κατέχει μόνον ὁ
ΧΡΗΣΤΟΥ
Αὐτὸ μαρτυροῦν τουλάχιστον αἱ χιλιάδες κηλοπαθῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν συνεχῆ ἐφαρμόζει τὰ διάφορα συστήματά του.
Προτιμᾶτε λοιπὸν ἐὰν θέλετε τὴν ἀνακούφισί σας τοὺς ἐπὶ μέτρῳ κατασκευαζομένους Κηλεπιδέσμους
ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ Χ. ΧΡΗΣΤΟΥ
(Ὁδὸς Γ΄ Σεπτεμβρίου 51)
Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ζητήσατε δωρεὰν ὁδηγὸν μετρήσεως.

Η ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ - ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ

ΑΠΗΡΓΗΣΑΝ ΚΑΙ ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Συνεχίσθη καὶ χθὲς ἡ ἀπεργία τῶν φοιτητῶν.

Τὴν πρωΐαν ἐπιτροπὴ ἀπεργῶν, μεταβᾶσα εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον, ἐπέδωκεν ὑπόμνημα τῶν κατὰ Σχολὰς αἰτημάτων τῶν σπουδαστῶν. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς διεβίβασε τὸ ὑπόμνημα εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Παιδείας μὲ τὴν παράκλησιν, ὅπως συνεννοηθῇ σχετικῶς μὲ τὸν κ. πρύτανιν, ὅπερ καὶ ἐγένετο.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς συνεννοήσεως, ὁ κ. Μακρόπουλος ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ προβῇ εἰς τὴν ἔκδοσιν οἱουδήποτε ἀνασταλτικοῦ διατάγματος τοῦ Πανεπιστημιακοῦ ὀργανισμοῦ, ἐὰν προηγουμένως δὲν ἔχει τὴν σύμφωνον γνώμην τῆς Συγκλήτου. Ἐπίσης ὅτι συνεφώνησε μετὰ τοῦ κ. Σεφεριάδη, ὅπως μὴ ἀνοίξῃ τὸ Πανεπιστήμιον, ἐὰν προηγουμένως δὲν ὑποχωρήσουν οἱ φοιτηταί. Ὁ κ. πρύτανις, ἐξ ἄλλου, ἐτόνισεν ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μείνῃ ἀπροστάτευτος ἡ Πανεπιστημιακὴ περιουσία, πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον διέταξε τὸ κλείσιμον τόσον τοῦ Πανεπιστημίου, ὅσον καὶ τῆς Λέσχης. «Εἶνε ἀχαρακτήριστος ἡ στάσις τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, κατέληξεν, οἱ ὁποῖοι τάσσονται παρὰ τὸ πλευρὸν ὀλίγων ἀμέσων ἀπορριφθέντων».

Οἱ φοιτηταὶ ἐξέδωκαν χθὲς τὴν ἑσπέραν ἀνακοινωθέν, διὰ τοῦ ὁποίου διαμαρτύρονται διὰ τὰς δηλώσεις τοῦ κ. πρυτάνεως. Περαιτέρω δηλοῦν ὅτι θὰ συνεχίσουν τὴν ἀπεργίαν των, μέχρι τῆς πλήρους ἱκανοποιήσεως τῶν αἰτημάτων των.

Δι' ἑτέρου ἀνακοινωθέντος της ἡ ἀπεργιακὴ ἐπιτροπὴ καλεῖ τοὺς φοιτητὰς ν' ἀγωνισθοῦν ὑπὸ τὴν σημαίαν της, «τσακίζοντες οἱανδήποτε διασπαστικὴν καὶ ἐκφυλιστικὴν κίνησιν».

Τέλος ἡ ἐπιτροπὴ διαμαρτύρεται διὰ τὴν σύλληψιν τῶν 40 φοιτητῶν καὶ τὴν καταδίκην τινῶν ἐξ αὐτῶν.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 2. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Σήμερον τὴν μεσημβρίαν συνῆλθον εἰς συνεδρίασιν οἱ φοιτηταὶ ὅλων τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἐνέκριναν ψήφισμα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, περιλαμβάνον τὰς ἀπόψεις των ἐπὶ τῶν ἐκκρεμούντων φοιτητικῶν ζητημάτων.

Τὴν 4ην ἀπογευματινήν, 50μελὴς ἐπιτροπὴ ἐζήτησε νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν πρύτανιν κ. Κυριακίδην, ἵνα ἐπιδώσῃ τὸ ἐγκριθὲν ψήφισμα. Ὁ πρύτανις ὅμως ἠρνήθη νὰ δεχθῇ τὴν ἐπιτροπήν.

Ἐν τέλει τριμελὴς ἐπιτροπὴ ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τοῦ κ. Κυριακίδου, ὅστις ἠρνήθη ν' ἀκούσῃ τὰ αἰτήματα τῶν φοιτητῶν. Κατόπιν τούτου οἱ φοιτηταὶ συνεκρότησαν διαδήλωσιν διὰ τῶν κεντρικωτέρων ὁδῶν τῆς πόλεως.

Ἀργὰ τὴν ἑσπέραν συνῆλθεν ἐκ νέου ἡ 50μελὴς ἐπιτροπὴ καὶ ἀπεφάσισε τὴν κήρυξιν παμφοιτητικῆς ἀπεργίας.

ΚΑΘΙΕΡΟΥΤΑΙ Η ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΤΗΒΕΝΝΟΣ

ΟΔΗΓΙΑΙ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

Καταρτισθὲν θ' ἀποσταλῇ πρὸς δημοσίευσιν τὸ διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου καθιεροῦται ἀπὸ τῆς 20ῆς Ἰανουαρίου 1934 ἡ δικαστικὴ τήβεννος διὰ τὰ μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν Ἐφετείων καὶ τοὺς παρ' αὐτοῖς εἰσαγγελεῖς ἐν ὥρᾳ δημοσίων συνεδριάσεων.

Ἡ τήβεννος τῶν δικαστῶν θὰ εἶνε μαύρη, ἐξ ὑφάσματος ἐρέας καὶ μετάξης μετὰ περιλαιμίου, λαιμοδέτου καὶ προστηθίου πτυχωτοῦ ἐκ λευκοῦ λινοῦ. Ἡ ἀμφίεσις θὰ συμπληροῦται διὰ δικώχου πίλου μετὰ πτερυγίων ἐκ τοῦ ἰδίου μέλανος ὑφάσματος.

Τῶν εἰσαγγελέων καὶ ἡ τήβεννος καὶ ὁ δίκωχος πῖλος θὰ εἶνε ὡς καὶ τῶν δικαστῶν ἐξ ὑφάσματος ἐρέας, χρώματος ὅμως κυανοῦ βυζαντινῆς ἀποχρώσεως (μπλὲ ρουά). Οἱ εἰσαγγελεῖς θὰ φέρουν εἰς τὸν τράχηλον, ἀντὶ τοῦ περιλαιμίου τῶν δικαστῶν, περιτραχήλιον ἐκ λεπτοῦ μεταξωτοῦ ὑφάσματος, ὠχρᾶς ἰοβοδίνης ἀποχρώσεως. Τὸ περιτραχήλιον τοῦτο θὰ καταπίπτῃ ἐν πτυχαῖς καὶ θ' ἀναδένεται ἐπὶ τοῦ στήθους.

Αἱ ἐσθῆτες καὶ οἱ δίκωχοι πῖλοι θὰ ἐκτελεσθοῦν ἐπὶ τῇ βάσει σχεδίου ὑπάρχοντος εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, ἀντίτυπον τοῦ ὁποίου θ' ἀποσταλῇ εἰς τὰ δικαστήρια, ὁμοῦ μὲ δεῖγμα τῶν ὑφασμάτων.

Τήβεννον ἐπίσης θὰ φέρουν καὶ οἱ δικαστικοὶ γραμματεῖς, ἁπλῆν ὅμως καὶ ἄνευ οὐδενὸς διακριτικοῦ ἐξ ὑφάσματος μαλλίνου ἢ βαμβακεροῦ μετὰ περιλαιμίου γυριστοῦ.

☘

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης λαβὼν ἀφορμὴν ἐκ τοῦ ἐπεισοδίου μεταξὺ τῶν δύο δικαστῶν Μεσολογγίου, ἀπηύθυνε πρὸς τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς τοῦ κράτους μακρὰν ἐγκύκλιον εἰς τὴν ὁποίαν ἐκθέτει τὰς ἀντιλήψεις του ὅσον ἀφορᾷ τὰς σχέσεις τῶν δικαστῶν πρὸς τὴν κοινωνίαν, πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τοὺς ἐκπροσώπους τῶν ἄλλων κρατικῶν ἐξουσιῶν. Ἐπίσης δίδει ὁδηγίας διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως κατὰ τὰς συνεδριάσεις.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν συνεκροτήθη σύσκεψις τῶν διευθυντῶν τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν, καθ' ἣν ἐλήφθησαν ὁριστικαὶ ἀποφάσεις σχετικῶς μὲ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ νέου Λαχείου τοῦ Στόλου καὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας.

Κατὰ τὴν σύσκεψιν ἀπεφασίσθη ὅπως προκριθῇ τὸ σύστημα τοῦ Αὐστριακοῦ λαχείου, καθόσον καὶ μεγαλύτερα ἔσοδα εἰς τὸ Κράτος ἀποφέρει καὶ κέρδη παρέχει σοβαρὰ εἰς τοὺς μετέχοντας αὐτοῦ.

Τὸ νέον Λαχεῖον θὰ κληρώνεται δώδεκα φορὰς τὸ ἔτος. Ἕκαστος λαχνὸς θὰ μετέχῃ εἰς ἓξ κληρώσεις. Πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως τὸ ἔτος χωρίζεται εἰς δύο χρονικὰς περιόδους ἐντὸς ἑκατέρας τῶν ὁποίων θὰ ἐνεργοῦνται αἱ κληρώσεις. Ὁ ἀγοράζων ἕνα λαχνὸν πρὸ τῆς πρώτης κληρώσεως ἑκάστης χρονικῆς περιόδου θὰ δικαιοῦται νὰ μετέχῃ καὶ τῶν ἓξ κληρώσεων τῆς αὐτῆς περιόδου. Ἐὰν τις ἀγοράσῃ λαχεῖον μετὰ τὴν πρώτην κλήρωσιν, ἡ τιμὴ αὐτοῦ εἶνε διπλασία, μετὰ τὴν δευτέραν τριπλασία καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἡ τιμὴ ἑκάστου λαχνοῦ α΄ κληρώσεως ὁρίζεται εἰς ἑκατὸν δραχμάς. Θὰ ὑπάρχουν δὲ καὶ ὑποδιαιρέσεις αὐτοῦ 50 δραχμῶν καὶ 25 δραχμῶν.

Τὸ ποσὸν τῶν κερδῶν καθὼς καὶ αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι θὰ κανονισθοῦν εἰς νέαν σύσκεψιν.

ΤΑ ΥΓΙΕΙΝΑ ΜΕΤΡΑ ΕΙΣ ΣΕΡΡΑΣ

Ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Κρατικῆς Ὑγιεινῆς κ. Τσακόπουλος ἀνεκοίνωσε χθὲς σχετικῶς μὲ τὰ γραφέντα περὶ τῶν σημειωθέντων εἰς Δράμαν κρουσμάτων ἐξανθηματικοῦ τύφου, διφθερίτιδος καὶ ὀστρακιᾶς, ὅτι εὐθὺς ὡς ἐλήφθη ἡ σχετικὴ ἀναφορὰ τοῦ νομάρχου Δράμας τὸ ὑπουργεῖον ἀπέστειλεν ἱκανὴν ποσότητα ἐμβολίων καὶ ὀρῶν. Ὡσαύτως διετέθη καὶ ἀνάλογος πίστωσις καὶ ἐπεστήθη ἡ προσοχὴ τῶν ὑγειονομικῶν ἀρχῶν Δράμας ἐπὶ τῆς ἀμέσου λήψεως τῶν ἐνδεδειγμένων μέτρων.

Ἐπίσης ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀθηνῶν ὑγιεινολόγος ἰατρὸς πρὸς συντονισμὸν καὶ παρακολούθησιν τῶν λαμβανομένων ὑγειονομικῶν μέτρων ὑπὸ τῶν ἐπὶ τόπου συνεργαζομένων ὑγειονομικῶν ὑπηρεσιῶν. κῶν, δ λόγους ἀσφαλείας.

ΤΡΑΓΙΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ

Προχθὲς τὴν νύκτα ἡ Εὐγενία Βλασάκη, ἐτῶν 25, ὑπηρέτρια τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πολυτεχνείου κ. Γεωργακοπούλου, κατοικοῦντος ἐν Ψυχικῷ, ἐνῷ ἐπεχείρει νὰ ἀνάψῃ πῦραν εἰς τὸ τζάκι προεκάλεσεν ἀνάφλεξιν μιᾶς φιάλης οἰνοπνεύματος. Τὸ πῦρ μεταδοθὲν εἰς τὰ ἐνδύματα τῆς νέας προεκάλεσεν εἰς αὐτὴν θανατηφόρα ἐγκαύματα, ἐκ τῶν ὁποίων καὶ ἀπέθανεν ἐνῷ μετεφέρετο εἰς τὴν κλινικήν.

ΟΙ ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ ΤΟΥ κ. ΔΡΑΓΟΥΜΗ

Ἐλάβομεν ἐκ Βερροίας τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

«Διάφορα ἰδιοτελῆ πρόσωπα εἰσηγοῦνται τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ κ. Φ. Δραγούμη ἀπὸ τὴν Γενικὴν Διοίκησιν Μακεδονίας. Ἡ κακόβουλος αὐτὴ εἰσήγησις οὐδόλως ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰ αἰσθήματα τοῦ λαοῦ τῆς Μακεδονίας, ὁ ὁποῖος εἶνε πλήρως ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὴν σώφρονα, δραστηρίαν καὶ ἐπωφελῆ ἄσκησιν τῶν λεπτῶν καθηκόντων τοῦ Γεν. Διοικητοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Δραγούμη, ἐξυψοῦντος διὰ τῆς ἰδεώδους διοικήσεώς του τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν συνείδησιν σύμπαντος τοῦ Μακεδονικοῦ λαοῦ».

Τὸ ὡς ἄνω τηλεγράφημα ὑπογράφουν διὰ τὰς περιφερείας Νιαούσης καὶ Βερροίας οἱ κ. κ. Γ. Τζῆρας ἔμπορος, Νικόλαος Χατζάκος κτηματίας, Παναγιώτης Καζαντζιώτης ἔμπορος, Κ. Τσιτσῆς ἔμπορος, Νικ. Κωστάκης δικηγόρος, Ν. Λιόλιος ἔμπορος, Π. Παπαδόπουλος ἐπαγγελματίας, Γ. Γινδῆς δικηγόρος.

ΑΛΛΗΛΟΕΦΟΝΕΥΘΗΣΑΝ

Τηλεγράφημα πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἀναφέρει ὅτι εἰς τὰς φυλακὰς Κερκύρας οἱ κατάδικοι Ρόκος καὶ Τυροδῆμος, ἐκτίοντες ποινὴν εἰκοσαετοῦς εἱρκτῆς ἕκαστος διὰ ληστείας, συνεπλάκησαν κατόπιν λογομαχίας καὶ ἐκτυπήθησαν δι' ἀμφιστόμων μαχαιρῶν.

Ἡ συμπλοκή, κατὰ τὸ τηλεγράφημα, ὑπῆρξε πεισματώδης, διότι ἐπ' ἀρκετὸν ἐκυλίοντο εἰς τὸ ἔδαφος, κτυπώμενοι διὰ τῶν μαχαιρῶν των. Μετά τινα ὥραν ἀπὸ τῆς συμπλοκῆς, ἀμφότεροι ὑπέκυψαν εἰς τὰ τραύματά των.

Καὶ οἱ δύο ἦσαν ἐγκληματικοὶ τύποι, κατεδικάσθησαν ἐπὶ ὑποτροπῇ διὰ ληστείαν καὶ μετεφέρθησαν εἰς Κέρκυραν πρό τινος καιροῦ ἐξ ἄλλων φυλακῶν.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
Οἱ ὑποψήφιοι διὰ τοὺς διαγωνισμοὺς τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης προπαρασκευάζονται ὑπευθύνως εἰς τὰς Σχολὰς HENRY (ἀνεγνωρισμέναι ὑπὸ τοῦ Κράτους) μὲ καθηγητὴν τῶν Ἐμπορικῶν τὸν Διευθυντὴν τῶν Σχολῶν κ. ΣΕΚΛΕΙΖΙΩΤΗΝ. Ἐγγραφαὶ καθ' ἑκάστην ΣΧΟΛΑΙ HENRY, Μάρνη 21. (Πλησ. Πλατείας Βάθης).

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΛΕΙΟΔΟΤΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Η ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΥΔΑΤΩΝ, ἐνεργοῦσα ἐν προκειμένῳ ὡς ἐντολοδόχος τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 56088 διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας, προκηρύσσει δημόσιον πλειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἐκποίησιν ἀχρήστων καὶ πλεοναζόντων ὑλικῶν καὶ μηχανικῶν ἐργαλείων, διενεργηθησόμενον τῇ 18ῃ Δεκεμβρίου, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10 1)2 εἰς τὰς παρὰ τὰ Νέα Σφαγεῖα Ἀποθήκας τῆς Ἑταιρείας.

Κατάλογοι παρέχονται τοῖς ἐνδιαφερομένοις εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας (Γ΄ ὄροφος Μετοχικοῦ Μεγάρου Στρατοῦ).

Τὰ ἐκποιούμενα ὑλικὰ ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ τελῶν.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΤΟ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ "ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ,

Διακηρύσσει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν:

1) Τῇ 4 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡ ἐπὶ ἓν ἔτος χορήγησις εἰδῶν παντοπωλείου.

2) Τῇ 7 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡ ἐπὶ ἓν ἔτος χορήγησις βουτύρου, λίπους καὶ τυροῦ.

Τῶν ὅρων δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ βουλόμενοι καθ' ἑκάστην εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Θεραπευτηρίου.

(Ἐκ τοῦ Θεραπευτηρίου)

ΤΡΑΠΕΖΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ Α.Ε. ΥΠΟ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Κατόπιν τῆς μειώσεως τοῦ ἐπιτοκίου καταθέσεων ὄψεως ὑπὸ τῶν ἄλλων Τραπεζῶν καθορίζομεν ἀπὸ τῆς 19ης προσεχοῦς μηνὸς Δεκεμβρίου τὸ ἐπιτόκιον τῶν παρ' ἡμῖν καταθέσεων ὄψεως εἰς 2%.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 30 Ν)βρίου 1933
Οἱ Ἐκκαθαρισταὶ

ΕΠΙΠΛΑ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
καὶ μὲ τοὺς καλυτέρους ὅρους
ΜΟΝΟΝ στὴν ὁδὸν
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ 6

ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΟΣ Φιλολογίας ζητεῖ παραδόσεις μὲ ἀμοιβὴν λογικήν. Γράψατε: Η. Γ. Τ. Δαφνομήλη 52.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΝΤΟΣ παιδίατρος, εἰδικῶς ἐκπαιδευθεὶς ἐν Βιέννῃ. Δέχεται καθ' ἑκάστην 3—5 μ. μ. ὁδὸς Μάρκου Μπότσαρη 32 καὶ Καλλιθέας (πρώην Κλινικὴ Πουλῆ).

ΗΛ. ΡΕΣΤΗΣ. Ἀφροδισιολόγος, Δερματολόγος, Ἀβέρωφ 18.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΣΗΜΕΡΟΝ Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΛΙΤΒΙΝΩΦ - ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

ΤΑ ΣΥΖΗΤΗΘΗΣΟΜΕΝΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΤΟΥ ΡΩ·Υ·ΤΕΡ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 2. (Τηλ)κῶς).— Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Ρώμης, ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπίτροπος τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως Λιτβίνωφ, ἀφίκετο ἐκεῖ χθὲς τὴν ἑσπέραν.

Ὁ Λιτβίνωφ θὰ συναντηθῇ μετὰ τοῦ κ. Μουσσολίνι αὔριον, ὑποτίθεται δέ, ὅτι αἱ συνομιλίαι των θὰ ἐξακολουθήσουν ἐπὶ διήμερον. Ὁ ἐπίτροπος τῶν Σοβιὲτ θ' ἀναχωρήσῃ ἐκ Ρώμης τὴν ἑσπέραν τῆς Τρίτης, φιλοξενούμενος ἕως τότε παρὰ τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως, εἶνε δὲ πιθανὸν ὅτι, πρὶν ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ρωσσίαν, θὰ ἐπισκεφθῇ καὶ μίαν ἄλλην Εὐρωπαϊκὴν πρωτεύουσαν.

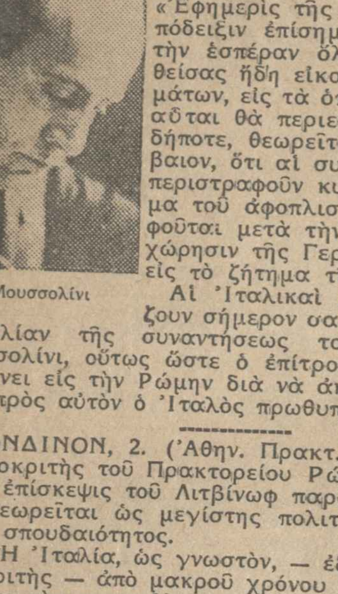

Μουσσολίνι

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς συνομιλίας του μετὰ τοῦ κ. Μουσσολίνι, ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Ἰταλίας», καθ' ὑπόδειξιν ἐπίσημον, διέψευσε χθὲς τὴν ἑσπέραν ὅλας τὰς δημοσιευθείσας ἤδη εἰκασίας περὶ τῶν θεμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα αἱ συνομιλίαι αὗται θὰ περιεστρέφοντο. Ὁπωσδήποτε, θεωρεῖται ἀπολύτως βέβαιον, ὅτι αἱ συνομιλίαι αὐταὶ θὰ περιστραφοῦν κυρίως εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἀφοπλισμοῦ, οἷον διαμορφοῦται μετὰ τὴν ἐκ Γενεύης ἀποχώρησιν τῆς Γερμανίας, ὡς καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῆς Ἰαπωνίας.

Αἱ Ἰταλικαὶ ἐφημερίδες τονίζουν σήμερον σαφῶς, ὅτι τὴν πρωτοβουλίαν τῆς συναντήσεως ταύτης, ἔσχεν ὁ κ. Μουσσολίνι, οὕτως ὥστε ὁ ἐπίτροπος Λιτβίνωφ μεταβαίνει εἰς τὴν Ρώμην διὰ νὰ ἀκούσῃ τί ἔχει νὰ εἴπῃ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰταλὸς πρωθυπουργός.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ὁ ἐν Ρώμῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Ρώϋτερ τηλεγραφεῖ ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Λιτβίνωφ παρὰ τῷ κ. Μουσσολίνι θεωρεῖται ὡς μεγίστης πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς σπουδαιότητος.

— Ἡ Ἰταλία, ὡς γνωστόν, — ἐξακολουθεῖ ὁ ἀνταποκριτὴς — ἀπὸ μακροῦ χρόνου ηὐνόησε τὴν συντριβὴν τοῦ κλοιοῦ τῆς μονώσεως, ὅστις περιέσφιγγε τὴν Ρωσσίαν καὶ ἐδέχθη μετὰ πολλῆς χαρᾶς τὴν ἐκ μέρους τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ἀναγνώρισιν τῶν Σοβιὲτ ἀπὸ καθαρῶς πολιτικῆς ἀπόψεως, δεδομένου ὅτι ἀπὸ οἰκονομικῆς τοιαύτης θὰ μειωθῇ, ἐνδεχομένως, ἡ ἰταλικὴ ἐξαγωγὴ μηχανημάτων καὶ ἠλεκτρικῶν εἰδῶν ἐν Ρωσσίᾳ καθόσον θ' ἀντιμετωπίσῃ τὸν ἀμερικανικὸν ἀνταγωνισμόν. Ἐκ παραλλήλου, πάντως, ἡ Ἰταλία θ' αὐξήσῃ τὰς ποσότητας τῶν εἰσαγομένων πρώτων ὑλῶν ἐκ Ρωσσίας, δεδομένου ὅτι ὁ ἔλεγχος αὐτῆς εἶνε εὐχερέστερος εἰς τὸν Εὔξεινον παρὰ εἰς τὸ Γιβραλτάρ.

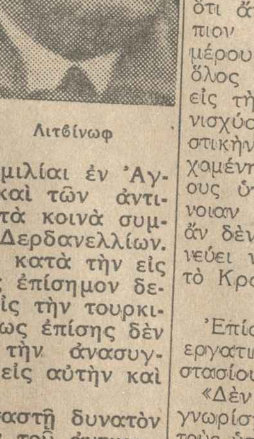

Λιτβίνωφ

Ἤδη, σχετικῶς διεξήχθησαν συνομιλίαι ἐν Ἀγκύρᾳ μεταξὺ τοῦ Μουσταφᾶ Κεμὰλ καὶ τῶν ἀντιπροσώπων Σοβιὲτ καὶ Ἰταλίας διὰ τὰ κοινὰ συμφέροντα τῶν τριῶν κρατῶν ἐπὶ τῶν Δερδανελλίων. Χαρακτηριστικὸν εἶνε ὅτι ὁ Λιτβίνωφ κατὰ τὴν εἰς Ρώμην διαμονήν του θὰ παραστῇ εἰς ἐπίσημον δεξίωσιν δοθησομένην πρὸς τιμήν του εἰς τὴν τουρκικὴν Πρεσβείαν. Ἀπὸ πολιτικῆς ἀπόψεως ἐπίσης δὲν εἶνε μυστικὸν ὅτι ἡ Ἰταλία ἐπιθυμεῖ τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς Κ.Τ.Ε. διὰ τῆς εἰσόδου εἰς αὐτὴν καὶ τῶν Σοβιέτ.

Ἂν καὶ τὸ Βατικανὸν δὲν θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ δεχθῇ ἐπισήμως τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ ἀντιχριστιανικοῦ κράτους τῶν Σοβιέτ, θὰ ἐπιδιώξῃ ἐν τοιούτῳ ἀνεπίσημον συνομιλίαν ὅπως ἐξασφαλίσῃ διὰ τοὺς Καθολικοὺς τῆς Ρωσσίας τὴν ἰδίαν ἐκκλησιαστικὴν ἐλευθερίαν, ἣν ἐξησφάλισαν ἤδη οἱ Ἀμερικανοί.

ΑΙ ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΕΖΗΤΗΣΑΝ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗΝ ΕΠ' ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΔΩΝ ΠΟΤΩΝ

Πληροφορούμεθα ἀσφαλῶς ὅτι ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις ἐξεδήλωσε τὴν ἐπιθυμίαν τῆς εἰσαγωγῆς ἑλληνικῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν ἐπ' ἀνταλλαγῇ πρὸς ἀμερικανικὰ προϊόντα.

Σχετικαὶ συνεννοήσεις θὰ διεξαχθοῦν συντόμως.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2. (Τηλ)φικῶς). — Ἀγγέλλεται ἐκ Βασιγκτῶνος ὅτι ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις διεξάγει διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς ἀγγλικῆς διὰ τὴν σύναψιν συμβάσεως, δυνάμει τῆς ὁποίας ἡ ἐξ Ἀμερικῆς ἐξαγωγὴ χοιρινοῦ κρέατος καὶ βουτύρου εἰς τὴν Ἀγγλίαν, θ' ἀποτελῇ ὅρον διὰ τελωνιακὰς ἐκχωρήσεις ὑπὲρ τῆς εἰσαγωγῆς ἀγγλικῶν οἰνοπνευματωδῶν εἰς τὴν Ἀμερικήν.

Παρόμοιαι διαπραγματεύσεις ἀναμένεται, ὅτι θὰ γίνουν μετὰ τῆς Γαλλίας, τῆς Ἀργεντινῆς, τῆς Χιλῆς καὶ τῆς Πορτογαλλίας.

Η ΡΩΣΣΙΑ ΘΑ ΠΡΟΤΕΙΝΗ ΜΑΚΡΟΠΡΟΘΕΣΜΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ ΕΙΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΕΙΔΗ

Ἐτηλεγραφήθησαν χθὲς ἐκ Μόσχας πληροφορίαι καθ' ἃς ἡ σοβιετικὴ κυβέρνησις πρόκειται νὰ προτείνῃ κατ' αὐτὰς εἰς τὴν Ἑλλάδα μακροπρόθεσμον δάνειον εἰς εἴδη βιομηχανικῶν μηχανημάτων ὑπὸ ὅρους ὁμοίους πρὸς ἐκείνους ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἐχορηγήθη πρὸ διετίας τὸ εἰς τὴν Τουρκίαν δοθὲν ὑπὸ τῶν Σοβιὲτ δάνειον.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας ἡ Ρωσσία πρόκειται ν' ἀγοράσῃ συντόμως ἑλληνικὰ ἐμπορεύματα ἀξίας 300 χιλιάδων χρυσῶν ρουβλίων, νὰ ἐπεκτείνῃ δὲ καὶ τὰς ναυλώσεις ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων διὰ ρωσσικὰς μεταφοράς.

Οὐδεμία ἐπίσημος ἐπιβεβαίωσις ὑπάρχει τῶν ὡς ἄνω πληροφοριῶν.

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΔΙΑ ΤΑ ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΟΥΝΤΖΟΥΡΙΔΗ

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπαντῶν εἰς σχετικὴν ἐρώτησιν ἀνεκοίνωσεν ὅτι δὲν τὸν ἐπεσκέφθη ὁ κ. Παπαναστασίου διὰ νὰ τῷ διαβιβάσῃ, ὡς ἐγράφη, τὰς παρατηρήσεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου περὶ ἀνανεώσεως τῶν ἐκλογικῶν βιβλιαρίων.

«Δὲν ἔχω γνῶσιν, ἐδήλωσεν ὁ κ. Μουντζουρίδης, οὔτε ἐπισήμως, οὔτε ἀνεπισήμως, τῶν παρατηρήσεων τούτων, εὐχαρίστως δὲ θὰ ἤκουα ταύτας, διὰ νὰ λάβω, ἂν συντρέχουν πρὸς τοῦτο λόγοι, μέτρα πρὸς διόρθωσιν τυχὸν ἀτόπων, διότι πρόθεσις τῆς κυβερνήσεως εἶνε νὰ λείψουν τὰ διπλᾶ βιβλιάρια».

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν κομμάτων, ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐτόνισεν ὅτι αὐτοὶ θὰ εἶνε μόνον παρατηρηταί, μὲ δικαίωμα ὑποβολῆς ἐνστάσεων διὰ τὰς περιπτώσεις καθ' ἅς, κατὰ τὴν κρίσιν των, ἡ ἐπιτροπὴ ἐνεργεῖ κακῶς.

ΣΥΣΣΙΤΙΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΕΡΓΟΥΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 2. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τηλεγραφοῦν ἐκ Δράμας ὅτι ἐντολῇ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Νομάρχην πρόκειται νὰ λειτουργήσουν τὰς προσεχεῖς ἡμέρας συσσίτια διὰ τοὺς ἀνέργους. Τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν αὐτῶν ἀναλαμβάνει ἡ Κυβέρνησις. Ταυτοχρόνως ὅμως πρωτοβουλίᾳ τοῦ Νομάρχου θὰ ὀργανωθῇ προσεχῶς συνεισφορὰ τῶν πολιτῶν.

Παρόμοια συσσίτια, κατὰ πληροφορίας ἐκ Σερρῶν, θὰ λειτουργήσουν καὶ ἐκεῖ. Συνεστήθη, μάλιστα, ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ.κ. Νομάρχου Σερρῶν, Δημάρχου, Εἰσαγγελέως, Μητροπολίτου καὶ τῶν προέδρων τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Ἐπαγγελματικῶν Ὀργανώσεων, ἥτις καὶ ἤρχισεν ἐράνους ὑπὲρ αὐτῶν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΤΕΡΜΑΤΙΣΜΟΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ Θ' ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΘΗ ΕΠΙ ΕΥΡΥΤΑΤΩΝ ΒΑΣΕΩΝ

Πληροφορούμεθα ἁρμοδίως ὅτι ἐφόσον καταλήξῃ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως προβῇ εἰς τὴν ὁριστικὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὑφυπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τὴν θέσιν ταύτην θὰ καταλάβῃ ὁ βουλευτὴς Ἀθηνῶν κ. Δ. Χέλμης, ὅστις καὶ θὰ ὁρκισθῇ ἐνδεχομένως καὶ ἐντὸς τῆς αὔριον.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας μας ὁ πραγματοποιηθησόμενος μετὰ τὴν λῆξιν τῆς Συνόδου τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων ἀνασχηματισμὸς τῆς Κυβερνήσεως θὰ γίνῃ εἰς εὐρυτέραν τῆς ἀρχικῶς προβλεφθείσης ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἔκτασιν.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΚΑΤΑΚΡΙΝΕΙ ΤΗΝ ΣΤΑΣΙΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων κ. Βενιζέλος προέβη χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὰς κατωτέρω δηλώσεις:

«Ἀπό τινος ἀναγράφεται εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι πρόκειται νὰ κατέλθουν εἰς ἀπεργίαν διὰ νὰ ὑποχρεώσουν τὴν Κυβέρνησιν ν' ἀποδεχθῇ τὰ αἰτήματά των.

»Ἀπαντῶν τὴν 3ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. εἰς τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἔλεγα πρὸς τὴν Βουλὴν ὅτι μία μερὶς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων δὲν ἠμπορεῖ νὰ προσαρμοσθῇ εἰς τὴν ἀντίληψιν, ὅτι τὸ κράτος δὲν εἶνε ἐργοδότης κατὰ τοῦ ὁποίου δύνανται νὰ ἐξεγείρωνται ὡς κοινοὶ μισθωτοί. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις εὑρεθῇ ἐνώπιον τοιαύτης ἐξεγέρσεως δύναται νὰ στηρίζεται εἰς τὴν πρόθυμον συνδρομὴν τῆς ἀντιπολιτεύσεως πρὸς διατήρησιν τῆς ἐννοίας τοῦ κράτους. Εἶνε περιττὸν νὰ βεβαιώσω, ὅτι τὰ λεχθέντα τότε ἰσχύουν καὶ σήμερον, παρ' ὅλην τὴν ἄλλην ἀντίθεσίν μας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ὅτι ἂν εὑρεθῇ ἡ Κυβέρνησις ἐνώπιον ἀπεργίας μικροῦ ἢ μεγάλου μέρους τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ὅλος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θὰ τεθῇ εἰς τὴν διάθεσίν της διὰ νὰ τὴν ἐνισχύσῃ ὅπως καταστείλῃ στασιαστικὴν ἐνέργειαν, ἡ ὁποία, προερχομένη ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἀναιρεῖ κάθε ἔννοιαν ὠργανωμένου κράτους καὶ ἂν δὲν παταχθῇ ἀμειλίκτως κινδυνεύει νὰ ὁδηγήσῃ εἰς διάλυσιν καὶ τὸ Κράτος καὶ τὴν Κοινωνίαν».

Ἐπίσης ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἀγροτοεργατικοῦ κόμματος κ. Παπαναστασίου ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Δὲν δύναται τὸ Κράτος ν' ἀναγνωρίσῃ δικαιώματα ἀπεργίας εἰς τοὺς ὑπαλλήλους».

Ο κ. ΓΑΡΕΖΟΣ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΑΥΡΙΟΝ ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐδέχθη χθὲς εἰς μακρὰν ἰδιαιτέραν συνεργασίαν τὸν κ. Γαρέζον, ὅστις καὶ ἀναλαμβάνει ἀπὸ τῆς αὔριον τὰ καθήκοντά του ὡς ἀρχηγοῦ τῆς ἀστυνομίας πόλεων. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐτόνισε πρὸς τὸν κ. Γαρέζον ὅτι ἡ ἐπιθυμία τῆς κυβερνήσεως εἶνε νὰ ἴδῃ ἀποκαθισταμένην τὴν τάξιν καὶ τὴν πειθαρχίαν εἰς τὸ ἀστυνομικὸν σῶμα, περιοριζόμενον αὐστηρῶς εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του ἐν πνεύματι δικαιοσύνης καὶ ἀμεροληψίας.

Ο κ. ΚΟΝΔΥΛΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κονδύλης ἐρωτηθεὶς σχετικῶς μὲ τὰς πληροφορίας ὅτι οἱ φίλοι του διεξήγαγον συνεννοήσεις μετὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως πρὸς ἀνατροπὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐδήλωσεν ὅτι πάντα τὰ σχετικῶς γραφόμενα καὶ διαδιδόμενα εἶνε ἀνακριβῆ.

— Μετὰ τοῦ κ. Τσαλδάρη, προσέθηκε, συνεργάζομαι εἰλικρινέστατα καὶ ἐὰν ἀποφασίσωμεν νὰ κατέλθωμεν εἰς ἐκλογὰς θὰ κατέλθωμεν ἡνωμένοι καὶ ἐν πλήρει συνεργασίᾳ. Μολονότι δὲ ἐγὼ καὶ οἱ φίλοι μου εἴμεθα θιασῶται τοῦ ἀναλογικοῦ συστήματος, φρονοῦμεν ἐν τούτοις, ὅτι ἐφ' ὅσον ὑφίσταται ἡ σημερινὴ ἀδιάλλακτος νοοτροπία μερίδος τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, εἶνε ἀπαραιτήτως ἐπιβεβλημένον τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον ἐξασφαλίζει τὴν ἄνοδον εἰς τὴν ἀρχὴν βιωσίμου Κυβερνήσεως».

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΘΕΟΜΗΝΙΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΙΑΙΑ ΣΥΝΕΧΗΣ ΒΡΟΧΗ ΚΑΤΕΣΤΡΕΨΕ ΤΑ ΞΥΛΙΝΑ ΟΙΚΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΩΝ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΩΝ

ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΠΑΝΙΚΟΒΛΗΤΟΙ ΚΑΤΕΦΥΓΟΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν συνοικισμοὺς ἐνέσκηψε χθὲς κατακλυσμιαία καὶ μεγάλης διαρκείας νεροποντή, ἡ ὁποία μετέβαλεν ἐντὸς ὀλίγης ὥρας τὴν πόλιν καὶ τοὺς συνοικισμοὺς εἰς πραγματικὴν λίμνην. Ἡ βροχὴ ἤρχισεν ἀπὸ τῆς 2ας ἀπογευματινῆς, κατέστη ὅμως σφοδροτάτη προσλαβοῦσα χροιὰν ἀληθοῦς κατακλυσμοῦ ἀπὸ τῆς 5.30 μ. μ. Ὅλαι αἱ ὁδοὶ τοῦ Πειραιῶς κατέστησαν ἀδιάβατοι. Ἐκεῖ ὅμως ὅπου ἡ βροχὴ καὶ ἡ ἐπακολουθήσασα πλήμμυρα εἶχε τραγικὰ ἀποτελέσματα εἶνε οἱ προσφυγικοὶ συνοικισμοὶ τῆς Παλαιᾶς Κοκκινιᾶς, τῆς Ἁγ. Σωτήρας καὶ τοῦ Κουτσικαρίου. Ἀφ' ἧς ἡ νεροποντὴ ἐσημείωσε τὴν μεγάλην αὐτῆς ἔντασιν τὰ ρεύματα τοῦ Καραβᾶ καὶ τοῦ Κορυδαλλοῦ ἐκχειλίσαντα ἐσχημάτισαν δύο ὁρμητικωτάτους χειμάρρους μὲ κατεύθυνσιν πρὸς τὴν Παλ. Κοκκινιάν, τὰ Καμίνια καὶ τὸ Φαληρικὸν λεκανοπέδιον.

Τὰ ξύλινα παραπήγματα τοῦ συνοικισμοῦ τῆς Παλ. Κοκκινιᾶς κατεστράφησαν σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου ἀπὸ τοὺς σχηματισθέντας ἐκ τῆς βροχῆς χειμάρρους. Τὸ ὕδωρ κατερχόμενον μὲ ὁρμὴν εἰσέδυσε ἐντὸς τῶν ξυλίνων παραγκῶν εἰς διάστημα δὲ ὀλίγης ὥρας ἀνῆλθεν ἐντὸς τῶν οἰκημάτων εἰς ὕψος ἑνὸς καὶ πλέον μέτρου. Οἱ κάτοικοι τοῦ συνοικισμοῦ ἔντρομοι ἐγκατέλειψαν τὰ οἰκήματά των καὶ ἔσπευδον πρὸς ἀσφαλέστερα καταφύγια φέροντες μεθ' ἑαυτῶν ὅ,τι ἦτο δυνατόν. Ἐντὸς τῶν παραγκῶν ἐπέπλεον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος τὰ ἔπιπλα καὶ σκεύη καθὼς καὶ πτώματα μικρῶν κατοικιδίων ζώων.

ΔΡΑΜΑΤΙΚΑΙ ΣΚΗΝΑΙ

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μεγάλης νεροποντῆς καὶ τῆς ὁρμητικῆς πλημμύρας ἐσημειώθησαν δραματικαὶ σκηναί, κυρίως εἰς τὴν ὁδὸν Νικαίας, ὅπου ὑπάρχουν τὰ περισσότερα παραπήγματα. Αἱ μητέρες ἀνεζήτουν ἀλλόφρονες μὲ φωνὰς τὰ τέκνα των, ἄλλαι ἔσπευδον, μὲ τὰ παιδιά των εἰς τὴν ἀγκαλιὰ πρὸς τὸ σχολεῖον καὶ τὰ πλησίον ἐργοστάσια, μὲ κίνδυνον νὰ παρασυρθοῦν ἀπὸ τοὺς ὁρμητικοὺς χειμάρρους. Ἀπὸ παντοῦ ἠκούοντο ἀπεγνωσμέναι φωναί:

— Βοήθεια! Βοήθεια!

Αἱ προκληθεῖσαι εἰς τὸν συνοικισμὸν τοῦτον καταστροφαὶ εἶνε μέγισται. Τὴν 8.30 νυκτερινὴν κατέρρευσαν 15 ξύλιναι οἰκίαι, τῶν ὁποίων τὰ θεμέλια ὑπεσκάφησαν ἀπὸ τὰ ὁρμητικὰ ὕδατα. Ἀφοῦ ἡ καταιγὶς ἐκόπασεν οἱ κάτοικοι ἤρχισαν νὰ ἐπανέρχωνται εἰς τὰ οἰκήματά των καὶ νὰ ἐκκενώνουν τὰ ἐντὸς αὐτῶν ὕδατα μὲ διάφορα δοχεῖα. Ἀργότερον ὅμως, ὅταν πάλιν ἡ βροχὴ ἤρχισε νὰ γίνεται ἐντονωτέρα ἀνεζήτουν ἀσφαλέστερα καταφύγια, ἵνα διέλθουν τὸ ὑπόλοιπον τῆς νυκτός. Οὕτω εἰς τὰ παραπήγματα δὲν ἀπέμειναν μετὰ τὴν 10ην νυκτερινὴν εἰμὴ ἐλάχιστοι κάτοικοι.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΣΩΤΗΡΑΝ

Πλέον τραγικὴ εἶνε ἡ κατάστασις τοῦ συνοικισμοῦ τῆς Ἁγ. Σωτήρας. Τὰ ὕδατα κατερχόμενα ἀπὸ τὸ ρεῦμα τοῦ Κορυδαλλοῦ εἰσώρμων μὲ ἀφάνταστον ὁρμὴν ἐντὸς τῶν οἰκημάτων. Εἰς διάστημα ὀλίγης ὥρας ἐσχηματίσθη τεραστία λίμνη πρὸ τοῦ φράγματος, ὅπερ εἶνε κατεσκευασμένον διὰ νὰ προστατεύῃ τὴν γραμμὴν τοῦ Λαρισαϊκοῦ, τοῦτο δὲ κατέστησε δυσχερῆ καὶ τὴν διαφυγὴν τῶν κατοίκων, οἵτινες ἔσπευδον νὰ σωθοῦν ἀπὸ τὰ κατακλυσθέντα ὑπὸ τῶν ὑδάτων οἰκήματά των. Ἀπὸ τῆς 5.30 μ.μ. κατεκλύσθησαν ὑπὸ τῶν ὑδάτων 325 προσφυγικὰ παραπήγματα τοῦ ὡς ἄνω συνοικισμοῦ. Ἐπί τι διάστημα ἡ τραγικὴ κατάστασις τῶν κατοίκων ἀπέβη λίαν κρίσιμος. Τριακόσιαι καὶ πλέον προσφυγικαὶ οἰκογένειαι, μητέρες μὲ τὰ παιδιά των εἰς τὴν ἀγκάλην, γέροντες, παιδιὰ μὲ ἀπεγνωσμένας φωνὰς ἐκάλουν εἰς βοήθειαν καὶ ἔσπευδον διὰ νὰ σωθοῦν ὅλοι ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας. Καὶ ἡ ἐκκλησία ὅμως μετ' ὀλίγον ἐπλημμύρισε, οἱ δυστυχεῖς δὲ πρόσφυγες ἀνέμενον πλέον σωτηρίαν μόνον ἀπὸ τὴν θείαν πρόνοιαν. Πολλοὶ εἶχον μετατοπίσει τὰ στασίδια τῆς ἐκκλησίας καὶ εἶχον ἀνέλθει ἐπ' αὐτῶν. Ἄλλοι ἐπεχείρουν νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὰ οἰκήματά των, διὰ νὰ παραλάβουν ὅ,τι πρόχειρον ἠδύναντο, καθ' ὅσον ἐντὸς αὐτῶν εὑρίσκοντο κατάβρεκτα ὅλα τὰ ἐνδύματά των, αἱ κλινοστρωμναὶ καὶ τὰ ἔπιπλα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΚΟΚΚΙΝΙΑΝ

Εἰς ὁλόκληρον σχεδὸν τὴν Νέαν Κοκκινιάν, ἀκόμη καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ὑψηλότερον κειμένην ὁδὸν Χαριλάου, ἐσημειώθησαν πλημμύραι. Ὁλόκληρος ἡ κεντρικὴ ἀγορὰ τοῦ συνοικισμοῦ καὶ τὰ πέριξ τετράγωνα κατεκλύσθησαν, τὰ δὲ καταστήματα ὑπέστησαν σοβαρὰς ζημίας ἐκ φθορᾶς τῶν ἐμπορευμάτων των ἀπὸ τὰ ὕδατα. Τὸ τμῆμα τῆς Ν. Κοκκινιᾶς ἀπεμονώθη.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑ

Τραγικὴ ἐπίσης ἦτο ἡ κατάστασις τὴν 8ην νυκτερινὴν ὥραν εἰς τὴν Δραπετσῶνα, τὴν Κρεμμυδαροῦ καὶ τὸν Ἅγιον Διονύσιον. Πλεῖστα ξύλινα παραπήγματα κατεκλύσθησαν, ἀρκετὰ ἄλλα παρεσύρθησαν, ὁ δὲ ἀστυφύλαξ Γρηγοριάδης μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του διέσωσε μίαν πενταμελῆ οἰκογένειαν. Ὁ σταθμὸς Λαρισσαϊκοῦ κατεκλύσθη, αἱ δὲ κατευθυνόμεναι εἰς Πειραιᾶ ἁμαξοστοιχίαι διετάχθησαν νὰ παραμείνουν εἰς τὰς Ἀθήνας.

Η ΠΑΡΟΧΗ ΒΟΗΘΕΙΑΣ

Ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις ὁλόκληρος ἐκινητοποιήθη, κατηρτίσθησαν δὲ ἀμέσως συνεργεῖα, ἅτινα παρέσχον τὴν συνδρομὴν των ὑπὸ τὴν καταρρακτώδη βροχήν. Ὁμάδες ἀστυνομικῶν, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν διοικητὴν τοῦ τμήματος Κοκκινιᾶς, βοηθούμενοι καὶ ἀπὸ τοὺς ἄνδρας τοῦ συνοικισμοῦ, ἐπεδόθησαν μὲ πραγματικὴν αὐτοθυσίαν καὶ ἡρωϊσμὸν εἰς τὸ ἔργον τῆς διασώσεως τῶν γυναικοπαίδων, εἰσερχόμενοι ἐντὸς τῶν ὑδάτων μέχρι τῆς ὀσφύος. Οὕτω μετέφεραν ἐκ τῶν δένδρων, ὅπου εἶχον καταφύγει διὰ νὰ σωθοῦν, ἐκ τῶν παραγκῶν καὶ ἐκ τῶν ὑψωμάτων τὰ γυναικόπαιδα καὶ τοὺς γέροντας ἐντὸς τῶν καφενείων, τῆς ἐκκλησίας καὶ πρὸς τὰ οἰκήματα τῆς Ν. Κοκκινιᾶς.

Ἀργότερον, ἔφθασεν ἐπὶ τόπου λόχος σκαπανέων, οἱ ἄνδρες τοῦ ὁποίου ἐπεδόθησαν μὲ ζῆλον εἰς τὴν ἐκκένωσιν τῶν οἰκημάτων ἐκ τῶν ὑδάτων καὶ τὴν διάσωσιν τῶν ἐπίπλων καὶ τῶν ἐνδυμάτων τῶν κατοίκων. Περὶ τὴν 10ην νυκτερινὴν ἐπίσης ἔφθασεν εἰς τοὺς συνοικισμοὺς Παλ. Κοκκινιᾶς, Ἁγ. Σωτήρας καὶ Κουτσικαρίου —ὁ ὁποῖος ὑπέστη ἐπίσης μεγάλας ζημίας— μία διλοχία σκαπανέων ἐξ Ἀθηνῶν, οἱ ἄνδρες τῆς ὁποίας ἐπίσης ἤρχισαν ἀμέσως τὸ ἔργον τῆς διασώσεως.

Τὴν 10ην νυκτερινὴν μετέβησαν εἰς τοὺς πλημμυροπαθεῖς συνοικισμοὺς Ἁγίας Σωτήρας καὶ Π. Κοκκινιᾶς διὰ νὰ ὀργανώσουν τὸ ἔργον τῆς περιθάλψεως, οἱ τμηματάρχαι τοῦ ὑπουργείου τῆς Προνοίας κ. κ. Πασχόπουλος καὶ Τσικλητήρας.

Τὴν 9.30′ νυκτερινὴν κατέρρευσεν εἰς Παλαιὰν Κοκκινιὰν ἡ οἰκία τοῦ Ι. Χατζηνικολάου, ἐτραυματίσθη δὲ θανασίμως ἡ γραῖα Μαρία Χατζηνικολάου. Ἐξηφανίσθη ἐπίσης ἐκ τῆς οἰκίας της ἡ Σταματίνα Καρούντη, ἐτῶν 10, κρατοῦν δὲ φόβοι ὅτι παρασυρθεῖσα ἀπὸ τὸ ρεῦμα τοῦ Κορυδαλλοῦ, ἐπνίγη.

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΠΡΟΣ ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΝ ΤΩΝ ΠΑΘΟΝΤΩΝ

Οἱ ὑπουργοὶ Ἐσωτερικῶν καὶ Προνοίας κ.κ. Μουντζουρίδης καὶ Μακρόπουλος εὐθὺς μόλις ἔλαβον γνῶσιν τῶν καταστροφῶν εἰς Πειραιᾶ καὶ τοὺς συνοικισμούς του, κατῆλθον εἰς Πειραιᾶ καὶ μετέβησαν εἰς τὰς περισσότερον πληγείσας ἐκ τῆς πλημμύρας συνοικίας, ἀντιληφθέντες τὴν δραματικὴν θέσιν τῶν κατοίκων. Διὰ τὴν στέγασιν τῶν πλημμυροπαθῶν διέταξαν τὴν διάθεσιν ἀρκετῶν σχολικῶν κτιρίων καὶ ναῶν. Ὁ κ. Μουντζουρίδης προῆλθεν εἰς συνεννόησιν μετὰ γραφείων ἐκκενώσεως βόθρων, ἅτινα διέθεσαν ὅλα τὰ βυτία των πρὸς ἐκκένωσιν τῶν πλημμυρισάντων ὑπογείων. Ἐπίσης ὁ κ. Μακρόπουλος διέταξε τὸν ἄμεσον καταρτισμὸν συνεργείων, τὰ ὁποῖα ἐπελήφθησαν ἀμέσως τοῦ ἔργου τῆς παροχῆς συνδρομῆς εἰς τοὺς παθόντας.

Ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς κ. Ρινόπουλος περιῆλθε τὴν νύκτα τὰς πλημμυροπαθεῖς συνοικίας καὶ παρέσχεν ὁδηγίας διὰ τὴν βοήθειαν καὶ στέγασιν τῶν κατοίκων, πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον διέθεσε ἅπαντα τὰ αὐτοκίνητα τοῦ Δήμου. Τὸ πυροσβεστεῖον ἠρνήθη νὰ παράσχῃ βοήθειαν, διότι ὁ προϊστάμενός του προέταξεν ὅτι δὲν δύναται —κατὰ τὸν κανονισμὸν— εἰμὴ μόνον κατὰ κινδύνου πυρκαϊᾶς νὰ διαθέσῃ τὸ προσωπικὸν καὶ τὰς ἀντλίας του.

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ

Τὰ κρατητήρια τῆς Εἰσαγγελίας Πειραιῶς καὶ τὰ ὑπόγεια τοῦ τμήματος Μεταγωγῶν κατεκλύσθησαν, παρέστη δὲ ἀνάγκη νὰ μεταφερθοῦν οἱ κατάδικοι καὶ ὑπόδικοι εἰς τὰ κρατητήρια τοῦ τμήματος Γενικῆς Ἀσφαλείας.

Παρετηρήθη ἐπίσης τραγικὴ ἔλλειψις τηλεφωνικοῦ δικτύου μεταξὺ τῶν ἀστυνομικῶν τμημάτων καὶ τῆς διευθύνσεως. Τὸ ὑπάρχον δίκτυον εἶνε κρατικὸν καὶ κατεστράφη, καταστάσης ἀδυνάτου τῆς τηλεφωνικῆς ἐπικοινωνίας.

ΑΙ ΖΗΜΙΑΙ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἐντὸς τοῦ Πειραιῶς κατεκλύσθησαν περὶ τὰ 2000 ὑπόγεια καταστήματα καὶ κατοικίαι, κυρίως εἰς τὴν Γούβαν Βάβουλα, εἰς τὴν ὁδὸν Τροχιοδρόμων, εἰς τὴν Ἀνατολικὴν πλευρὰν τῆς Καστέλλας, εἰς τὴν Λεύκαν, εἰς τὰς παραλλήλους πρὸς τὴν λεωφόρον Βενιζέλου ὁδούς, εἰς τὴν ὁδὸν Τζαβέλλα, εἰς τὸν προσφυγικὸν συνοικισμὸν τοῦ Χατζηκυριακείου καὶ εἰς τὴν Καρβουνόσκαλαν. Εἰς τὴν ὁδὸν Τζαβέλλα ἐθραύσθη καὶ εἷς κεντρικὸς ὑδατοσωλὴν τῆς Οὔλεν. Πλημμύραι ἐσημειώθησαν ἀκόμη εἰς τὴν ὁδὸν Ἱπποδαμείας, εἰς τὴν ὁδὸν Ρετσίνα καὶ εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἀγοράν, ὅπου τὰ καταστήματα ὑπέστησαν σοβαρὰς ζημίας.

Σημαντικαὶ ἐπίσης ζημίαι ἐσημειώθησαν εἰς τὸν συνοικισμὸν Πρωτοπαπᾶ τῶν Ταμπουρίων, εἰς ὡρισμένα σημεῖα τῶν Καμινίων καὶ εἰς τὸν συνοικισμὸν Ἀπόλλωνος τοῦ Νέου Φαλήρου.

Σημειωτέον ὅτι ἀπὸ τῆς 5ης ἀπογευματινῆς ὥρας διεκόπησαν εἰς Πειραιᾶ αἱ τροχιοδρομικαὶ συγκοινωνίαι, ἐξετροχιάσθησαν δὲ δύο ὀχήματα εἰς τὴν Καστέλλαν, ἄνευ θυμάτων εὐτυχῶς. Ἐπίσης διεκόπησαν, χωρὶς νὰ ἐπαναληφθοῦν μέχρι βαθυτάτης νυκτὸς αἱ δι' αὐτοκινήτων συγκοινωνίαι Πειραιῶς—Δραπετσῶνος, Ταμπουρίων, Καμινίων καὶ Νέας Κοκκινιᾶς. Ἐπίσης διεκόπη ἐπὶ δίωρον καὶ ἡ δι' αὐτοκινήτων συγκοινωνία μεταξὺ Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, διότι ἡ ὁδὸς Πειραιῶς ἦτο ἀδιάβατος παρὰ τὸν μύλον Καλαμάκη. Σημειωτέον ὅτι πολλὰ αὐτοκίνητα ἐγκατελείφθησαν ὅπου εὑρέθησαν, εἰς τοὺς πλημμυροπαθεῖς συνοικισμούς.

Ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Τσαλδάρης ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἔσπευσε νὰ ζητήσῃ μετ' ἐνδιαφέροντος πληροφορίας παρὰ τοῦ ἀστυνομικοῦ διευθυντοῦ Πειραιῶς κ. Σπύρου. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔδωσε διαταγὰς ὅπως ληφθοῦν ἐν τάχει ὅλα τὰ ἐπιβαλλόμενα μέτρα πρὸς παροχὴν συνδρομῆς εἰς τοὺς παθόντας.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΑΝΟΙΚΤΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Ὁ ἀστυνομικὸς διευθυντὴς Πειραιῶς, ὑπείκων εἰς παράκλησιν τοῦ ἐπαγγελματικοῦ κόσμου, ἐπέτρεψεν, ὅπως παραμείνουν ἀνοικτὰ σήμερον τὴν πρωΐαν τὰ κρεοπωλεῖα, παντοπωλεῖα καὶ ὀπωρολαχανοπωλεῖα, διότι τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ πληθυσμοῦ δὲν ἠδυνήθη νὰ ψωνίσῃ.

ΒΡΟΧΑΙ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ τῶν μεγάλων πόλεων τῆς Πελοποννήσου, εἰς ὁλόκληρον τὴν Νότιον Πελοπόννησον ἀπὸ διημέρου βρέχει κατακλυσμιαίως. Εἴς τινας περιοχὰς πίπτει καὶ χιών. Εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Τριπόλεως ὅλα τὰ χωρία τῶν ἐπαρχιῶν Κυνουρίας, Ἀρκαδίας καὶ Γορτυνίας ἀδυνατοῦν νὰ ἐπικοινωνήσουν μὲ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ νομοῦ.

ΔΙΑΜΕΛΙΣΜΟΣ

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 21841 φορτηγὸν αὐτοκίνητον παρέσυρε καὶ ἐτραυμάτισε θανασίμως τὴν ὑπηρέτριαν Εὐθυμίαν Ἀποστολοπούλου, ἡ ὁποία μεταφερθεῖσα εἰς τὴν Πολυκλινικὴν ἐξέπνευσεν.

ΚΑΤΑΤΙΘΕΤΑΙ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ "ΠΟΘΕΝ ΕΣΧΕΣ,,

ΑΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀνέθεσεν εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης κ. Ταλιαδοῦρον νὰ καταρτίσῃ, τὸ ταχύτερον, τὸ σχέδιον νόμου περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ «πόθεν ἔσχες» διὰ τοὺς ὑπουργούς, βουλευτάς, γερουσιαστὰς καὶ δημοσίους ὑπαλλήλους ἀπὸ τοῦ 1922 καὶ ἐντεῦθεν. Ὁ κ. ὑπουργὸς εἰς τὸν καταρτισμὸν τοῦ νομοσχεδίου θὰ λάβῃ βεβαίως ὑπ' ὄψιν του τοὺς σχετικοὺς νόμους τοὺς ψηφισθέντας εἰς ἄλλα κράτη, ὡς καὶ τὰς εἰδικὰς μελέτας τὰς γενομένας ἐνταῦθα, θὰ ἐπιζητήσῃ ὅμως νὰ βασίσῃ τὸ νομοσχέδιον ἐπὶ συστήματος ἐρεύνης τῶν κτηθεισῶν περιουσιῶν προσαρμοζομένου εἰς τὴν ἑλληνικὴν πραγματικότητα καὶ ἱκανοῦ ν' ἀποδώσῃ θετικὰ ἀποτελέσματα.

Τὸ νομοσχέδιον, θὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν παροῦσαν Σύνοδόν της, θὰ ζητηθῇ δὲ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἡ συγκρότησις εἰδικῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐπεξεργασίαν αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ νομοσχεδίου εἰς τὴν Βουλὴν θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς τονίζων ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἐκπληροῦσα τὰς προγραμματικὰς πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἐπαγγελίας της, θὰ ἐπιμείνῃ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸν ἠθικὸν καθαρμὸν τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, θὰ ἐπικαλεσθῇ δὲ ἐν προκειμένῳ τὴν συνεργασίαν καὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἵνα παγιωθῇ ἡ πρὸς τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα ἐμπιστοσύνη τοῦ λαοῦ.

ΕΖΗΤΗΘΗ Η ΑΡΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΥΛΙΑΣ ΤΟΥ κ. Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἐζητήθη ἀπὸ τὸν Εἰσαγγελέα τῶν Ἐφετῶν κ. Ρηγανάκον ἡ ἄρσις τῆς ἀσυλίας τοῦ βουλευτοῦ Οἰτύλου κ. Μπέη Μαυρομιχάλη.

Ὁ κ. Ταλιαδοῦρος διεβίβασε τὴν αἴτησιν εἰς τὴν Βουλήν.

ΕΠΕΡΩΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΝ Β. ΗΠΕΙΡΩ ΑΛΒΑΝΙΚΑΣ ΠΙΕΣΕΙΣ

Ὑπὸ τῶν βουλευτῶν κ.κ. Μοσχούλα, Στράτου καὶ ἄλλων κατετέθη εἰς τὴν Βουλὴν ἐπερώτησις διὰ τὰς πιέσεις τῶν Ἑλλήνων τῆς Βορείου Ἠπείρου καὶ τῶν Δωδεκανήσων. Ἡ ἐπερώτησις θὰ συζητηθῇ εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν κοινοβουλευτικοῦ ἐλέγχου.

ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Συνεκροτήθη χθὲς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν σύσκεψις τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν, καθ' ἣν ἐξητάσθη τὸ ζήτημα τῆς ἀποκεντρώσεως τῶν οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν. Συγκεκριμένως συνεζητήθη ἡ σύστασις 8 ἐπαρχιακῶν οἰκονομικῶν διευθύνσεων, αἱ ὁποῖαι θὰ ἔχουν γενικὴν ἁρμοδιότητα. Εἰς τὰς διευθύνσεις ταύτας θὰ ἐκχωρηθῇ ὡρισμένη δικαιοδοσία ἐπὶ τῶν φορολογικῶν ζητημάτων, θὰ συσταθῇ δὲ παρὰ τῇ διευθύνσει καὶ πρωτοβάθμιον φορολογικὸν δικαστήριον.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κοινοποιηθείσης ἤδη σχετικῆς διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἀπολύονται ἀπὸ τῆς 5ης ἀρξαμένου μηνὸς τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ πάντες οἱ ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ τῆς κλάσεως 1932β, ἀνεξαρτήτως ὅπλου ἢ σώματος, ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως ὑπηρεσίας 11 μηνῶν, ἀρχομένων ἀπὸ τῆς ἡμέρας κατατάξεως ἑκάστου. Ἀπαγορεύεται πᾶσα ἐξαίρεσις παραμονῆς τινὸς τῶν ἀνωτέρω καὶ ἡ ὑποβολὴ αἰτήσεων περὶ παραμονῆς.

ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΠΡΟΞΕΝΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 2. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὸ δεύτερον ἀνακριτικὸν τμῆμα ἤρχισε σήμερον ἀνακρίσεις κατὰ τοῦ Γερμανοῦ προξένου Βόλουκ. Σέλερ, κατηγορουμένου παρὰ πολλῶν κοινοτήτων τῆς Μακεδονίας, ὅτι ἐπώλησεν εἰς αὐτὰς ἀλωνιστικὰς μηχανὰς εἰς κακὴν κατάστασιν.

Οἰκονομικὴ Ζωὴ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΩΝ

Σάββατον, 2 Δεκεμβρίου 1933

Ἐπὶ	Ἀγορὰ	Πώλησις
Ζυρίχης	34.40.—	34.85.—
Παρισίων	6.95.—	7.05.—
Λονδίνου	585.—	593.—
Νέας Ὑόρκης	111.50	114.50
Μιλάνου	9.35.—	9.48.—
Ἄμστερνταμ	71.40.—	72.40.—
Στοκχόλμης	30.00.—	30.50.—
Βρυξελλῶν	4.94.—	5.02.—

Τιμαὶ προκύπτουσαι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παριτὲ ἀπολύτως ὀνομαστικαὶ καὶ μὴ πραγματοποιήσιμοι:

Βουκουρεστίου	1.00.—	1.10.—
Βερολίνου	41.20.—	42.20.—
Πράγας	5.20.—	5.35.—
Κων)πόλεως	83.50.—	85.50.—
Βελιγραδίου	2.40.—	2.60.—
Σόφιας	1.10.—	1.30.—

Τιμαὶ Κλῆριγκ

Παρισίων	6.93.—	7.05.—
Βερολίνου	41.20.—	42.20.—
Πράγας	5.20.—	5.35.—
Ζυρίχης	34.35.—	34.85.—

Ξέναι Χρηματαγοραί

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. "Ὥρα 12.15'. ("Ανοιγμα 2ας). — Ν. Ὑόρκης 5.205, Παρισίων 84.50, Βερολίνου 13.855, Ἄμστερνταμ 8.20, Βρυξελλῶν 23.80, Ἰταλίας 62.75, Ἐλβετίας 17.08.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. "Ὥρα 18.10'. (Κλείσιμον 2ας).— Ν. Ὑόρκης 5.1875, Παρισίων 84.50, Βερολίνου 13.86, Μοντρεὰλ 5.095, Ἄμστερνταμ 8.215, Βρυξελλῶν 23.82, Ἰταλίας 62.75, Ἐλβετίας 17.065, Πράγας 111.12, Βελιγραδίου 242.50, Σόφιας 452.50, Βουκουρεστίου 555, Κωνσταντινουπόλεως 680, Βιέννης 30, Ἀθηνῶν 577.

Ν. ΥΟΡΚΗ. (Κλείσιμον 6ης). — Λονδίνου 5.187, Παρισίων 0.0613, Βερολίνου 0.3745, Ἄμστερνταμ 0.631, Βρυξελλῶν 0.2174, Ἰταλίας 0.0826' Ἐλβετίας 0.3038.

ΖΥΡΙΧΗ. (Κλείσιμον 1ης).— Παρισίων 0.20215, Λονδίνου 17.04, Ν. Ὑόρκης 3.27, Μιλάνου 0.27175, Ἄμστερνταμ 2.0780, Στοκχόλμη 0.8760, Βρυξέλλαι 0.7175, Βουκουρεστίου 0.0302, Βερολίνου 1.2325, Βιέννης 0.5700, Βουδαπέστης 0.6700, Πράγας 0.1532, Κων)πόλεως 2.45, Βελιγραδίου 0.0698, Σόφιας 0.0350.

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΘΕΙΣΑΙ ΑΞΙΑΙ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤΩΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜ. 2)12)33	1)12)33
1889	2775	2750	2750	2760
1914	3500	3440	3500	3410
Ἀπαλλοτρ.	62.50	62.25	62'50	62
Ἑλλ. ὑπηκ	310	309	309.50	307
Ἀνταλλ. 8 %	671	666	671	667.50
Ἀνταλλ. 6 %	658	653	658	653
Μεταναστ.	269.50	268.50	269'50	266.50
Πολεμοπαθ.	50.25	50	50.25	50
Ἀναγκ. Α'	73	72.25	73	73
Ἀναγκ. Β'	68	67.50	67.50	68
Ἐκδοτικῆς	8675	8230	8675	8200
Ἐμπορικῆς	535	529	534	534
Κτηματικῆς	2200	2175	2200	2200
Ἠλεκτρ. Σιδ.	627	620	625	621
Σιδηρ. Θεσσ.	730	720	725	720
Λιπασμάτων	1110	1065	1100	1070
Ἐριουργίας	263	262	263	262
Χρυσαλλίδος	222	219	222	220
Καμπᾶ	259	249	250	253
Οἰνοποιΐας	274	271	273	271
Οἴνων	1380	1360	1380	1330
Βιὸ	92	89	90	90
Γεωργ. Βιομ.	229	218	218	222
Προμηθεὺς	535	525	535	510

Χρηματιστήριον Λονδίνου

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2 (Τηλεγρ.).— Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἑλληνικῶν δανείων ἔκλεισαν χθὲς εἰς τὰς κάτωθι τιμάς:

1881 5% 120 ἑκατομμ. £ 30.—, 1884 5% 170 ἑκατομμ. £ 30.—, 1887 4% Μονοπωλίων £ 24.—, 1889 4% Πάγιον £ 23.50, 1890 5% Σιδ. Λαρίσης £ 32.—, 1893 5% Κεφαλαιώσεως £ 31.—, 1907 5% Ἐθν. Ἀμύνης £ 31.—, 1910 4% 110 ἑκατομμ. £ 22.—, 1914 5% 500 ἑκατομμ. £ 30.—, 1924 7% Προσφυγικὸν £ 38.—, 1928 6% Τριμερὲς £ 31.—, 1927 7% Ἐθνικῆς Κτηματικῆς £ 75.50.

Ἐμπορικὰ Χρηματιστήρια

Κλείσιμον 1ης Δεκεμβρίου

ΒΑΜΒΑΞ. Λίβερπουλ: Δεκέμβριος 4.98, Ἰανουάριος 5, Μάρτιος 5.01, Μάϊος 5.03, Ἰούλιος 5.05, Ὀκτώβριος 5.08.

Ἀλεξάνδρεια: Δεκέμβριος 9.80, Ἰανουάριος 12.40, Φεβρουάριος 9.87, Μάρτιος 12.56, Μάϊος 12.78, Ἰούλιος 12.98.

Ν. Ὑόρκη: Δεκέμβριος 9.91, Ἰανουάριος 9.97, Μάρτιος 10.10, Μάϊος 10.23, Ἰούλιος 10.36.

ΣΙΤΟΣ. Λίβερπουλ: Δεκέμβριος 4.2 1)8, Μάρτιος 4.5 1)8, Μάϊος 4.6 3)4.

Σικάγον: Δεκέμβριος 82 7)8, Μάϊος 86, Ἰούλιος 85.

Βίννιπεγκ: Δεκέμβριος 59 1)8, Μάϊος 63 5)8, Ἰούλιος 64 7)8.

ΖΑΧΑΡΕΙΣ. Λονδῖνον: [illegible]ος 4.6 Ἰανουάριος 4.6 1)4, Μάρτ[illegible] 3 1)2, Μάϊος 4.11 1)2, Ἰούλιος 5.1, Αὔγουστος 5.2 1)2, Σεπτέμβριος 5.3 1)4.

Ν. Ὑόρκη: Δεκέμβριος 1.19, Ἰανουάριος 1.23, Μάρτιος 1.28, Μάϊος 1.34, Ἰούλιος 1.39, Σεπτέμβριος 1.45.

ΚΑΦΦΕΔΕΣ. Ν. Ὑόρκη: Δεκέμβριος 5.87, Μάρτιος 6.10, Μάϊος 6.22, Ἰούλιος 6.32.

ΚΑΟΥΤΣΟΥΚ. Λονδῖνον: Ἰανουάριος—Μάρτιος 4 13)32, Ἀπρίλιος—Ἰούνιος 4 17)32, Ἰούλιος—Σεπτέμβριος 4 19)32, Ὀκτώβριος—Δεκέμβριος 4 11)16.

ΧΑΛΚΟΣ. Λονδῖνον: Μετρητοῖς 29)10—29)12)6. Τρίμηνος 29)13)9—29)16)3.

ΧΑΛΚΟΣ ΗΛΕΚΤΡΟΛΥΤΙΚΟΣ. Λονδῖνον: Μετρητοῖς 32)10—33)5.

ΚΑΣΣΙΤΕΡΟΣ. Λονδῖνον: Μετρητοῖς 226)2)6 — 226)5. Τρίμηνος 226)5 = 226)7)6.

ΜΟΛΥΒΔΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ. Λονδῖνον: Μετρητοῖς 11)8)9.

ΨΕΥΔΑΡΓΥΡΟΣ ΚΟΙΝΟΣ. Λονδῖνον: Μετρητοῖς 14)12)6.

Ἄνοιγμα 2 Δεκεμβρίου

ΒΑΜΒΑΞ. Ἀλεξάνδρεια: Δεκέμβριος 9.81, Ἰανουάριος 12.50, Φεβρουάριος 9.89, Μάρτιος 12.67, Ἀπρίλιος 9.98, Μάϊος 12.88.

Λίβερπουλ: Ἰανουάριος 4.95 — 4.96, Μάρτιος 4.97, Μάϊος 4.98—4.99 Ἰούλιος 5.01.

Ν. Ὑόρκη: Δεκέμβριος 9.87, Ἰανουάριος 9.93, Μάρτιος 10.06—10.07, Μάϊος 10.16—10.17, Ἰούλιος 10.30—10.31.

ΣΙΤΟΣ. Λίβερπουλ: Δεκέμβριος 4.1 3)4, Μάρτιος 4.4 3)4, Μάϊος 4.6 1)2.

Σικάγον: Δεκέμβριος 82 1)8, Μάϊος 85 5)8, Ἰούλιος 84 1)4.

Βίννιπεγκ: Δεκέμβριος 58 3)4, Μάϊος 63 3)8, Ἰούλιος 64 1)2.

ΖΑΧΑΡΕΙΣ. Ν. Ὑόρκη: Δεκέμβριος 1.18, Ἰανουάριος 1.23, Μάρτιος 1.27, Μάϊος 1.33, Ἰούλιος 1.39, Σεπτέμβριος 1.43.

Λονδῖνον: Δεκέμβριος 4.6 3)4, Ἰανουάριος 4.7, Μάρτιος 4.9, Μάϊος 5.0 1)4, Ἰούλιος 5.2 1)2, Αὔγουστος 5.3 1)4, Σεπτέμβριος 5.4 1)4, Ὀκτώβριος 5.5.

Κλείσιμον 2 Δεκεμβρίου

ΒΑΜΒΑΞ. Ἀλεξάνδρεια: Δεκέμβριος 9.74, Ἰανουάριος 12.30, Φεβρουάριος 9.81, Μάρτιος 12.56, Ἀπρίλιος 9.95, Μάϊος 12.76, Ἰούνιος 10.05, Ἰούλιος 12.97, Ὀκτώβριος 10.15.

Λίβερπουλ: Δεκέμβριος 4.95, Ἰανουάριος 4.95, Μάρτιος 4.96, Μάϊος 4.97, Ἰούλιος 4.99, Ὀκτώβριος 5.02.

ΣΙΤΟΣ. Λίβερπουλ: Δεκέμβριος 4.1 5)8, Μάρτιος 4.4 1)2, Μάϊος 4.6

ΖΑΧΑΡΕΙΣ. Λονδῖνον: 4.6 1)2, Ἰανουάριος 4.6 3)4, Μάρτιος 4.8 3)4, Μάϊος 4.11 3)4, Ἰούλιος 5.1 1)2, Αὔγουστος 5.2 3)4, Σεπτέμβριος 5.3 1)2, Ὀκτώβριος 5.4.

ΚΑΟΥΤΣΟΥΚ. Λονδῖνον: Ἰανουάριος—Μάρτιος 4 13)32, Ἀπρίλιος—Ἰούνιος 4 15)32, Ἰούλιος—Σεπτέμβριος 4 17)32, Ὀκτώβριος—Δεκέμβριος 4 5)8.

Σάββατον, 2 Δεκεμβρίου ΔΕΛΤΙΟΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ κλ. μεσημβρ.

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝ. ΔΑΝΕΙΩΝ

Εἰς χρυσόν		Εἰς δραχμάς	
1881	3500	Ἑνοποιήσεως	55.—
1884	3500	Πύργ.-Μελιγ.	55.—
Μονοπωλ.	2840	Ναυτ. Χορηγ.	21.—
Παγίου	2815	Ἐπιτάξεως	55.—
Σιδ.Πειρ.Λαρ.	3450	75 ἑκατομμ.	55.—
Κεφαλαιώσεως	3500	Ἀπ. σειρ. Α-1	62.50
Ἠγγυημένου	80000	Ἐντ. Γραμμ.	70.—
Ἑλλ. Σιδηρ.	2660	Ἑλλ. ὑπηκ.	309.50
Ἐθν. Ἀμύνης	690	Ἀνταλλ. 8%	671.—
110 ἑκατομμ.	2675	Ἀνταλλ. 6%	658.—
300 ἑκατομμ.	3500	Μεταναστ.	269.50
Πρ. 7% 1924	4450	Πολεμοπαθῶν	50.25
Πρ. 7% 1924	20000	Τέκτονος	80.—
Ὑδρεύσεως	45800	Ἀποζ. ἀγρ.	530.—
Σταθ.6%1928	3750	**Λαχειοφόρα**	
» 6% 1928	18.500	Πατριωτικοῦ	4.—
Παραγ. 1928	3750	300 ἑκ. Πολ.	134.50
Θεσ.Μον.1893	3300	300 ἑκ. Μον.	134.50
		Ἀναγκ. 6½ %	73.—
		Ἀναγκ. 6 %	67.50

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Ἐθν. 2% 1925	6600	2½ % 1912	91.—
Λιπασμ. 7½ %	8700	Κτηματ. 8%	305.50
Λαχειοφόρα		Κτηματ. 7%	300.—
2½ % 1904	95.50		

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τράπεζαι	
Ἑλλάδος	8675
Ἀθηνῶν	392
Ἐθνικῆς	67500
Ἐμπορικῆς	534
Ἐμπορ. Πίστ.	125
Καραβασίλη	3150
Κοσμαδοπ.	7
Κτηματικῆς	2200
Λαϊκῆς	6500
Λακωνίας	70
Ἐθν. Οἰκον.	20
Πειραιῶς	210
Χίου	210
Σιδηρόδρομοι	
Ἠλεκτρικοὶ	625
Θεσσαλίας	725
Σ.Π.Α.Π.	169
Ναυτιλία	
Ἀνατολικὴ	2
Ἐθν. Ἀτμοπλ.	170
Γιαννουλάτος	8
Διώρυγος	300
Κορκόδειλος	90
Μιχαληνὸς	285
Χημ. Προϊόντων	
Ἀνατολὴ	225
Αἴολος	225
Λιπασμάτων	1100
Παλ. Ἀθηνᾶ	350
Πυριτιδοπ.	1800
Χημικῆς	228
Χρωματουρ.	616
Βάμβαξ - Ἔρια	
Βάμβαξ	210
Βέρμιον	164
Ἑλ. Λεβαδ.	165
Ἔρια	19
Ἐριουργία	263
Πειρ. Ἐπιχ.	192
Ὑφαντουργ.	750
Φανελλοπ.	7
Μέταξα	
Ἀθηναΐς	205
Ναθαναὴλ	660
Χρυσαλλὶς	222
Οἰκοδ. Ἐπιχ.	
Ἐργοληπτικὴ	49
Α.Κ.Τ.Ε.	10
Ἔργον	100
Ἔρθα	620
Καψαμπέλης	32
Πρώτη Οἰκοδ.	270
Τέκτων	100
Κέκροψ	176
Οἰκοδ. Ὑλῶν	
Ἄτλας	48
Ἡρακλῆς	875
Κύκλωψ	101
Τιτὰν	3300
Κινητ. Δυνάμ.	
Ἀεριόφωτος	10000
Ἠλεκτρικῆς	194
Ἠλ. Τιτλ. Ἐπικ.	29
Παγ. Πατ.	105
Ψυγ. Θεσσαλ.	260
Ψυγ. Πειρ.	157
Κατεργ. Ξύλου	
Ἑλλοὺλ	71
Σέκκερης	92
Μηχ. Ἐπιχειρ.	
Βασιλειάδης	375
Ἑστία	650
Οἰνοποιητικαί	
Ἕνωσις	160
Καμπᾶς	250
Οἰνοπνευμ.	273
Οἴνων	1380
Ἀλευροποιητ.	
Εὐρώτας	150
Κυλινδρόμυλοι	245
Διάφοροι	
Ἄλατος	55
Ἥλιος	40
Κονσερβῶν	250
Μεταλλείων	
Ἀλιβερίου	26
Ἀνθρακωρ.	4
Ἐπιχ. Κοιναὶ	42
Ἐπιχ. Προνομ.	58
Λαυρίου	4
Καπνοβιομηχ.	
Βιομ. Καπνοῦ	126
Ἐξ. Καπνῶν	4765
Διάφ. Βιομηχ.	
Ἑρμῆς	248
Βιὸ	90
Γεωργ. Βιομ.	218
Ἐμπόριον	
Ἄγκυρα	15
Αὐτ. «Ἀθηνᾶ»	30
Γεν. Ἀποθ.	600
Ὑπεγγ. Προσ.	4850
Ἑνιαία	400
Ἱδρ. τίτλοι	40
Προμηθεὺς	535

Β' ΕΚΔΟΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΣΩ
ΕΛΑΒΕ ΨΗΦΟΝ ΕΜΠΙΣΤΟ
ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜ
ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ Β

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 2. (Ἀθην. Πρακτ.). —
ματικαὶ δηλώσεις τῆς κυβερνήσεως
ἀνεγνώσθησαν κατὰ τὴν ἀπογευματ
τῆς Βουλῆς, ἀναφέρονται εἰς τὸ ζήτημ
λίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, διὰ τὴν
ἡ ἕνωσις ὅλων τῶν δημοκρατικῶν
καὶ διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν
ὅτι ἡ παρατηρουμένη κυβερνητικὴ
αὐτὸ τοῦτο τὸ κῦρος τοῦ κράτους.
ων τονίζεται ἐπίσης ὅτι ἀπὸ ἐξωτερ
διόρθωσις τῶν οἰκονομικῶν τοῦ κράτου
γενικῶς τὴν ἀσφάλειαν τῆς Γαλλίας
Εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς καθαρῶς ἐξωτερ
κῆς, ἡ κυβέρνησις, ἀπὸ συμφώνου μετ
δηλοῖ ὅτι θὰ συνεχίσῃ τὴν πατροπαρ
κὴν τῆς δημοκρατικῆς Γαλλίας, φιλ
πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν καὶ
εἰς τὸ ἰδεῶδες τῆς διεθνοῦς συνεργα
τὰς φιλίας της, τὰς συνεννοήσεις της
νά της.
—Ἐπιδιώκομεν —ἐξακολουθοῦν αἱ δη
βελτίωσιν τῶν σχέσεων μας μεθ' ὅλων
ων διὰ τῆς συνήθους διπλωματικῆς
τὴν γνώμην ὅτι αἱ ἰδιαίτεραι συμφων
ναντο νὰ ἐξυπηρετήσουν τὴν εἰρήνην
δὲν θὰ ἔθιγον τὴν ἀσφάλειάν μας καὶ
τὰς διεθνεῖς ἡμῶν ὑποχρεώσεις.
Οἱ ῥιζοσπάσται σοσιαλισταί, οἱ δημο
σιαλισταὶ καὶ πολλοὶ σοσιαλισταὶ ἐπε
λόγους τοῦ κ. Σωτάν. Ὅταν ὡμίλησε
τερικῆς πολιτικῆς ἐπευφήμησαν καὶ οἱ
Ἐπίσης ἐπευφήμησαν καὶ οἱ νεοσοσιαλ
Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν κυβερνητικ
ων, ἡ κυβέρνησις ἐζήτησεν ἀναβολὴν
σῶν ἐπερωτήσεων θέσασα ζήτημα ἐμπι
ἀναβολὴ ἐγένετο δεκτὴ διὰ ψήφων 391
τα ἡ κυβέρνησις ἐκήρυξε κατεπεῖγον
ον περὶ οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως, θέσασα
τημα ἐμπιστοσύνης. Ἡ νέα πρότασις ἐ
διὰ ψήφων 569 κατὰ 11.

ΥΠΟΓΡΑΦΕΤΑΙ ΠΡΩΤΟΚ
ΠΕΡΙ ΕΠΙΣΠΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΝΤΑΛ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 2. (Τηλ)φικῶς). —
ἐξ Ἀγκύρας ὅτι ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλ
κελλαρόπουλος κατόπιν ὁδηγιῶν τὰς
ἤδη ἐξ Ἀθηνῶν θὰ ὑπογράψῃ ἐντὸς τῶν
τῶν μετὰ τοῦ Τούρκου ὑπουργοῦ τῶν
Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέη τὸ καταρτισθὲν ἤδη
λον περὶ ἐπισπεύσεως τοῦ ἔργου τῆς μι
πῆς τῆς ἀνταλλαγῆς.
Διὰ τοῦ πρωτοκόλλου τούτου συμφωνεῖτ
δύο κυβερνήσεων ὅτι ἡ μικτὴ ἐπιτροπὴ
θῇ ἐντὸς προθεσμίας ὀκτὼ μηνῶν. Κατὰ
αν τῆς προθεσμίας ταύτης τὰ οὐδέτερα μέ
τροπῆς πρέπει νὰ ἐκδώσουν τὰς ἀποφάσ
τῶν παραπεμφθέντων εἰς τὴν διαιτησίαν
τημάτων. Ἐν τῷ μεταξὺ —συμφωνεῖται
τοῦ πρωτοκόλλου— οὐδὲν νέον ζήτημα θ
φθῇ εἰς τὴν διαιτησίαν τῶν οὐδετέρων.
Τὸ πρωτόκολλον δὲν ἀφορᾷ, ὡς ἀρχικ
χθῆ, καὶ τὸ μικτὸν ἑλληνοτουρκικὸν δι
ὁποῖον θὰ συνεχίσῃ τὰς ἐργασίας του μέχ
ρώσεως τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἐκκρεμῶν
τοῦ ὑποθέσεων.

Ο ΧΡΟΝΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΜ
ΤΟΥ κ. ΙΝΣΑΛ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2. (Τηλ)φικῶς). — Ὁ ἐν
ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς» τηλεγραφεῖ
φημερίδα του, ὅτι ἡ προθεσμία τῆς παρα
ας ἐγκαταστάσεως εἰς Ἑλλάδα, ἡ ὁποία
πρὸς τὸν κ. Σάμουελ Ἴνσαλ, ὡς ξένον
ταν οὗτος προσέφυγεν εἰς Ἀθήνας, λήγει
Δεκεμβρίου.
«Εἶνε ζήτημα, προσθέτει ὁ Ἄγγλος ἀ
τής, ἐὰν ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις θὰ ἐγκρί
ράτασιν καὶ πέραν τῆς ἐκπνοῆς τῆς προθ
τὴν ὁποίαν ὥριζεν ἡ ὡς ἄνω ἄδεια».

Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑ
ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΙΚΡΙ

Ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας κ. Κ. Τ
εἰς ἀπάντησιν χθεσινῶν δημοσιευμάτων τῆ
λιτεύσεως ἐν σχέσει μὲ τὰ ἀποτελέσματα
χθεισῶν ἐν Λονδίνῳ διαπραγματεύσεων, π
τὴν ἑσπέραν εἰς τὰς κάτωθι ἀνακοινώσεις:
—Εἶνε ἀνακριβὲς ὅτι ὑπάρχει ἀπόφασ
χνικοῦ συμβουλίου τοῦ ὑπουργείου Συγκοι
ποκλείουσα τὴν ἁπλῆν γραμμὴν ἀπὸ Ἠρακ
χρι Κηφισιᾶς. Τοὐναντίον τὸ συμβούλιον,
σμένας προϋποθέσεις, ὑπέδειξε τὴν λύσιν
οἰκονομικωτέραν, ἑπομένως ὡς λύσιν ἡ ὁπο
λόγου τούτου τῆς οἰκονομικωτέρας κατασ
τῶν μικροτέρων δαπανῶν ἐκμεταλλεύσεως
ρυνεν ὀλιγώτερον τὸ κοινόν.
»Ὅσον ἀφορᾷ τὴν αὔξησιν τοῦ ρεύματος
νε ἀπόλυτον συμβατικὸν δικαίωμα τῆς ἑτα
ὁποία ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου ἐπ
αὔξησιν 2.40 δρχ. κατὰ κιλοβάτ μὴ πραγματ
σα κατόπιν ἐπεμβάσεως τοῦ ὑπουργείου.
αὐξήσεως ταύτης, κατελήξαμεν, μετὰ πλήρ
τῶν λογαριασμῶν τῆς ἑταιρείας καὶ ἀφοῦ
σαν ὅλαι αἱ δυναταὶ μειώσεις εἰς τὸ
ποσοστὸν τοῦ τόκου τῶν δανείων τῆς ἑτα
τὸ νὰ θεωρήσωμεν δεδικαιολογημένην τὴν
κατὰ 0.70 μόνον λεπτά, κατὰ κιλοβάτ, τοῦ
τῶν γνωμόνων θεωρουμένου ὡς συμβατικῆς
ώσεως.
»Ὅσον ἀφορᾷ τὰς κατασκευὰς νέων
μικῶν γραμμῶν προεκρίθη ἡ διὰ λεωφορεί
νωνία ἀπείρως προτιμοτέρα καὶ περισσότερ
χρονισμένη. Ὡς πρὸς τὰ πρόστιμα καὶ τὰ
ας αἱ κατὰ τοῦ Δημοσίου ἀπαιτήσεις τῆς
δι' ὡρισμένας παραβάσεις τῆς συμβάσεως
ἀντίληψιν αὐτῆς ἀνέρχονται εἰς 360 ἑκατ
δραχμῶν, ἔναντι 150 περίπου ἑκατομμυρίων
νέρχονται τὰ ἐπιβληθέντα πρόστιμα ἅτινα
σύμβασιν κρίνονται ὑπὸ διαιτησίας. Τὴν
κατάργησιν τῶν ἀνωτέρω ἐζητήσαμεν
σύμφωνον γνώμην τῶν ὑπηρεσιῶν. Οὐδὲν
προσφυγῆς εἰς διαιτησίαν κατηργήθη. Εἶνε
ἀναληθὲς ὅτι ἠγνοήθησαν τὰ συμφέροντα
κτητῶν λεωφορείων Κηφισιᾶς καὶ γενικῶς
τικῶν λεωφορείων, καθ' ὅσον προεβλέφθησα
ναγκαῖα μέτρα ὑπὲρ αὐτῶν».
Ἐν τέλει ὁ κ. Ὑφυπουργὸς ἐδήλωσεν ὅτι
νὰ ἀναμένεται ἡ ἐν τῇ Βουλῇ σχετικὴ συ
ὁποία ἄλλως τε θὰ διεξαχθῇ προσεχῶς, καθ'
ξετασθῇ λεπτομερῶς τὸ ὅλον ζήτημα πρὸς
σιν τοῦ κοινοῦ.

ΤΑ ΔΑΝΕΙΑ ΤΗΣ ΚΤΗΜΑΤΙΚ

Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας αἱ διεξ
ἐν Λονδίνῳ συνεννοήσεις μεταξὺ τοῦ Διοικη
Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Δροσοπούλου καὶ τοῦ
λίου τῶν ὁμολογιούχων τῶν ἰδιωτικῶν δανε
ἀφοροῦν τὴν πληρωμὴν τοῦ λήξαντος τοκο
τῶν δανείων τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης. Αὗ
σκοποῦν εἰς τὴν μελλοντικὴν διαμόρφωσιν
νείων τῆς Κτηματικῆς.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚ

Ἀνακοινοῦται ἁρμοδίως ὅτι ἐντὸς τοῦ Ἰανο
θὰ ἐνεργηθῇ διαγωνισμὸς εἰς Ἀθήνας, Πειραι
σαλονίκην, Σέρρας καὶ Δράμαν διὰ τὴν πρό
τοῦ προσωπικοῦ τῶν νέων ὑποκαταστημάτων
γροτικῆς Τραπέζης.
Τὰ ἱδρυόμενα νέα ὑποκαταστήματα ἀνέρ
εἰς εἴκοσιν. Ἡ ἵδρυσις αὐτῶν θὰ γίνῃ τμηματ
μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ ὑπουργικοῦ
βουλίου. Ἐκτὸς τῶν ὑποκαταστημάτων θὰ ἱδρ
καὶ πρακτορεῖα μεταξὺ τῶν πρώτων εἰς τὴν
εἰς τὴν Παραμυθίαν.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΙΤΙΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2. (Τηλ)φικῶς). — Ὁ ἐξό
μητροπολίτης Κιτίου ὁ ὁποῖος εὑρίσκετο εἰς Ν
Γαλλίαν πρόκειται νὰ ἐπανέλθῃ κατ' αὐτὰς εἰ
δῖνον ὅπως παρακολουθήσῃ ἐντεῦθεν τὸ ἐκκλησ
κὸν ζήτημα τῆς Κύπρου.